

A

4547

I

J2

1974

P.M.-he!

³ MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADEMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE,
BUDAPEST, KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHÉCA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B

WEISZ Miksa

Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti ---
Budapest, 1906. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

361

³ MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADEMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE,
BUDAPEST, KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHÉCA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B

WEISZ Miksa

Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.
Budapest, 1906. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

361

לודע
כל מלאכת הנין

לארטוטול' מקצורי אבן רשות הפלוטוף הנרוול יוכל רואין
יבינו' גדויל ערנו': וטובו' נדפס תחת

משמעות הארון החשמן

בונן רץ ענט בעזק

كريיסטופל מאדרוז ירה

פה ריווא דטרינטו
שנת שבלפק

בונן רץ ענט בעזק

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 361

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 361

כל מלאכת חנין

לארטוטלו' מקצורי אבן רישד הפלוסוף הנROLL יוכל רואין
יכירו' גדויל ערכו': וטוכו' נדפסתחת
כמשלת הארון החשפן

בזבז רשות רשות בערך

קרישטופל מאדרוזן ירה

פה ריווא דטרינטו
שנת ש' כלפ'ק

בגנץ מון רוח

מבוא ו שָׁאַפְּיָזֶז ב'

הכוונה בזה המאמר לQUITת המאמרים הוהנראוויס
במלאת הגינוי במרוגת סדרי מיני הציר
והאמות הנעשה בכל מלאכת הגינוי רל' המלאכו' החמשה
שם המופתית והנצחית וההטעה והhalbצה והשיר כי
זהה זה השער מזאת המלאכה הוא הכהריה וייתר זהה
בלמוד המלאכה אשר כבר הושלמו על דמיון מה שם
עליו בזמננו זה ברוב המלאכות כמלאכת הרפואה זולחה
אולס חמאמיר ברכרים אשר מהם יוכרו המאמרים הלו
ויעשו הנה אמנס אכ' שהיה זה בלתי מועיל בלמוד
המלאכות אשר כבר הושלמו ואס' שהיה מעיל על צד
הכבד לא לצד הכהריה ובקשת הכבוד בזמןנו זה קרובה
לנמנע ועם זה כלו הנה היה מבוא למ' שימצא בעצמו
פנאי וזריזות וירצת להיווט שלם בחלקי המלאכה ואנחנו
אמנס נחילה מן המאמר באלו החלקים ממה שיכללו
מן יותר חלק אחר כי היה זה הוא הלמוד המכודר
ואם לא יחויב שיכפל הדבר האחד פעמים רבות ועוד
נוך אחר זה بما שיוחדר אחד מהם :

ונאמר בעבור שהוא המבוקשות הנכספת ידיעתם
בכל המלאכות המחשביות שני חליקס
ציורי ואמותי והיה הציר הוא הבנת הדבר במא שיעמיר
עצמоро או במא שיחשב שהוא מעמיד עצמותו והוא
הנסאל בעבורו על הרוב ותחלה במלת מה כמו אמרנו
מה הוא הטבע ומה הוא הנפש ויהיה האמות הוא קיום
הדבר או הרחクトו וזה על שני פנים אס' במוחלט כמו
אמרנו הרקוט נמציא ואס' בתנאי כמו אמרנו אם העולם
מחודש וזה המין מן הדרישת הוא נשאל ממנו לעולם
במלת אס' וזה ראי שיקום כל אחד משני אלו אצל
המתלמיד שני חליקים מהידי ערך אס' פועל ואס' הישרה
ואולם הישרה לציר הנה הוא מה שיורה עליו המלה
הנפרדת ואולם הפעול לו הנה היה ברכרים אשר תקיט
בו הדרור והוא חלק הגדרים ואולם ההיירה לאמותה הנה

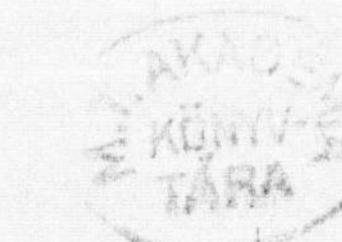
הגינוי א ב ז ז עי

ואתה חצופה

טוב להוזות ולזמר. עלי עשר : עלי הגינוי בכנו ר. כי
הגינוי לארטו : אשר אני מראה אותך : הוא מקצורי,
הفلוסוף אבן רشد גוזל מרבו שלו : הפעם בא בקצרה,
ומה רב טוב הצפון בו הוא הכהריה לבא אל גראם המעלוי:
בחכחות : והמצפבי' והמהגיס יורה דעה : הן אמת יהנה
חכ' . והנגלהות וידוע אל האבות ואל הידוענים : אין
צרי' ראייה ע' כל איש נדריך לב : וחפץ לעלות במעלות:
יבא ומיד' יקחנו . כי אפילו בר בירך דחר יומא : ואיש
בער ירע . וכיסיל יבין את זאת . בלתי חובר חבר . או
מפרש . ראה נא דרכיו . וחכם :

כה רבי הרופא ולא לו

יעקב מרכריאה

ג'יע האמת אצל המבקש בשני חלקיים מתנדרים או חלקו
מהתפקידים ואמננס הפועל לו ההקשות והיתה זאת המלצה
היא אשר תתן העניים וחסידים אשר בהם יזכה והשכל
בשני חלקים אלו שתי הידיונות לאל צייר והאומות נחלק
העיוון בזאת המלצה בהכרח אל אלו החלקים הארבעה
ונתחליל מהאמור בהוראת הפלות על הכלל ועוד נלך אל
המאמר בעניים אשר בהם פול הציו עלי המוחלט עוד
כבר גם כן במיini התקבילים ובאייה מן העניים היה
מקביל עד שיגיע האמת באח' מהם ואחר נדבר על ההקשות
ומינוי על המוחלט עוד נלך אחר זה אל מה שייחד צייר
צייר ואמות אמות.

המאמר בהוראת המלה השמות מינם משותפי' וهم

אשר יווו מהם על עניין יותר אחד ואו העניים אם שלא
יהיה ביןיהם שתווף כלל כלל משחררי בלשון הערב אשר
יאמר על כוכב צדק ועל הנקנה ואם שהיה בינה' שתווף
בפרק רחוק בכלי הנאמר על הכוכב ועל הנובה' ואם
שהיה עם הבדלים מיוחסים אל התחל' אחת כמו שיוחס
אל פועל אחד או אל הכללית אחת או אל מקום אחד ואלו
העניים חמיווחסים אל דבר אחד מהם מה שייתפכו זהה
העניין אשר יוהס לאו בשם כנמזה אשר יאמר על העצם
על הכליות והאיכות ושאר המאמרות והחומר אשר יאמר
על האש ועל שאר הזרבים החמים ומה שיאם' בשם
הנגור משמותיו כאמרך אומל רפוא' וכם רפוא' ו'
וחתmulot בריאות' וסימן בריאות' ו'ודברים חמיווחס'
גם כן לא דבר אחד מהם מה מהאמרלו' וטיניהם לא העצם
והקדמה ואיזור כי הם הרבה מה מהאמרלו' וטיניהם לא העצם
ומהם מה שהיה ייחסם אליהם במדרגה אחת ומם מה
שהיה מהם לא דברים מתחלפי' ייחס מתרדמה כמו התחללה
אשר יאטר על לב בעל חיים ועל יסוד הקיר ועל קצה
הדרך או שהייתה אל דבר אחד ייחס מתחלף כ אמרך ענבר
"ני"

"ג' ומראה יני ואלו המינים לרבר התנינים הראשוני יודעו
בשמות המטופקים יכונו הנה כאשר כוננו אל צייר מה
שיורה עליו השם המשתק או המטופק ראי שנחק אל
העניים אשר ירו עליהם השם' ולביקש באחד מהם צייר
במה שיחרהו ואם לא נתעה ונכח העניים הרבה על
שם עניין אחד ונחם השמות הנרדפים והם שמות רביבים
ירו על עניין אחד כליש' והאריה הוא בכלל בהפק השם
המשתק וראו בוזה אצל בקשת הצייר שלא נבית ט רבי
השנות ומהם השמות המוסכמים והם השמות אשר ירו
על עניין אחד כולל דברים אם במין' ואם באיש' וכי
והאדם אשר יורה כל אחד מהם על עניין זהה הנה לא יפול
בו טעות אצל הצייר כל' ומהם השמות המובRELים והם
אשר יורה כל אחד מהם על זולת מה שירוה עליו האחד
בעצם והכחות והaicות' ויוזמן לשני אלו המינים רל
המוסכמים והטופרלי' שהיינו המלו' בהם נאותות לעניים
ולזה הם יותר מה שישמשו בהם הוא בסיפורים מופתים
ומהם המועתק' והם שם' יועתקו ט העניין' המלאכותיים
מהעניים המפורטים אם להראות אל העניים
המפורטים כמו ארוזאים בלשון ערבית אשר ישמשו בו
במלאת הספרות וואם הבהירות' ואם להקלותם נחים
בפנים אח'י' מאופני ההתלוות כמו שיקרה הדבר במלאה
בשם נפלו אצל החמון או בהקלתו או חלקו או מקריה
פיקרי וזה הנה ראי' שלא נבין' בהם ההוואר' המפורסת
להמוני כשבנשתמש בהם במלאכו' ומהם השמו' המושגים
שם אשר יושלו' לעניין מה מזורי' שהי' מדרכו' עלי
זהו הפרש אשר בינו ובין המועתק' ולהוקתו הראשונה
לפי חלוקת השם המועתק' ומהם אשר יאמר בכלל ופרט
והוא השם אשר יאמ' על סוג מה' ויאמר על מינו' בשם
בשם כוכב אשר יאמ' על כוכבי השמים' ויאמר על כוכב
שהוא כוכב מכוכבי' לכט' ובמקורה אשר נאמר על מקרה
הנרש' בזאת המלצה' ועל הסגולה' ומהם השמו' הנגוריס'

וחם אשר יאטרו חלה על עניין משולל בשל כל מה
שיתקשר בהם עוד ישנה שני יורה בו על מציאות אלו
הענינים בנוסא במלת הלובן אשר יורה תחל על העניין
המשולל בשל עוד ישנה על הלובן וירוה בו על עניין
מציאות הלובן בנוסא והשם אשר מרכז שיטנה הוא
ההנחה הראשונה והמשנה הוא הנגוז ובזה כבר יטוע
בו במנין הטעאות זה זדמן כמה שהוא מה דומה
למשל הרolson והוא אמרת נזר אמרך הדרכס מטבח
טן המלך המעה האכאת הארון ר' ל מוכה מהאדון ופעמים
יהיה העניין בהפק ל' שהיה תמנת שס נזר ואינו נזר
כח' אשר יורה בו על מקביל הדומים :

המאמר על הענינים הפועלים הציריך

והענינים הנפרדים אס כללי ואס פרטיאי והכללי הוא
הענין אשר אפשר בו מעץ צירוי בשל
לבד שנישא על יותר מרבר אחד כי והארום היה אפשר
מציאותו חז לשלב או אי אפשר' כגון בשמש ובירח אשר
אי אפשר' שימצא בהם יותר מאיש אחד כי בדורות זה
אמנם ימצא לעני' הכללי במרקחה ר' ל' שיקירה לו בזיה החמר
שלא ינשא יותר מעל איש אחד לא במת' שהוא כללי;
ואולם האיש הנה ח' מה שאפשר' בעצם דמיינו שנישא
על יותר מאחד אלא שהוא כבר קירה לו שייחסו דבריהם
רבים יחס אחד באדר מה כעם אשר ייחס אל אב אחד או נ'
ארץ אחת ויחשב בו שהוא דמה הכללי אבל ההפרש בין
שני היחסים מבוא' וזה שהאב אין עניין אחד נמצא בכנים
ומשותף על צד מה שהכללי נמצא באישיו משותף להם
הנה יחס הכללי אל אחד אחד מאישיו הוא יחס אחד
בעצמו מכל האופנים ויחס האב אל אחד אחד מבניו הוא
משיטה כי היה יחסו ג' בנו ראנון הרמוני אליו בלתי ייחסו
אל בנו שמעון ובכאן סגולות יובל ביחס הכללי מן
האישים מהם השותה יכולות בו יותר מה הכללי,

אי'

ד
אי אפשר' זה בו ומהם שהאיש משתנה והכללי הצדוק
בלתי משתנה ולזה היה נשואים הם הנושא' הבהירחים
אשר יתחברו מהם הפופרים כאמרנו שהי' מגיש ו
שהמשולש זיתוי שות לשתי נצבות ומהם שהמשפט
על האיש הוא משפט על בעל הכללית והמשפט על הכללי
הוא משפט על בלתי בעל תכלית כי שפטנו דרך של
הרגש על הח' הוא משפט על אישים לבלי תכלית
ומזה יחשב שזאת ההשגה הוא לכך אחד זולת הכה אשר
ישיג האיש והוא הכה שנקרא שלב וככל הננה מציאות
הכללי עניין מבואר בעצמו והוא עניין אחד מהענינים
אשר תניחו זאת המלאכה התחוללה :

והכללים הנפרדים חמישה מינס : סוג
ומין יתבדל יסוגלה ימקראה :

המאמר בסוג ובמין

והסוג והמין יאמר כל אחד מהם בהקש אל חבירו
ולזה כאשר הי' כללים יותר מאה' יודיע מאיש
מה מה הוא והי' קצטו יותר מכל מקצת הנה היותר כולל
סוג והיותר פורט מין ואס ימצא בהם כללי אין יותר כולל
מנו הנה הוא סוג ומין והוא סוג הסוגים ואס ימצא
בבאים כללי אין יותר פורט ממן הנה הוא מין ואינו סוג
ונקרא מין המינים המשל בזיה הנשס הנזון והחי והאדס
כללים יודיעו מאיש אדם הרמוני אליו מה הוא וקצת
יותר כולל מקצת והגשים הוא הכלל שאין יותר כולל ממן
והאדם הוא הפורט שאין יותר ממן וממה שביניים
כללים ופרט' פרט' למלה שלמעלה ממן וכלל למלה שלמטה
הימנו והנה סוג על זה הכלל כולל שני כללים יאות
שיוננה בו בתשובה מהו והמין הוא יותר פורט מהם
והמינים מהם נחלקים ומהם בלתי נחלקים והנהליך הוא
אשר יתחלק בהם סוג חולקה ראשונה כמו חולקה החינוך
החולך והמעופף ואל השווה והמינים הבלתי נחלקים הם

הגין א ד 1 222 אשר

אשר תחת טוגים מתחלפי' כתו האדים והנשר שטוגה הארץ
החולך וטוג הנשר המעוופף :

בhabrel וכל מה מיניהם הנקולקים בעצמותם אין
המין המשוחף לו בטוג כהברלה האדר בדברו מן החמור
והסוט : וטוג ישוחף להברל בשחויא יודיע מן המין
עצמותו וובדיל ממנו בשחטוג יודיע מעצמותו מרץ
שישותף בו זולתו : ואול' ההבדל הנה הוא יודיע מעצמותו
פה שייחודה מזולתו ובכל הסוג שהוא הנאמר ביחסנות
מהו והבדל בתשכית איזה דבר הוא :

בסגולה 'והסנולה הוא אכללי הנפרד יבדל בו כל
אחד מה מיניהם הנקולקים מהמין המשוחף
לו לא בעצמותו ובזה יבדל מן הhabrel' וישתנהו כאשר
הוא נמצא למן אשר נמצא לו לעוילם וכאש' הוא מתהփ
במושיות כמו כל אדר נצב הקומה שהנה יצדק בשלל
נצח הקומה הוא אדם :

במקירה המקרה הוא הכללי הנפרד אשר נמצא
לסוג או פין אם יותר כולל ממנו או יותר פרוט
והוא שני מינים נפרד ובלתי נפרד . דמיון הכלול הבלתי
נפרד השחרות לעורב ודמיון הכלול הנפרד החום כמים
ודמיון הפרוט הבלתי נפרד העוקס באפ' ודמיון הפרוט
הנפרד מירוט השער וקליפת העור והוא בכל רוב
השתמשתו בהברל מין מינואיש מאיש והייתה שלט
בSeparatorה הוא הפרוט הבלתי נפרד ואחריו הכלול הבלתי
נפרד ואולם הנפרד הנה יהיה הכלול בסמיכות אל איש
מה ובעת מה כמו אמרו בראובן שהוא זה אשר ידבר ועל
ראשו מצנפת ומימינו שמעון . והסגוליה והמרקלה
ישתחפו בהם לא יודיעו מאיש העצם עצמותו ולזה
לא ימצא באמת אלא במאמרי המקרים ואולם הסוג
והמין והבדל כבר ימצא בעצם ובSeparatorה ואולם מציאות
בעצם הוא מאשר יודיעו מאיש עצמותו כחיות והאנושות
והדברו

והדבר אשר כל אחד מהם יודיעו מראובן הרמו אליו
עצמותו ולזה ירשמו כללי העצמים בשחם אשר יודיעו
מאישיהם עצמותיהם ואולם מציאותם במרקם אשר
יודיעו גם כן מאיש המקיר' עצמותו כמרא' הלבן והמפריד
הראות אשר כל אחד מהם יודיעו מזה הלבן הרמו אליו
עצמותו ולא יזק אם ישתמשו הנה לפ' מנהוג בהפרדה
בין הנשואים העצמי' אשר יודיעו מן האיש עצמו
מקום המציאות והסתירה . ונאמר שהוואה כאשר היה עניין
מה כללי תיאר ביותר מדבר אחד הנה התאר כאשר
הסירהו יסור זה העניין וכאשר תמציאו ימצא זה העניין
הוא הנושא המיחוד העצמי וזה הhabrel : והתאר
כאשר תסירהו יסור זה העניין וכאשר תמציאו לא ימצא
זה העניין והוא הסוג כחיות והאנושות והמראה והלבן .
ואולם המין האחרון לא ימצא אלא על האיש ולזה לא
יתחבר ממנו גורה כללית וובדיל מהסוג בשחויא כאשר
ימצא הוא ימצא העוג וכאשר ימצא הסוג לא ימצא הוא
וכאשר תסור הסוג יסור הוא וכאשר תסור הוא לא יסור
הטוג ולזה יאמר בטעו שהוא הקודם על המין בטבע וזה
המქום ואעפ' שבו טעות הנה נז' חועלה בצד מה והוא
הצד אשר ישתמשו בהם ההשלכה בנסיבות לעמוד על
טעות אם היה בו אונז טעה זה המქום שהוא כבר ימצא
לדבר היוב הכרחי והוא כאשר תראה הסרווי יסור הדבר
ואין לרבי העדרה בו דמיון זהה הצחוק והיביר שהוא
כאשר תסיר הצחוק תסיר הדבר כי היה הצחוק דבק
בחורת לדברך וכן כאשר ימצא הוא ימצא הדבר ואין נס
בזמן מה שיסרי בחורתו דבר אחד ולא ימצא זה הדבר
במציאותו והוא סוג שהמרקלה הכלול הדבר זה עניינו אבל
כאשר ההסרה והמציאות ראשוני ובעצמות יצדק המוקם:
בעניינים המורכבים והמורכבים מallow הנפרדים
הרוכבת כפור והוא אשר מדרכו שיצדק או יכוב המכאמ
בזה

המאמר במאמרות

טאמורות

והכללים שנימנים מין יודע מכל נושא אשר נושא עליהם נשיאותם עצמו וטהותו דמיון זה החינה הוא יודיע מכל נושא אשר הוא האדם והסוס וראובן ושמعون עצמותו ומהותו הנאות שיענה בו בתשובה מה הוא בכל אחד מהם וזהו כלל העצם: ומין יודיע מנושאים עצמים מזהם וממושאים אחרים דברים יוצאים ממהותם: דמיון זה המראה הנה הוא יודיע מהלבן והשחור מהותו יודיע דברים יוצאים ממהותם אשר ליקח בשמו הנזיר ונושא על עצם מעצמים כאשר יתגלה הגשם בעל מראה ואלו הם כלិ המקרים. והאישים גם כן שני מינים איש לא נושא על דבר כלל נשיאות על דרך הטעני והוא איש העצם ואיש לא יודיע בנישיאו מדבר כלל מהותו אבל דבר יוציא ממהותו והוא איש המקירה ובאשר היה זה בין הנה העצם בכלל כלិ היה או פרט בסגולתו שלא יודיע מנושא כלל דבר יוציא מהותו והמרקם גם בין בכלל כלិ היה או פרט בסגולתו שהוא יוציא תמצד דבר יוציא מהות נושא ומני אילו הכללים העליונים והם הנקראות מאמרות לפי מה שמננו אותן הקורדים הם עשרה העצם והמרקם התשעה אשר הם חכמה ' והאינו ' והחצריפות ' והאהנה ' והמתי ' והמצב ' ולוי ' ושיפעל ושותפעל ' ואנחנו נרשום אח' אחד בזה המבוואריך מידעתו ומה שיהיה היותר מזה אינו הכרחי לפי הכוונה:

המאמר בעצם והעצם הוא אשר קדם רשוינו והיותר כולל סוג ימצ' בו הוא הגשם ונדרו שהוא הדבר אשר לו ארך ורחב ועמק ובכל אשר

מכוא

בזה מיוחד במאמר הזרים והמן השני הרכבתו הרכבת תנאי וקשר והוא הרכבת אשר לא יזיק ולכך י Cobb אבל אמנים ישמש בציור והוא שלשה מינים גדר וחוק ומארם אין בגדר ולא בחק הנה הנדר הו אמר הרכבתו הרכבת תנאי בהבנת הגדרים ברכבי העצים אשר בהם עמידתו והוא יתחבר מסוג והבדל: והחוק הוא אמר הרכבתו הרכבת תנאי בהבנת הגדרים יברר העני' המורה עליו לא בכל מה שיופיע בו עצמותו וחו' מה שייחבר ברוב מסוג וסגולה כאמרנו באדם שהוא חינמי או מז סוג או מקרים כאמרנו באדם שהוא חי כותב עצה ותבונ' או מז קוג ומקרה כאמרנו באדם שהוא חי כותב והמאמר אשר אין לא גדר ולא חוק יתחבר ממין ומkr' כאמרנו בראשו שהוא אדם לבן או מקרים כאמרנו בו שהוא ספר מהיר זהה מיוחד בציור ההליצי' ואמנים הגדר הנה בו ציור מופת ר' שלם והחק למטה ממנו זה כלל העניים אשר יפיilo בהם הציור על הכלל בכל המלאכות החמשה ולפי שהמאמרות העשרים מועילות מאד בציור ראוי שיזכר מהם הנה קצת ואף על פי שאין ידיותם הכרחית בזאת הכוונה אשר כוננו אותה:

המאמר

ማאמראות

אשר לו שלשה רהkipim . עוד תחתיו נזון וhabliti נזון .
והבלתי נזון יכנס תחתיו מינם רבים . עוד הבעל חיש
תחת הנזון . עוד תחת החי כל המינים הנכנים תחתיו
כמו הארץ והסוס והחמור . וארסטו קראמושבל העצם
העצמים השניים ויקרא אישו העצמים הראשונים לפ' .
শmoschelיהם הכללים אמנים היו נמצאים באישיהם ולולו,
אישיהם היו מה שיוחמה מכני בנפש בטל אבל אישיהם
עם זה השרה אל כלותם כשיושכל ולורי, כלותם
אי אפשר בו שיושכל ולוזה היו עצמים וכל מה שהיה
הסוג העליון היה צרכו במצוותו אל המינים אשר
תחתיו נושאים רבים כי היה הסוג יצטרך במצוותו אל
המינים אשר תחתיו והמינים אל האישים ולוזה היו
הודעתו לאישים יותר שלם ויתר פורט : ואולם
כולם המקרים בעבר שלא יודיעו מאי השם פהו
לא יהיו עצמים :

בבמה

והכמה הוא כל דבר אפשר שישוער כלו
בחלק מינו זה בכל שבעה סיגים :
המספר : והנשות אשר הוא עצם הארץ והרוח והעמק
והשתח' והקן . והמאמרם . והזמן והמקום . והכמה
מן מתרבק וממנו מתחלק הוא אשר הוא בעל
חלקים בפועל בין שה' מתmesh או מתרפרק : והמתדרב הוא
אשר לו חלק בפועל כמו הא' והשתה האח' והוא חלק בב'
חצ'ים וכן לא תכל' והכמה ג' ב' ממנה מה שיש להליך
מאכ' קצת הננה אשר להליך מצב קצ'ים אצל קצת הננה
אצל קצת הננה אשר להליך מצב קצ'ים אצל קצת הננה
אשר יהי' חלקו נמצאים יחד והוא כל חלק ממנה בצד
מה והוא הצד ההוא מוגבל כמו שתאמר מעליון ותחוון
זה בתי והארם אשר אין חלקו מתרדים וכבר אפשר
ישוערו זה במדומה החלקים ביחס . דמיון זה ישוער
בזאת

2

ማאמראות ?

בזאת החתיכה מהזוב שבחלקים הם עלינוים וחלקיים
אחרים ימשכו לאלו ואשר אין להליך מצב קצת אצל
קצת הוא אשר יחסר ממנה התנא אחד מאלו התנאים או
יתר לאחר מהם כמו המספר והזמן והמאמרם הנה אלו
הנברדים הגודולים לכמות :

באיכות יהאינו בכלל ה'תכוונ' אש' ישאו בה מאיש
אי' הוא והוא יתחלק לאربעה סוגים . הקניין
והענין ומה שיאמר בכך טבעי ולא בכח טבעי והאיכות
הפעולת וההפעלה : והאיכות אשר בכמות מה שהוא
כמו ' אולם הקניין והענין הם שני מינים אחד מהם
התכוונה אשר בנפש כחכמה והמרוות והמלאות ובכלל
ה滂גה המגעת בנפש אם ברצון ואם בטבע והיצירה .
והמין והשין התכוונה אשר בבעל נפש כמה שהוא בעל
נפש כמו בריאות וחוליות ומה שיתחזק מזה עד שיקשה
הטרות יוחדו בשם הקניין ומה שהוא מהיר ההסר' קרא
ענין . ואולם מה שיאמר בכך טבעי הנה ה'הכנה'
אשר יפעל בה הדבר בקளות ויתפעל בקושי כרב' המקש'
ומה שיאמר בלא כה טבעי הנה הוא מקבל לוזה והוא
ההכנה אשר גיע' בדרכ' שיתפעל בקளות ויתפעל בקושי'
בדרכ' הרך' והאיכות המהפעלה שני מינים מין בגש' כמו
המראים והטעמים והריחות ובכלל המוחשים ומין בנפש
והם כמקרין חנפש במ' הפחד והרחמנ' והבישנו' והאהבה
מן הסוג הראשון ומה שהיא מזה מהיר' התרורה ברוב
יוחד בשם הפעלות ומה שהיא מאוחר' קרא איכרות
והעוות והתמונה ובכלל האיכות אשר בכמו' כמה שהוא
כמות :

בזהצטרפות והזהצטרפות הוא יחס בין שני דברים
כאש' יתוארו בהם כל אה' מהם יציר' עצמו

אמירות

עכמתו בדקה אל שני : דמיון זה העניין אשר בין האב והבן שהוא כאשר יתוארו בכל אחד מהם יצויר בהקש אל השני כי אם היה אב אמן הוא אב לבן והבן אמן הוא בן לרוב ושני הנושא' בזה היחס אשר הוא הרצטיפות יוקחו בשמותם המורים עליהם מאשר להם זה היחס באבות ובנות ובזה הצד מארנס המצטיפים וויסק'עליהם גדר המצטיפים והוא שהיה כל אחד מהם יצויר בהקש אל השני וכבר יוקחו לא בשמותם המורים עליהם מאשר הם מצטיפים אבל מאשר הם במאמ' אחד ואמר אח' מהם הים מצטיפים אשר הם לבך אמרנו השור בהקש אל השני בקצת מלות היחס לבך אמרנו השור לרובן וכאשר יוקח בזה הצד לא יצדק עליהם גדר המכטיפים שהנה שור לא יצויר בהקש אל רואבן ולא רואבן יצוי' בהקש ל' השור וכאש' לוקח בשמותיו המרים עליהם מאשר הם מצטרפ' יאמ' השור קניין רואבן הקונה ישינחו אז גדר הרצטיפות ולזה היה מצוה ארסטו' שיבדו שם למה שהוא מן המצטיפים שאין להם שםות ואם לא תפלול הטעות ויחשב בהם שייהי מן המצטיפים על מי שאינו מן המצטיפים ובן יקרה הטעו' בהם כאשר לקחנו אחד מהם בשמו המורה עליו מאשר הוא במאמ' אחד כמו אמרנו נער רואבן שהנה הנער יורה על עניין מצטרף ורואבן יורה על עניין בלתי מצטרף וסגולת המצטיפים כאשר לוקחו בזה התנאי שהוא כאשר ימצא אחד מהם ימצא וזה כאשר הותנה בהם שייהי נמצאים בכך יחר או בפועל יחר : דמיון זה הילד הננה הוא מרגיש בכח ומרגשיו בכח ואם יהיו מרגיש בפועל הנה מרגשו בפועל ומגנולתם גם כן כאשר לוקח בזה הצד שיזהר כל אחד על חבירו מתחפק כי האדון לעבר והעבר עבר לאדון בהכרח וכן כאשר יודע אחד מהם על ההגע' יודע الآخر ושט' המצטיפים שני מני' מהם מה ששותה' מוכדים כאב ובן וטחים מה ששותה' גנוזים מדבר מה כמו הקונה והקני

אמירות

זה קני' הגנוזים מהקניה ומהם מה שישם אחד מהם גנוז מה אחר כמו הידיעה מהידוע ומה ששמותיהם ית' חד שם אחד כמו השורף והרע :

במאמר המת' ומתי הוא ית' הדבר אל הזמן המונבל אשר ישוה מציאות הרבר אל זמן יהיה המשווה חלק ממנו והזמן אמן היה נדר לפ' מרוחקו מן עתה אם בעבר ואם בעtid כמו אמרנו מתי היה חדש כך ויאמר ביס פלוני זה או בשנה פלונית זאת והוא מבואר שהוא היה בשנה מן היותו ביום ובויש מפני היותו בזמן המשווה למציאות והנדבק עליו ולזה היה זמנו הראשון ושאר הזמן אשר עינו בהם בתשובה מתי היה זמין שניים ומלה מתי כבר ישתמשו גם כן בשוא' משתי תכליות מציאות הדבר כאמור מתי נולד פלוני ומתי מות ואלו שני החלקים מהם שיושב בו בהבנה במתיהם כמינים לוזה הסוג :

במאמר הדאה והאה הוא יחס הנשם ל' המקום כאמור אנה רואבן ויאמר בבית

או בשוק וזה נס בין פניו רואבן וממנו שני הנה הראשו' הוא המקיף ב gypsum הנדבק עליו אשר לא יفرد ממנה השני הוא מה שה' הראשו' חלק פניו . דמיון זה המקום שהמקום הראשו' לארץ הוא הימים המקיף' בה והמקום השני תכליות האור והיותר רחוק מזו תכליית האש או תכליית הנגלן הנה הארץ חיויר גדול שבקהליה הוא בתכליית האש מפני שהוא בתכלי' המ' יוכן היורה מתייחסת אל תכליית האש מפני שהיא בתכלי' המ' יוכן היורה בתכלי' המ' יוחדר בה והאה מן העניין' הבהיר' לנמצאי' חטבאי'

במאמר המצח' והמצח הוא יחס מה שבין חלק מוגבל מוגבל מן הגשם ל' חלק מוגבל מכל גשם טבאי' כי היה שלא ימלט מזאה והוא ית' עתק

ማאמראות

ויה' משאר בעלי חיים במצב כמו העמיד' והשיכר והשכיב' והפרקדרנות וולות וזה הנה כל מה שרבו מצבי החיה ירכבו ההנהו' ואמנס התחלפו אלו המצבים לפי שההלקן אשר יהיה ממנו במצוות נכהיים לחולקים מוגבלים מהמקום עתקו בהעתק המצב דמיון זה שהעומד יה' ראשנו נכח' לראש היושב וכן חלק ממנו והגשמי' עם שהוא ימצא להם מצב מה מקומות המקיפים כבר ימצא להם מקומות מן גשמי' יוצאים מהם אלא שזה אמן הוא מפני מצבם המוחך:

במאמר לו ولو ייחס הנשם אל הגשם המכיף בו או בחילק ממנו כאשר היה המכיף עתיק בהעתק מוקף בו והוא על שני מינים טبعי' כמו הקclf' לאילן והעור לח' מבעל חיסום ומלאות' כמלבושים:
במאמר שיתפעל ושיתפעל הוא שני הרבר מעניין לעניין ותמורת חלקו הדבר המשתק' ומנים אמר בו שהוא מתפעל מר' שהתחמיד בזה העניין ולזה אי אפשר בו מה שהתחמיד בזה העניין שיגיע בחלק חדש ולא איזה חלק נפרד ולא כמו מה שעור זה ואין הベル בין אמרנו יתפע' ובין אמרנו ישנהה ולזה היו מני זה הסוג שווים למני השתנות אשר הם הוהיה והפסדר והצמיחה וההתבה והשינוי וההעתק הנה הוה הפסדר והצמיחה הוא שני הנשים שיגינ' גם מה והפסדר אל שעור מה יותר מוטיף וההתבה הוא הפק זה רל משוער נוף אל שעור הסר והשני הוא השתנות מאיכ' לאיכ' כמו השינוי מהחום אל הקור או כמו הלובן אל וושחרות וההעתק הוא שני מז' אל צד ומן אנה אל אנה כמו גתנועה מלמעלה למטה וכיהמין אל השמאלי:

במאמר שיפעל ושיפעל הוא שיתפעל הפעול אל חלק חלק ממה שיתחדר בפועל
פצד

ማאמראות

ט

שעד מה הוא בזה העניין ומה שהתחמיד הרבר מתחפעל יאמר בפועל שהויא יפעל: ומני שיפעל על מס' מני שיתפעל ולזה כל פשתנה הנה לו מין מן השני מקבל אליו הנה אשר יתחמס יקבל אליו אשר יחממו ואשר יצמיח יקבל אליו אשר יצמיחו ואשר יתרה' יקבל אליו אשר יהוה אותו אשר יעתק יקבל אליו אשר יעתיקו. הנה אילו הסוגים הייתר כוללים לעניין המוחשיים ומין אלוסוניים הם הנושאים להכחות ולזאת החכמת אבל זה בשני אגדים מתחלפים וזה שהט' באחד יוקחו מאשר קצתם יותר כולל מקצת וקצתם יותר פרט מקצת ומאהר קצת' יוציא ונושא על קצת וככל מה שיג' המשכלה השניות א'יר מצאות אמן השבל לר' יה' הגינויות כי מלאכת ההנין א'מן נתן הסדרים באלו הסוגים מז' המשכלה ובהו הסוג דמיון זה שהיא תhn' בנשיאות הנאים אשר בהם התאמת כמו שייה' חמיה' ועל הריך הטבעי ואלו כלם דברים שכלי'ם אין מציאות חז' לנפש ואולם אשר לוקו' מאשר הם מושכל' העניין' המוחשיים חז' לנפש הוי טבעי' או גנדסי' או זולת זה': ובכך א'שליים חמאמ' בדברים המשותפים לציר ולהם במוחלט ונלך אל מה שיוחדר אל האמות'.

זה אמותה שני סוגים טוג' באמתה הבקשה וחולקה אל שני חלק' הגבלה עד שהיא האמת טג' באחד מהם והסוג השני באמתה המאטר המורכב הפעול לאמות והוא המכונה בהקש' ונתחיל בסוג הרא' כ' היה הוא אשר רוא' שיתאמת קודם כל דבר בקשר' והוא הידיעה המביאה לאמות ואחר נלך לאמת ההקש':
הנין ב א 2 1 ספר

ספר מליצה

המאמר בידיעת המישרת לאמוה

המלות המורוים על הענינים הנפרדים שס' ופעל
ומלה ' והשם הוא מלה מורה עצמה
ORAשונה על עניין נפרד מזולת שורה עצמה על הזמן
הנקשר בויה העניין בין שהיה זה העניין מה שלא יציר
אלא כהמשכת הזמן עמו בשכל עצמה והישיבה
ובכל חתנוועה או היה מהו שלא יצטרך בציירו אל
הגעת זמן סנייע בעבר והעתיד והווה ' והמללה הוא מה
שורה על עניין בשם או בפועל או בשניהם :
והמאמר הוא דבר מרכיב מורה על כלל עניין וחלק
טורה עצמה על חלק זה העניין ' והמאמר
מן שלם זטבנו בלתי שלם וזה מה שהוא חלק המועל
מעיל עצמו והבלתי שלם הוא מה שהוא חלק המועל
והשלט ממנו מה שיצדק וכיוב והוא הנקרא בזאת
המלאה המאמר הפסיק והגוזה והמשפט וזה חלק אך
ספר ומספר ממנו הנה המספר מצאו קרא בזאת
המלאה הנושא והספר קרא הנושא : וממנו מה שלם
יצדק ולא י Cobb צבוי והמניע ' וזה שאין צורן המאמר בו
ואולם הגוזה הנה ממנה שניית וממנה שלישית והשנייה
היא אשר נשואה פעל וזה שלםמצא בלשון הערב
הנהה יורה עצמה על הזמן העומד ' והשלישית הוא
אשר נשואה שם כמו רואבן חי ואmens נקרא שלישי לפי
שהוא לא ימלט בו בכוונת יחס סדר בין הנושא והנושא
או מה שיורה על זה היחס כמו מלה הוא או הינה או ימצא
ובכל הפעולות המאיות והם אשר לא יהיו ספריים
בעצמותם

מלויצה
בעצמותם וכל אחד מאלו השניים והשלישים מהם
פושטאים והם אשר נשואם שם נשלים או פעל נשלים והם
הדבראים אשר ירו על הצורה והתקונה הנמצאת כאשרנו
ראובן יצא וشمונן חי . ומהם מוסרים והם אשר נשואם
שם או פעל בלתי מגיע כמו אמרנו ראובן לא ברייא
ושמעון לא רואה וזה הנה אפשר שלא ירגל בלשון הערב
ומהם העדרים והם אשר נשוא ' שם העדר או פעל העדר
וההדר בכללו הוא . שיקשור הנושא במה שדרכו שימצא
בו בעת שדרכו שימצא בו כמו אמרנו ראובן עיר וشمונן
חוליה : וככה השמות בלתי מגיעים בלשונות אשר ישמשו
בhem כה השמות ההדריים . אמרנו לא רואה במדרגת חוליה ' ובכבודו שלא
אמרנו עיר ואמנו לא ברייא במדרגת חוליה ' וזהו
היו אלו השמות בלשון הערב היתה מלאת השיליה אצלם
מהפלות המסתפקות לפי שם פעם יחליטם וירצו בו
ענין ההדר ופעם ירצו בו השליליה המוחלתת וזהו אשר
הכריח אנשי זאת המלאכה לרבר בשמות המוסרים לפי
שכאשר לא נשמר בהם ונניח בהם זאת ההנחה אפשר
שנתעה ונתקה מה שהוא בלתי מגיע על שהוא שליליה
ובהפק ובכל אחד ממיini אלו הנורות אשר מנינו אותן
מהם בלתי בעלה צד ומהם בעלות הצדדים והצדדים
דברים ירו על צד מציאות נשוא לנושא והצדדים
הראשונים שלשה האפשרי והוא אשר יורה על העניין
אשר אפשר שימצא ולא ימצא כאשרנו המטר אפשר
שירד ' וההכרח . והוא המורה על אשר לא סר ולא יסור
כאמנו האדם בהכרח חי ' והמציאות והם הדברים אשר
נמצאו בפועל אחר שהוא אפשרים ואפשר שיעדרו כאמנו
ראובן עתה עומד וכאלו הוא ממוצע בין האפשר וההכרח
כבר לך טכל אחד בחלוקת שהוא שוכן פשט המנהג
שישיאו מלת הדבר המציאו ' בזה המין יעדם במקומם
שובא כו וכל אחת מאלו הנורות אם שייהו בעלות חומרה
שולחת וכל אחת פאלו הנורות אם שייהו בעלות חומרה
הגין ב ב 2 ואמ'

פליטה

ואם בזולת חומה זהם הנורות אשר נושאיהם עניין
כללים ' והחומות ארבעה כל : ולא אחד ' וקצת ולא קצת
והוא במודרגת לא כל הנה כל אחת אם כן מalgo הנורות
אם מהיבות כלויות ואם שוליות כלויות ואם מחייבות
חלקות ואם שוליות חלקות : ואולם הבלתי בעלת חומה
שני מינים אם סתמיות והם אשר נושאיהם עניין כללי ולא
יתחבר בהם חומה כלל ולא אישיות והם אשר נושאיהם
איש וכל מני הגוזרות אשר מדריכם שתיננו הנה ייחו
מקבילות בחיבור ובשלילה עד שיחלו הצדקה והצדוב וכבר
יהו בלתי מקבילות בחיבור ובשלילה ומנים היו הנורות
מקבילות בשיה' העניין הנושא בחיבור הוא בעצמו הנושא
בשלילה והעניין הנושא באחד מהם הוא בעצמו הנושא
באחר והעניין הכללי היה אחד אם כשייה נפרד ואם
כשייה מורכב הריבת תנאי וקשר וידמה במסופר ממנה
דמיון הנפרד והיתר ראי מה שייה מקשרים א' והיתר
מיוחד הוא מה שייה מוחבר קצת בקטה בעצמות וכן
ראי שיה מה שנותנה באחד מהם מותנה באחר מצד
או מקום או חלק או עני' או זולת זה ואם לא יתגדר זהה
ובואר בעצם . והנורות המקבילות המשפחניים : מהם
האישים כאמרנו ראובן משלוח ראובן א'ינו משולח ומהם
המתהpecים והם אשר יתחבר בהם חומה כוללת כאמרנו
בל אדם ח' ואין אדם אחד ח' . ומהם הסותרים והם אשר
יתחבר באחת מהם חומה כללית ובאחר חומה חלקית
זהה שני מינים אם שייה החומה הכללית בחיבור והחלקית
בשלילה כאמרנו בל אדם ח' ואין כל הארים ח' או קצת
האדם א'ינו היואם שיה הכללי בשלילה והחלק בבחירה
ומהם מה שתתחה המתהpecים והם אשר יתחבר בכל אחד
phas חומה חלקית כאמרנו קצת האדם ח' אין כל אדם
ח' ומהם מה שלא יתחבר בהם חומה כל חוץ מה א'
ההורעה והטסתמים וראי שיעיין א' יחולקו מני אלו
המקבילים הצדקה והצדוב בכל החטאים השלשה אשר הם
האפשרי

מליצה

האפשרי והמציאותי וההכרחי :

ונאמר אולם האנשים הנה יחולקו הצדקה והצדוב
בחומר האפשרי והמציאותי אלא שחולוקתם
לצדקה ולצדוב כאשר אם נמצאים בפועל העתרה ואשר היו
במה שעבר הנה הצדקה מגיע באחד משני קצותו על
הגעה עצמה גם עתה ידענוו באמת או לא נדעוו .
דמיון זה הבנמצא בפועל ראובן עתה בכית ראובן א'ינו עתה
בכית ובכבר ראובן יצא אמש ראובן לא יצא אמש ואולם
האפשרה הנה אין הצדקה מגיע באחד משני קצותו על
הגעה עצמה כאמור . זהה הבגר אפשר שיקרע קודם
הבליה ואפשר שלא יקרע קודם הבליה ואלו היה הצדקה
מגיע באחד באחד משני קצוות האפשר על ההגעה עצם
היו העניינים כלם הכרחיים ותבטל העצה והבחירה לפ'
שהנעים לא יועץ בנמנע ואולם המותרות הנה הם יחולקו
הצדקה והצדוב בהכרחי והאפשרי אשר בעתה ובמה שעבור
על ההגעה עצמה . דמיון זה כל אדם ח' אין כל אדם
חי זה בהכרחי ואולם באפשרי הנה אמרנו כל אדם כותב
ואין כל אדם כותב ויחולק הצדקה והצדוב בעדר על זולת
ההגעה . ואולם חולוקתם הצדקה והצדוב בנמנע כחולוקת
בהכרחי והמננע בעניין בסותרים ויכבו ייחד באפשרי
כאמרנו כל אדם כותב . ואין אדם אחר כותב ואולם מה
שתחה המתהpecים הנה חס יחולקו הצדקה והצדוב בחומר
ובמננע ויצדקו ייחד באפשרי כאמרנו קצת האדם כותב
וקצת האדם א'ינו כותב והסתמים עניין מה שתתחה
המתהpecים ואילו פני המתנgrams וצדדי חולוקת הצדקה
ולצדוב בכל החטאים והם הצדדים אשר מהם יעדו על מה
שיתאמת שנשים מהם שני חלקה הקבלה והסתירה אצל
הדרישה והוא תחולת דבר שתיחייב אמתו אצל הבואר
והחקיר אצל המבוקש ולפי שהגוזות הפשטות והמוסרות
וההדריות מתגוזות גם כן אחר אשר היו הפשטות יוון

הגין ב ג 2 111 על

מליצה

על הכנין והענין והפטותה וההעדריות על ההעדר הנח ראי שיקש בינוים ובין הקבלת המחייבות והשוליות ויעין אס חלוקת לצדך ולצדב על דמיון אחד אס לא ומני המתנדדים באלו הם על מספר מני המתנדרים' בחוב ובלילה ודומות בהם והתנאי אשר יתנו בהקבלת החוב והשלילה הם בעצם תנאים בהקלות אילו :

ונאמר אלס האישיות באילו הנה הענין בחלוקת הצדק והצדב בחומר המצואי' והאפשרי בענין באישיות החוב והשלילה שם לא ייחלק הצד והצדב בכל הענינים לפי מה שיעשו הצד והשלילה אבל באשר היה הנושא נמצא ובעת אשר דרך הנושא שימצא לו הכנין כי היה החדר הוא אשר לא נמצא בנושא מה שדרכו שימצא בו בעת אשר דרכו שימצא בו כמו אמרנו ראובן חכם הצד והצדב באש היה ראובן נמצא או בענין אשר דרכו שייתואר בקנין והעדר וכן הדמיון כמחשבות עניין בסיה החמר עניין אלו יזכיר יהוד כאשר נשמר גם בשייה הנושא להם נמצא בענין אשר מרכזו שייתואר בהעדר או הכנין' כאמור נכל אדם סכל כל אדם חכם וכן הרומה להם מתוך מהתפכחות בזאת המין מן המתנדד אמנים יזכרו כאשר יוקה האדם נמצא ובעת ההזנה דמיון זה קצת האדם חכם קצת האדם סכל הנה וזה הענין חלוקת הנזרו הפשטו' וההדרוי' והמוסרו' לצורך ולכוב בחומר הנמצא בו ואולם חלוקת הצד ולכוב בחומר ההכרתי הנה מפני שהחדר יאמר עלי עניין אחד מהס לא ימצא בנושא טה שדרכו שימצא במינו כאמור באשה שהיא לא בעלה זקן או לא ימצא בו מה שימצא בסוגו כאמור בחומר שהוא לא מדריך או לא ימצא בו מה שדרכו שימצא בנמצא כאמור בבורא שהוא לא מתי ולא חולה עוי' בין השלילה הנה וההדר הפרש מפני שהנושא הנה לא ישירה יחס הנשיאות עליו ולא ימצאו לו עניין לא יתואר בהם ההדר או הכנין ולזה היה השלילה בזיה החמר בזיה בכ החדירות והמוסריות ואפשר שתשים ההקדמה הקטנה שלולה במופתים אשר יולידו השלילות בתמונה הראשונה הנה זה עניין הקבלות הנזרות הפשטות

כאשי

מליצה

באשר היה נושא הנזרה נמצא בלבד לפישכה איז אחד ודמיון זה כיakash היה אצלנו שזה cholha אין בו נשימת התיאבות ורצינו שנבאר בזוז שאין בו מושסא בראותו בתמונה הראשונה השבנו ואשת הקדמה הקטנה מין להשיליה אל התסדרו ואמרנו וזה cholha בו אין נשימת התיאבות וכל מה שבו לא נשימת התיאבות אין בו מושסא בראותו ואולם הומרות בסותרות בזוז המין מן המקובלות הנה עניין בחלוקת הצד והצדב הזה חומר הנמצא עניין הסותרות בחיבור ושלילה כאמרנו נכל אדם חכם קצת האדם סכל אבל באשר היה הנושא גם בן נמצא או בענין אשר מדרך שייתואר בקנין והעדר וכן הדמיון כמחשבות עניין בסיה החמר עניין אלו יזכיר יהוד כאשר נשמר גם בשייה הנושא להם נמצא בענין אשר מרכזו שייתואר בהעדר או הכנין' כאמור נכל אדם סכל הנה וזה הענין חלוקת הנזרו הפשטו' וההדרוי' והמוסרו' לצורך ולכוב בחומר הנמצא בו ואולם חלוקת הצד ולכוב בחומר ההכרתי הנה מפני שהחדר יאמר עלי עניין אחד מהס לא ימצא בנושא טה שדרכו שימצא במינו כאמור באשה שהיא לא בעלה זקן או לא ימצא בו מה שימצא בסוגו כאמור בחומר שהוא לא מדריך או לא ימצא בו מה שדרכו שימצא בנמצא כאמור בבורא שהוא לא מתי ולא חולה עוי' בין השלילה הנה וההדר הפרש מפני שהנושא הנה לא ישירה יחס הנשיאות עליו ולא ימצאו לו עניין לא יתואר בהם ההדר או הכנין ולזה היה השלילה בזיה החמר בזיה בכ החדירות והמוסריות ואפשר שתשים ההקדמה הקטנה שלולה במופתים אשר יולידו השלילות בתמונה הראשונה הנה זה עניין הקבלות הנזרות הפשטות

הגיאן ב ר 2 ז 222 עס

מליצה

עם המוטיות וההעדרות והתקשרות ביןיהם וכן הקבלה

המתיבות והשלולות. ואולם הנזרות המקובלות אשר בשואיהם הפכו הנה מספרים גס כז שווה למספר או והענין בהקבלתם בעניין בהקבלת הפשטוי וההעדרים וצד התנא אמר זה כאשר היה המתהפלים אשר אין ביןיהם אמצעי כזוג והנפרד ואולם אם היה בינה אמצעי ורצוינו שגשים בקצוות הסות בהקש הריש או בחולוף הנה ראי שיעכלו כל האמצעי וזה יחלקו הצדוק והכזוב והי' כזו מהמסורת והפשתה או ההעדרות והפשתה כאמרנו זה הקו אט יותר קטן מזה או גדול או שווה הנה זה הוא המאמר בכל מני הנזרות המקובלות באלו השלשה סוגים מן ההקבלה ר'ל החיבור והשלילה והקנין וההעדר והה הפרח והם אשר יחלקו אליהם רוב אותן הבקשות בתקירות והידיעות ואולם הסוג הרביעי מטוגן המקובלות והם המציגי' כאב זהמן הנה הם בבר אפשר שיזיר בהם זה חמוץ ממיini ההקבלות אשר מניינו אותן במין מין מהם רוחצת דל' בחוב והשלילה וההעדר והקנין וההפלים אבל ימעט מציאות כמו אלו בקשה ולזה לא נפרד בזכרם בזורה הספר וגם כן הנה משפטו משפט הקנין וההעדר ויריעתו נכללה בידיעתו ויכלול אלו הסוגים הארבעה שככל שני מקבילים מהם לא יתקבצו יחד בנושא אחר מצר אחד ובעת אחר ובירט החיבור והשלילה מבין האחרים שהקבלות הקבלה טאמר פיסק בלבד והקבלת הנשארי' הוא הקבלת עניין נפרד בעניין נפרד בהקבלת הלוכן והsharp ו והעדר והעוני והאבות והבנות ואמנם יכללו הנזרות המורכבות פאלו מפני הקבלותם עצמות בחולוף מה שעליו העניין בחיו ובשלילה ומפרט המתהפלים זולת הקנין וההעדר שהם שני דבריים ממש ואפשר אפשר שימצא בינה אמצעי בלבד אשר יכול השורות וביניהם האפרי והירוק וולות מהמראים ואולם ההעדר והקנין הנה אחד מהם בהכרה הוא الآخر בעניין והעדר ובפרט המציגי' מביניהם שהוא אשר ימצא

מליצה

ב' מ' מצא אחד מהם ימצא האחד אם בכח יחר ולאם כבעל יחר כאב והבן והארון והעבד וזה השער מהמאמר ביריעות המכבייה לאמות כפי כונתינו בקוצר מספיק ואולם סדר מלת השלילה וההסרה והצד והקשר הגהrob זה ישוב על המקומות וההנחות אלא שהטנהג כבר פשוט בלשונו אשר היו משתמשי' נהם הנזרות השניות מכווןו במלת הקשר בהם כי מקום מלת השלילה אם באישית הנה עם הקשר כאמרנו רואבן אין כל אדם ימצא לבן או הווא לבן והוא החומרה כאמרנו אין כל חכם ואמנם בבעל' החומרה היה עם פניהם מלת ההסרה ביאו הנזרות אחר הקשר יפרידו בינו ובין השלילה והוא מניחים מלת השלילה בסבן בגרורות השניות אולם באישיות הנה עם הנושא ואולם בעלות החומרה הנה עם החומרה ואולם הנזרות בעלות הצדדים השלישיות הנה מלת השלילה יוסדר באישיות מהם עם הצד כאמרנו רואבן אין אפשר שימצא פניהם אחד מהם יונח עם הנושא כאמרנו רואבן אין אפשר שימצא ימצא חכם והשלישי עם כלותו כאמרנו רואבן אין אפשר שימצא לא חכם והשלישי עם כלותו כאמרנו רואבן אין אפשר שילא ימצא לא חכם ואולם בשניות בעלות הצדדים הנה מלת השלילה יונח גם כז באישית עם הצדדים ובבעל' החומרה עם החומר אולם מלת ההסרה הוא יונח לעולם עם הנושא הנה זה היה המנהג אשר פשוט אצלם והוא מנהג מועל' בחכמתו וראיינו לנו שנעשה זה אצל ההבראה אליו ואולם סדר הצד והקשר הנדר הטוב שיזונה אין הנושא והנושאה גשיקדם הצד עוד ימוך וזה בקשר ואף על פי שזה איט גברות מהרבה מהלשונות :

ספר

ספר ה'ק

כידעה המעלת לאמות

ה'ק אמר יונחו בו דברים יותר מחד ויתחיב ממנה בעצמות לא במקורה דבר אחר זולתם בהכרה וראוי שנשתכל בחלק כי זה הנדר מה ממנה מבואר בעצמו ומה ממנה יצטרך שיתכאר בזולתו' **ונאמר** אמנס שהה'ק' ישתייח' ממנה דבר אחד זולתו כשהיה זה המתחיב בהכרה הנה הוא מבואר בעצמו כי היה פועל הה'ק' נמה שה'ק' לבאר המוסכל והוא המתחיב ולו היה המתחיב ממנה בעצמו אה'מוסכל הוא המתחיב והוא המתחיב המונחים בו בדברים המונחים אפשר שיהיה הדבר המתחיב האחד בעינו ידוע מוצל מחד וזה שקר' וכן יראה גם כן טזה המתחיב בראיו שהייתה הכרחי לפי שהוא כאשר לא הכרחי אפשר שיפוט בנו כל אחד מהמקבילים על השווי ולא יהיה מה שיתחיב ממנה צודק בעצמות והכרחי ואולם החלקים الآחרים מחלקי זה הנדר והוא מה שוואר יונחו בו דברים יותר מחד אין' מבוארים בעצם והוא שיצטרך בהם אל באור מה הם אלו הדברים ולמה יתחיב שייהיו יותר מחד וזה נעמד עליו מאלו החלקים המבויאים מציאות לה'ק' מפני שהם אשר ילכו מחלקי זה הנדר מרווחת התחלת מופר והמוסכל היה רומי תולדת מופת לפי מה שיראה מהנדרים במה שאחר זה:

ה'

זה הנושא מן הנושא או חיבוריו ומואר שזה לא יהיה שלא נפדרות אבל מאמ' חותך ינnis בו הצדיק או הכהוב ואם לא לא יתחי' שה'ק' ממן מאמ' חותך ויתר קטן המאמר אשר בזה התאר הוא מה שיתחבר מנשׁו' ונושא והוא הנקרה מאשר הוא חלק הה'ק' הקרמה: הנה כבר יתברר מזה המאמר שסוג הה'ק' הוא המאמר החורץ וכאשר נרצה בכאן בדברים הם הקדמות ואולס' שאלן הדברים יתחייב שייהיו יותר מחד הנה זה מבואר גם כן מזה הצד כי לא ימלט זה המאמר אשר ישדר בו אמתה המבוקש אם שייה הנושא והנושא הוא בעינו הנושא והנושא במובוקש ואם שיובדל בהם יחר' ואם שישווק לאחד משניהם ויברך לאחד ואם שיישוק לשניים יחר' ואולם כאשר יובטל המבוקש בחלוקת יחר' הנה לא יתחיב פמן חיבור או שלילה במובוקש' דמיון זה שאנחנו כאשר חבכנו אל פאמרנו אם העולם מחודש אם קדמון שהאדם היא הנה לא יתחיב מזה חיבור או שלילה בקדמו' או בחודש יותר רחוק יותר שייהיו חלקו המבוקש בעצמו לפי שהדבר לא ילקח במאמר עצמו ובמו זה יקר' מערכה וכן כאשר שתפנו באחד משני קצוותיו איזה קצה שייה ולא ישפחו באחר הנה לא יתחיב ממנה המבוקש ואמן' יתחיב ממנה שיתחיב זולת המבוקש: דמיון זה שנחבר אל פאמרנו אם היור' מחודש שהמחודש' גשם והח' מחודש הנה אמן' יתחיב מדמיון זה המאמר אם שהעולם גשם ואם שהח' מחודש וכאשר היה זה בין הנה לא ישאר אם לא שייה משוכף לשני קצוות המבוקש בשני חלקיים המובדיות אם בחלוקת אחד אם בשני חלק' יתחיב בהכרה שייה היותר פחות מזה שתי הקדמות ואם היו מובדיות בשני חלקים לא יהיה בין אילו שתי הקדמות הבור כל' וכאשר לא יהיה בין' חבר כל הנה לא יה' מהם דבוקש נושא המבוקש ונושא הנה אין' הה'ק' כלל וכאש' היה זה

ותקינה חלנית ובΧαρ' ואם שהה הנזילה כליל' והקינה
סתמית ובΧαρ' ואם שהה הנזילה חליקת ורקטנ' סתמית
ובΧαρ' וכאשר הוכ אלו החלקים התשע' אשר להם מצד
הכטota בארכעה אשר להם ממד האיכו רוצה לו השיללה
והחיב יגיע מזה בכל המוכה שש ושלשים חבירים זה
גם כן באחד אחד מן החמורים השלש' רוצה לו המזואית
והברחות ואפשרות על הרוב או על השווי ובמעורבota
מהם אלא שאל' הששה ושלשים יוכלו בהקשי^s
הבערבי' זה פעם ימצא בהם מן הנזילה ממינ' דרך מטל
מציאוית והקינה הכרחית או בהפץ זה רוצה לומר מה
שכגדולה ממנה הכרחית וקינה ממנה מציאוית הנז
איilo הכות מיני ההקשי לפ' מה שתן אותו המאמר
הקודם לפ' שכל הקש יתחבר משת' הקדמו' ואולם כאשר
יתחבר אל זה שא מה שיזונה בגרר מהו' החיב הכרחי
הנה לא יגיע זה מאלו הקדמות איך מה שיזומן בליך
שהיה אחדר מהם מתי' ב' איך מה שהיתה בכמויות אהדרות
כוללת איך מה שהייתה באיכות ואולם היה את מהס
פה' יinct' הנה בזה יגיע החבר ואולם היה את האחת כוללת
הנה בזה יהיה הכרח החבר זוזו עניין הנאמר על הכל
המוחנה בהקשי המולדים לפ' שהענין הנאמר על הכל
כמו שנאמר הוא שייה הדבר נשוא במציאו' או אפשרות
או הכרחי על כל מה שייתואר בנושאו יונש' על כל הנושא
נשיאות בחיב ובמוחלט רועה לומר צודק על הצדדים
השלשה מזולת שי'תן' בתארו' צד פציאו' בלבד או הכרחי
או אפשר כאמרנו החי בהכרח על כל הויל' או יהיה הדבר
משוויל' בהכרח או מצוא' או אפשר מכל מה שייתואר
בנושא במוחלט מזולת שניתנה בזה התאר צד מה כאמרנו
האדם בהכרח לא על צויל' אחד וזה הוא אמרת
אכונצ'ר שהוא דעת ארטס' בהטעמיש בנאמר על הכל
בזה הספר אשר הוא כשר וכתחילה לכל ההקשי^s
המולדים ואמנס התנהanagan בנאמר על הכל החיב
בפוחלט

זה בן הנגה לא ישאר אם לא שהיר' נבדלה בחלק אחד
לבך משותף לשני קצו' המבוקש ובזה ידפן שיה' נקשר
זיב הנושא בו לנושא או שלולתו פמן והמאמיר אשר
בזה התאר הוא בהכרח יתחבר משני הקדמות לא פחוות
פזה ולא יותר דמיון זה שנחבר לו מאידנו העלים מחודש
שהעולם מוחבר והמחובר מחודש ויתח'יב מזה שהעולם
מחודש ואלו שתי הקדמות יתחלקו לשלה חליק' והם
הנקראים גמלים אחד מכם נושא המבוקש והוא הנקרא
בחיק' הקינה הקטן והשני בחלק המשותף והוא הנקרא
גבול אמצע' והשלישי' נושא המבוקש והוא הנקר' הקצה
הగROL והקרמה אשר נושא הקצ' הקטן תקר' הקרמה
הקדמה ואשר נשואה הקצה הקדול תקר' הגROL' . וסדר
גבול האמצע' יפול בין הנושא והנושא נושא זה ענין
ישטרו בשישאר הנושא בונושא והנושא נושא זה ענין
אשר יצד' בשכל אצל מה שייחשב המבוקש בפרש על
שלשה פנים אם שייה' נושא הקצה הגROL' נושא על
הקטן וזה יקרא התמונה הראשונה ואם שייה' נושא לשני
יתר וזה יקרא התמונה השניה ואם שייה' נושא לשני
הקדמות יחד מה יקרא התמונה השלישית : הנה כבר
התברר מזה המאמר ממה יתחברו ההקשי ומכמה דברים
מתחברים ובמה מיניהם הראשונים : ואולם מספר מני
ההקשי' הנכנסים תחת כל אחד מאלו המינים שלשה
הمولיך מה' או הבלתי מolid לפ' מה שתן' אותו החלוק'
ומה שנראה מהמאמיר הקורם הם שש ושלשים חבירים
בכל תמונה מפני שכל הקש יתחבר משת' הקדמות כטנו
שהתברר והב' הקדמות אם שייה' מתי' יתד' ואם שייה'
שולות יחד ואם שייה' מהם מה'יך' והקדמה שולות
על ב' מינים אם שייה' הנזילה מה'יך' והקדמה שולות
או בהפץ וכל אחת מאלו הארבעה חליק' אשר להם מצד
השלילה והחיב אם שייה' הקדמות הלכו'בו כלל' יחד
או חליק' יחד או סטמיות יחד ואם שייה' הנזילה כלל'ית
והקדמה

ה'ק'ש

במוחלט בלהי צד מוחד אבל הצד על כל הצדדים מפני
שהיה יפה מורייד בכל החמורים בחולף מה שעליו הענן
במופת שהוא יתנה שייה אם שהוא נאמר בחירוב הכרחי
ואם לא היה מגע הכרחות התולדה במקורה אלא שהוא
כאשר ליה זה היה אשרי בין שתי הקרומות אל מבורך
בלתי מוגבל ואיך מה שהוזמן פספיק בויה שייה אחרת
אהן איזה שתיה כליל איך מה שתיה באיכות והאחת
מה'יבת איז מה שתיה בנסיבות : ואולם כאשר ליה
זה היה אשרי בין שתי הקרומות בסביבות אל מבורך
מוגבל והוא המכון בויה הספר היה הגדל בהכרה היא
הכללית והקטנה היא המחיב ולזה השם ארטוטוליס
התמונה הרביעית אשר הניח גלינוס וזה היה אשרי בין
שתי הקרומות הוא במיניהם המולדים מן התמונה הראשונה
נמצא בפועל ואולם מציאותו בתמונה השנייה והשלישית
הנה הוא בכח ולזה מה שלא ישוב ממנו אל התמונה
הראשונה בהפוך או בהנחה לא יהיה מן הקשי לפישרא
יהיה בו עניין הנאמר על הכל לא בכח ולא בפועל כאשר
תחקור השתה ושלשים חברים אשר בתמונה הראשונה
וזה בחמורים השלש רוצלו המציגי וההכרחי והאפשרי
המאוד לא יתחבר זה היה אשרי אלא בארכע מינים מהז וזה
בחירוב חמר וכן במתערבות אלא שם יוכפלו כמו שאמרנו
ויהיו שמנה ואנחנו הנה כונינו שנדרב מאלו המינים
בחמורים ההכרחיים והאפשרי והמאוד כי הם אשר
ישתמשו בהם בחכמו וגם כן הנה אין הבדל בין הקשיים
באיו שני החמרי ובוחר המציגי בזאת התמונה ובשנית
ובשלישית היה המציגי לפי מה שירא אלכסנדר
ובונגצර שהיא המציגי בפועל בזמן הזה או לפי מה
שיראה אותה תאופרטיס וטאסטאט ששם הנאמורה
במוחלט מזלות שיחסב בהם צד מזואי אבל מאשר
ינשא בשכל נשיות מוחלט מזולת שיחבר בהם אל צד
כלל . ואולם הדבר בהקשיים אשר יהיו אפשריים על
האווי

ה'ק'ש

השווי הנה איןנו נאות בכוונתו :

התמונה הראונה

המין הראשון מהרמנים המולדי ממנה יתרה
משתי הקרומות כוללו מה'יבת
יילדו כולל מה'יב . דמיון זה בחירוב הכרחי כל גשם
מחבר וכל מה חבר מחדש התולדה כל גשם מחדש
ובואר התולדות להראות עניין הנאמר על הכל בה לפי
שהחזרה גושא על כל מה שיתואר בחבר והגשם הונח
מתואר בו הנה בהכרה שינשא המחזר על הגשם דמיון
זה אפשרו על המאוד כל מה שיתמיד הכם במרוד צעל
השבע יקרחו סותם יזעבו מאר וכל מי שזעב בו מאר
יקרח התולדה כל מי שיכנס במרוד צעל על השב' יקרח וזה
נסן מבואר ההתייחסות בנפשו כמו שהוא בהכרחי :

המין השני יתחבר משתי הקרומות הגדולה מזו
כוללת שלולות והקטנה מזו כוללת
פח'יב יילדו שללת כוללת : דמיון זה בהכרח כל גשם
מחבר ואין מה חבר אחד קדמון התולדות איז נס נס אחד
קדמון וזה גם כן מבואר התולדות לפי שהקרמן לוקת
שלול אבל מה שיתואר בחבר בהקרמה הגדולה והגשם
הונח בהקרמה הקטנה מתואר בו : ודמיון זה אפשר
המאוד כל מי שהוא נקי המערבים יתפשט החום הטבעי
בכל אבריו ואין אח'מי שיתפשט החום הטבעי תמצאו
קדחת העפוש התולדה איז אחד ממי שהוא נקי המערבים
תמצאו קדחת העפושית :

המין השלישי יתחבר משתי הקרומות הגדולה
מהם מה'יבת חלק יילד מה'יב חלקו . דמיון זה בהכרח
קצת הנשים מחברים מן ההפכים וכל מה חבר מן ההפכים
נפסר יתילד קצת הנשים נפזרים לפי שזה הקצת נסנא
תחת החיבור מההפכים ומતואר בו . ודמיון זה באפשרי
המאוד .

המאדי קצת האנשים כאשר יאכלו הקוביץ אחר השבע
ילחלה בטנו ובלם שזה רוכו הנה נפו לא יקח מהמזון
כפי מה שיצרך אליו : התולדה קצת האנשים לא יקחו
נופס מהמזון כפי מה שיצרך אליו :

המיין הרביעי משתי הקומות הגדולה מהם שלולית
ילידיו שלולית הלקית . דמיון זה בחפר ההכרחי קצת
הגשמי הפחותים להם הפך ואין אחד מהם שיש לו הפך
נצח : התולדה קצת הגשמי הפחותים לא יקח
ודמיון זה בחמת האפשרי קצת האנשי' יתחם באצטומכטם
המזון : אין אחד מהם שיתחמי באצטומכטו המזון
ישיגו חול' האזר . התולדה קצת האנשים לא ישיגם
חול' האזר . ואולם הצעינים המתערבים מאלו החמרי' הנה
לא תשמש מלאכה עליהם אלהים אם לא הטלאות
הפועלות אצל מרד שתרד בעין בעין האשים לפי שהם
ישתמשו מטני' ההטרבות מה שהקטנה מכן מצואית
אישית והגוזלה ממנה הביבה או אפשריות או אפשריות
פואדיות ומה שהקטנה ממנה אישית אפשרית והגוזלה
מן הכרחית : דמיון מה שהקטנה ממנה מצואית
והגדולה ממנה הכרחית זה החולה בו קדרות ושול וכאב
עוקץ בצדו מתפשט וركיקה וכל מי שזה תארו הנה הוא
בעל טורסא . התולדה זה החולי בעל טורסא . דמיון מה
שהקטנה ממנה אפשרית פואדיות והגדולה ממנה הכרחית
זה החולה בו כאב הראש מתרם ופלח יתרעם מיריד' הימים
בעינו וכל מי שירד הימים בעינו יפסד הראש התולד' הנה
זה החולה שיפסד הראש . ודמיון מה שהקטנה ממנה
מצואית והגדולה ממנה אפשרית מואדיות זה החולה בו
קדחת חרדה ויראה השתן שלו ביום מהימים המוראים
בבחראן לבן אין בו אבע אחר שהיה צבע וכלם שזה
תארו יפול עלייו חדש טורסא במותו : התולדה וזה החולה
זהדרש מטורסא במותו : אולם תולדות אלו המתערבות

הנת

הנה הוא גם כן מבואר מעין הנאמר על הכל ואולם אך
התולדות בהם הנה הוא נמשך להקדמה הגדולה זה
לחוב עניין הנאמר על הכל כאשר נשמר בו מה שזכרנו
והיה החומר מסכימים למה שהותנהבו לא שהוא כבר כבר יזמן
בקצת החמורים שיולידו תולדות רבות הפנים ונפר' במתה
שהיתה הגדול' הכרחית או מצואית והקטן ממנה אפשרית
וכבר קום דמיון זה ולזה סבה יארך לבאר אותה ובכלל
הנה בצדדי תולדות ערוב אלו ההקדמות התחלפורה רב
בין החכמים אלא שהענין מבואר בנסיבות מה שיתילדו
אלו חכמים אשר זכרנו הנהר זה כל מיני החקקים אשר
ישתמשו בהם במופתי' הנופלים בזאת התמונה לא שהם
לא ישתמשו מזו'ו ההקש' במופתי' מה שאחת מהקדמות
חליקות אבל יושמו בתאר ישבו בו שתיהן כלויות דמיון
זה אנחנו כאשר רצינו שנשנס' זאת הקומה כללית והוא
קצת האנשים יוחמץ המזון באצטומכטם אמרנו כל ט'
שבאסתומכטו בלבד יתחמץ המאל באצטומכטו ובכלל
הנה נקחה בעניין נשים אותה כללית וכן אפשר שנעשה
בשאר המינים החלקיים ותשוב כללית וכאשר הריח זה
כן הנה המינים הכלולים מזאת התמונה הוא אשר ישתמשו
בhem למלאות המופתית' היה אלהים אם לא שהשתמשו
במחלוקת המופתית' כאשר ירצו בהם בטל הכללית לכל
ובעברו שהיו המינים המתילד' בתמונה' השנית והשלישית
יתברר התילדות ברוב מה בהשbeta' אל התמונה' הראשונה
והיתה השבתם אל התמונה הראשונה אמן היה בתפקיד
לבד או בהפק והנחה והיה הפך שתמיד סדר חלק' הגוז'
וישם נושאיהם נושאים ונושאיהם נושאים וישארו
איכויתיהם וכמויתיהם שמורי' הנה ראי' קום זה שנבואר
הקדמות המתהפכות מבלתי מתחפות וכבר ירבא' מה
שבבר כי הקומות מצד החומות ארבעה אם שלולית
כrollerת ואם מה'יבת כללית אכם שלולית חליך ואם
וח'יבת חלקית אולם השוללית הכוללת הנה היא תחתף'

הגין ג א 3 שמות

הקש

שמורת הצורק בכפות והאיכות כמו אמרנו אין ארכס אחר
אבן שזה יתרף ואין אבן אחת ארכס וזה נראה מאשר
חלוקתם מתפרדים תכליית ההבדל ולא יתקבזו בענין כלל
וכל מה שיפריד אחד מהס פריד האחר : ואולם גמיהיבת
הכלולות הנה היא תחתperf חלקית והשמר האיכות בצדך
ולא תשמור הכמות וענין התהפקותה חלקי מבואר לפי
שהאר ימצאו להם תמיד בכל החמורים ולא נשים אוטס
הנה בסגולות המההפקות כי היה זה הבלתי הכרחי ולא
מחמיר במה שהיא מחייבת יכולות ואמנס מהחייבת
חלוקת הנה היא תחתperf שומרת הצורק באיכות וכמות'
מן שני חלקיה לא יוכלו כלל בדבר מאותו הקצת
הנה הוא קצת להם יחר ואולם השוללה החלקית הנה לא
תשמר בתהפקות איכותה ולא כמותה כמו אמרנו קצת
האדם איןוי חישלא יצדק שקצת אדם איןוי חישלה הפוך
הוא נמצא בגורות הכרחות והוא אפשריות והמאודיו והם
אשר בוננו זה המאמר הנה ' דמיון השוללה הכלולות
באפשרות המאודיו ואין אחד נקי העורקים מהסתומים
תשיגנו קדרות עפושית שזה יתרף ואין אחד ממי
שיפגשו קדרות עפושית נקי העורקים מהסתומים וכן
'מצא העניין בשאר או' ההקדמות המההפקות בזה והבלתי'
מתהפקות :

התמונה השנייה

והתולדה נס כן מלאו התמונות ארבעה מינים :
המין הראשון ממנה הגולה שוללה כוללת והקטנת
מחייבת כוללת יוליוו שוללה כוללת
דמיון זה בחמורים ההכרת'יס כל גשם מהחבור ואין קדרמן
אחד מחובר התולדר אין גשם אחר קדרמן מן שנייה מפני שהשוללה
הכלולות תחתperf בהשבה אל מין השני מן התמונה
הראשונה . דמיון זה בחומר האפשרי ואין אחד מי שסורה
קדחתו אחר בשול בבחראן ביום ראיו השוב קדחתו וכל
שי

הקש יח
ש' שהוסרה קדחתו בתחילת חליו תשוב קדחתו הtoloth
אין אחר ממי שהוסרה קדחתו בתחילת חליו הוסרה
אחר בשול בחראן ביום ראיו לפי שהשוללה הכלולות
תתperf ותשוב אל זה הטין השני מהתמונה הראשונה
בחומר האפשרי :

המין השני הגולה ממנו מחייבת כוללת וקטנת
טמנ שוללה כוילת התילו שוללה
כוללת דמיון זה בחומר הכרחי אין קדרמן אחד מחובר
וכל גשם מחובר תילד אין קדרמן אח' גשם לפי שהשוללה
הכלולות כאשר תתperf נזוזה המין ותשוב אל התמונה
הראשונה תהיה גדולה אחר שהיתה קטנה לפי שליא
תילד בתמונה הראשונה כשהקטנה ממנה שוללה ווליך
אין נשים אחר קדרמן עוד תתperf זה וולדיר אין קדרמן אחד
אחר גשם וזה יתברא כאשר נאמר בשני ההפוכים הפך
התולדה והperf ההקרמה ורמיון זה באפשרי כל מי שבבו
קדחת יומייה יהיה מימי בתחלת חליו בו שמרים לבנים
שווים ואין אחד ממי שבו קדרות עפושית יהיה מימי
בתחלת חליו בו שמרים לבני שווים וולדיר אין מזקוח אחד
בו קדרות עפושית תהיה קדחתו יומייה לפי שהשוללה
הכללי' כאשר תתperf ותשוב גולה בתמונה הראשונה
ולדיר אין מזקוח אחר בקדחת יומייה בו קדרות עפושי' עז
תתperf זה וולדיר אין מזקוח אחד בקדחת עפושית תהיה :

קדחתו יומייה :

המין השלישי הגולה ממנו שוללה כוללת
והקטנת ממנה מחייבת חלקית
תילד שוללה חלקית דמיון זה בחכרת' אין גשם אחד
כבר מתגעגע לעליה וקצת הגשמי מתגעגים לעליה
ולדיר קצת הגשמי אין גשם כבר מפני שהכלולות
השוללה תתperf ותשוב אל המין הרבייעי מהתמונה
הראשונה . ורמיון זה באפשרי קצת המזקוחים לו נאכט
הראש ואין אחר נקי האצטמוואנו בו כאב הראש וולדיר

הגין ז ב 3 ז בperf

הקש

בזה פוך בה קצת המוקדחים איננו נקי האצטומכא :

המין הרביעי הגודלה מה'יבת כוללת והקטנה שלולת חלקית תולדת שלולת חלקית דמיון והבחרכיה כל גשם לו מקום וקצת הנמצאות אינם להם מקום יולדך קצת הנמצאות אינם גשם זהה מבואר בשנייה זה הקצת הבורא יתב' ויתחבר הקש בין בהפוך השוללת כל גשם לו מקום ואין מקום לבורא תילד הגשם אינו הבורא עוד יתרהף זה יולד הבורא אינו גשם והוא המבוקש וזה בהשכטו אל המין השני מזאת המתמנרת בעצמה וזה המין יתבאר הולדו בהנחה ובhape הפך ההקרעה והפץ התולדה . ודמיון זה באפשר כל מוקד חרותה חודה תכללה קרחתו בבחראן וקצת הקדוחות לא יכולו בבחראן יולדו קצת הקדוחת אין קדוחת הדה בשניתה זה הקצת קדוחת רפה עוד יתרהף ההקרמה הגודלה יולד אין מוקד חחד בו קדוחת הדה קדוחת רפה עוד יתרהף זאת התולדה יולד אין מוקד חד קדוחת רפה יהיה קדוחתו הדה וסגולת זאת המתמנת שלא יולדו משתה פח'יבות וכבר יתחברו באלו המתמנות במלאות הפעולות מה שהקטנה מציאות אישית או אפשרית והגדולה הכרחית או אפשרית . דמיון מה שהקטנה מציאות אישית והגוזל' פמן הכרחי זה החולה בו ארך תותב ואין משותק אחר בו ארך חותב יולד זה החול' אינו משותק וזה בהפוך בעין במא שקרים ומיון מה שהקטנה ממן מציאות והגדולה ממן אפשרית זה החולה בו ערבות של ויזומה אליו שעיל גנדיו שערות ילקט אוחם ואין אה' ממי שמומו בטוח מהמורט' תארו זה התוא' יול' מהפ' השולר' הכלולתי זה החולה אין מזוח בטוח מהמורט' ודמיון מה שהקטנה אפשרית והגדולה הכרחית זה החולה התמיר המשמש בזמני הקיץ עד שmonths חס המזג ויפגע בו ימץ אוחו ארך ומעת שינה ואין משותק אחר בו ארך ושינה מעט התולד' מה החולה אָא שישותק וזה ג' בהפוך השוללת הכוללת .

התמנת

החותונה השלישית

יט

זו זאת המתמונה לא תשתחש לדבר מטני המאמרת המודיעים באשר חולדותה חלקו' יולדו מופת' כליליס לפ' מה שהחטא בר בסוף המופת ולהז' היה הראשון ירעיתועל צד ההגבלה הנה אינו אל החרכה בו התולדה על המוחלט מבלת שנעverb בזח צד כל באלו אמר במצו' לפ' דעת תאפראסטית הנה זה בלתי מזיך הנה לפ' כונתינו ומיניה המולדים ששח :

המין הראשון יתחבר משתי מה'יבות כוללות יולדו מה'יבת חלקית דמיון וזה כל חכמה עיונית הנה היא נלמודת וכל חכמה עיונית הנה היא חשיבות התולדה קצת החשיבות למודות לפ' שהקטנה תתחפץ חלקית ותשוב אל המין הנ' מה'ימתונה הריאשונה :

המין השני הגודלה ממנו שלולת כוללת והקטנה, ממן מה'יב' כוללת יולד', שלולת חלקית לפ' שהקטנה תתחפץ בחלkit ותשוב אל המין הרביעי מה'ימתונה הריאשונה דמיון זה אין חכמה הובטבע וכל חכמה עיונית הוא חשיבות יולד אין קצת החשובים בطبع .

המין השלישי הגודלה ממנו מה'יבת כוללת והקטנה ממן מה'יבת חלקית דמיון זה הכל אדם ה'ח' וקצת מה'ards הוא לבן יולדך קצת מה שהוא לבן הוא ח' לפ' שהקטנה החלקית תתחפץ ויהיה קצת מה שהוא לבן הוא ח' לפ' שהקטנה החלקית תתחפץ ויהיה קצת מה שהוא לבן אדם וכל אדם ח' הנה ישוב אל המין השלישי מן המתמונה הריאשונה .

המין הרביעי הגודלה ממנו מה'יב' חלקית והקטנה מה'ח' לבן וכל ח' גשם יולדך קצת הנשנים לבנים לפ' שהגדולה החלקית תתחפץ ותשוב קטן' יתחבר המאמר

הג�ן ג' ז 222 כנ'

הקי

בן קצת הלבן כי יכול כי גשם יוליד קצת הלבן גשם זה
במין השלישי מן התמונה הראשונית עוד תחתף ואחתולו
ותשוב קצת הנשים לבן וזהו המבוקש ואמנם היה זה
בן לפי שהחלקית הנה תשוב קטנה בתמונה הראשונית
והיא בכואן נדולה . המין החמישי הגודלה ממנה שלולות
בollowת וקטנה ממנה מה' בת חלקית יולדו שלולות חלקית
דמיון זה ואין כי אחד אבן וקצת הח' לבן קצת הלבן ח'
לבן אינו אבן לפי שהקטנה תחתף ותשוב קצת הלבן ח'
ואין ח' אחד אבן ותשוב אל במין הרבעי מתמונה
הראשונה ותוליד קצת הלבן אינו אבן :

המין השישי הגודלה ממנה שלולות חלקית וקטנה
ממנה מה' ביה' בת חלקית תוליד שלולות
חלקית וזה כשנשיב אותה בהנחה אל המין השישי בעצמו
פוזאת התמונה . דמיון זה אמרנו קצת הח' אינו לבן וכל
ח' גשם חוליד קצת הנשים אינו לבן ליפוי הקצת
מהח' כאשר ישולל ממנה הלובן כאשר הנחנו אותו דרך
משל עורב היה עניינו אין עורב אחד לבן וכל עורב נשט
וישוב אל המין השישי מזאת התמונה בעצמה וכבר היה
מבואר בו איך תשוב אל התמונה הראשונה הנה זה הוא
המאמר בכל מיני ההקושים הנושא' , וראו אחר זה שנלך
אל המאמר בהקש התנאי .

ההקש התנאי ובבעור שהירח כבר לוקח בגרדר
ההקש במוחלט שהוא מאמר
יונחו בודרים יותר מאחד והיה צד ההנחה שני צדי' ס'
אחד מהם צד הנשיות והאחר צד התנאי הנה כברرأוי
שנאמר בזה והקש התנאי בכלל יתחבר בשתי הקדמות
גדולה וקטנה והגדולה תחתף טשי' הקדמות נשואיות
יתחבר בהם מלה התנאי והקטף היא חלק מאות הגודלה
והיא השינויים משת' הקדמות הנשואיות אשר
תתחבר בהם הגודלה והחלק הראשון מהתק' התנאי אשר
טו' סבת הח' יקרא הקודם והחלק השני והוא המחייב
יקרא

הקי

ב

אקר' נמשך ' וההקושים התנאים יתחלקו תחליה בחלקו
מלות התנאי אל מחבר ונפרד המחבר הוא מה שנקשר
בומלת החבור כמו אם וכאשר והמתפרק מה שנקשר בו
סילת הפירוד כמו או ואולם והמחבר יתחבר משלני ה
המתוח'בים והמתפרק יתחבר משני הסותרים .
ונאמר תחליה בהקשיס המחוברים וכבר יתשב בהם
שם יתחלקו תחליה בחלוקת המתוח'יב ומפני
שהוח'יבים מהם מה שם תמי' הח'וב והם אשר יתח'יב
מציאות כל אחד מהם חבירו כמו על'ית המשמש מציאת
היום ומהם מה שאינם תמי' הח'יב האחד ולא יתח'יב
והשנים כי השניים כאשר ימצאו ימצא האחד ולא יתח'יב
מציאות האחד מציאות השניים תהיר' הח'וב יתחלק
ג' לשני חלקים אולם אשר יתחבר מבלתי שלמי' המולדים
הם שני פנים . אחד מהם ישנה הקודם בעצמו ויליד
הנمشך בעצמו כאמור אם היה זה הנראה אדם הנה הוא
בעל חיים אבל הוא אדם הנה באחרות בעל חיים וזה
סבירו החולד' בעצמו מפנ' שהונח בן לפ' שהקודם כאשר
היה נמצאה הנה הנמשך נמצא ' והמין הב' ישנה בו מקבל
הנמשך ויליד מקבל הקודם שזה וס בז' תיבאר בקרוב
שהו מולד לפ' שהנמשך כאש' היה הכרחי לח'יב הקודם
לא ימלט אם שהיה' כולל ממנה או שוה לו' ואם היה שוה
הנה הענין בו מבואר שהו' כאשר הו'ר הו'ר הקודם
כאמרנו אם היה זה הנראה אדם הנה הוא צוחק אבל הוא
אינו צוחק הנה אינו אדם ואם היה כול' הנה הוא יתח'יב
בחברת כאש' אוסר שיו'ר הקוד' דמיון זה כי כאשר לקחנו
האדם קודם וה'ח' נמשך הנה יתח'יב מהסרת הח' הסרת
האור לפ' שהי' יתר כול' נכנס בו הפורט ולא יתח'י' מהסרת
האדם הסרת הח' ולא מציאות הח' ימצא האדם ולכז' ב'
mins האחרים מזה ההקש לפ' מה שתנתן אותו החלוקה
והם אש' ישנו בהם מקבל הקודם או הנמשך בעצמו אינם
מולדים אבל אולם זה הבאו יתחבר ח'וב בה'ה'ה'ה'ה'

הגין ג ד 3 222 מס' פ

פספיק ואולם חבר השלילה בחבר או החוב בשלילו
כמו שיראה ממאמרנו הנה הוא בלתי מספיק ולזה יותר
שנבקש המופת על השנות המקובל לנמשך על המוחלט
ויתחייב ממנו מקביל הקודם ב민ח ראשון מה החקש.
ונאמר שהוא אס לא יתחייב ממקביל הנמשך מקביל
הקודם הנה יתחייב הקודם בעצמו אבל כאשר
הנחנו שהקודם כאשר נמצא שמצא הנמשך הנה יתחייב
בזה כאשר הנחנו מקביל הנמשך נמצא שמצא הנמשך
ויתחייב מהסרת הרבר מציאתו זה שקר וסגולת שני אלוי
המינים המולדים מוזר החקש שהקודם בותם תמיד בטבע
קדום והנמשך נמשך בטבע שהנמשך בו הכרחי. ויתחייב
מציאות הקודם ולא יתחייב הקודם מציאות הנמשך.
ואולם המין אשר יתחברו מן השלמות החוב הנדר
בלם מולדים. אחר מה אשר נשנה בו הקודם וויליד
הנמשך כאשר עבר בזולות השלמות בחוב. והשני ישנה
בו הנמשך בעצמו וויליד הקודם בעצמו וזה גם כן מבואר
הולדתו מצד מה שהונח כל אחד מהם מהויב מציאות
חברו. והשלישי ישנה בו מקביל הנמשך וויליד מקביל
הקודם וזה גם כן מבואר התולדה מה שקדם. והרבי עלי^י
ישנה בו מקביל הקודם וויליד מקביל הנמשך וזה ג' מבוא'
התולדה מצד מה שהונח שלם החוב ודמיון לו הארכעה
מינים אלו האס אמרנו אם היה המשמש עליה הנה היום
מצוא אבל המשמש עליה אף היום נמצא זדמיון הב בזאת
המשל בעצמו אבל הינו נמצאה הנה המשמש עליה. והג' אבל
המשמש בלתי עולה הנה היובלתי נמצאיין הבדל בין איזו
שנקח מושנה מצד התולדה ואמנם ישנה אח' מהם מצד
המכoon הולדתו זה כאש כוננו דרך המثل שהוליד שהיום
גמץ לא ישנה אלא הקודם בעצמו והוא השמש נמצא
ובן יראה במינים האorris שהמושנה בהם אמן יועין
בפי עין המכoon הולדת והיו הם כן מינים המוחבריט

מן חתנאי לפ' ואת החלוקה שמנה. שנים מהם מהבלתי
תמי' החוב בלתי מולדים ישארו שש מולדת אליא
שכבר יחשב שאשר ראו שיהו מוכאים מתחלה הענין
בתנאי החبور או אמתה החبور ואולם מה שזולת זה
מה היוו שלם החبور או בלתי שלם הנה כבר אפשר שהיה
מוסכל ולזה מה שיתחייב להוכיח מאלו המינים בהכרחי
החולדה תמיד ובאיוז החמר הזדמן היה שלם החוב או
בלתי שלם. ואילו הם השני מינים אשר אחד מהם יושנה
בו הקודם בעצמו וויליד הנמשך בעצמו והאחר אשר ישנה
בו מקביל הנמשך הנה יול' מקביל הקודם ואפשר שנטען
בזאת החלוקה بما שעשה ארسطו בתמונה השניה כאשר
לא יתחבר בה תולדת שני המחייבים הטעפהים על עצמת
שמורי הצדק בכמות והאיכז'יהם אשר יתחברו מהענינים
הסגול'י' אבל נבחז בהם העני' החכרי תמיד לפ' שההפוך
כבר היה ידוע וכבר לא היה. הנה אילו מני התרומה
הראשונה בתנאי החبور ויחלק כל מן מאלו אל מינים
ארבעה וזה החبور ממנה הוא חבר החוב כמו אמרנו
אם ארם נהר היה ארם הנה ארם היה וממנו מה שהוא שלילה
בחוב כמו אמרנו אם היה זה הנרא ארם הנדר אינו סוט
וממנו מה שהוא חבר החוב בשלילה כמו אמרנו אם היה
זה הנרא איןנו דומם הנה הוא חי וממנו מה שהוא חסר
שלילה בשלילה כמו אמרנו אם היה זה הנרא אין חי
הנה איןו אדם וככש תכפל לו הארבעה במני' הראשו'
על זאת החלוקה האחרון היה המינים המולדים שמנה
וכאשר הוכפלו על זאת החלוקה הראשונה במני' השתה
היו המינים המולדים ארבע עשרים וכבר אפשר שוכפלו
אלו המינים בארכעה החקיק' אשר לקודם מהם מצד ארכומות
זה שהוא כבר אפשר שהיה הקודם והנמשך ירד כלים
ושיהיו חלקים יחד או שייה Ach מהם כלל וזה אחר חלק
זה ג' שני חלק' אם שייה הקודם הוא הכללי והנמשך
 הפרט או בהפק דעתו מה שיתחבר טשני כלים יחד אם
היה

הויה כל אדם מරבר הננה כל אדם צוחק ודמי' מה שיתחכּב
משני חלקים יחד אם היה קצת חיו או רגש הננה קצתם מרבוי
בחרכיהם ומה שיחיה הקודם כללי והנמשך חלקו אם
היה כל אדם חי הננה קצת חחי פילוסוף ומזה הכת אמנס
אם היל' וא דבר מה מישג הננה דבר מה מושג אבל חתיכ'יב
הסתור כמו שנאמר מסותרו הוא מחויב במקורה ודמיון
שהקודר חלקו והנמשך כללי אם היה מרחק מה נפרד הננה
כל המקרים אפשר שיתפרדו וכן אפשר שיחיו קודם והנמשך
אישים יחד או סתמים יחד וכבר הרכבו אלו כלם קצתם
עם קצתם וכל אחד מאלו המינים כבר היה החיבור המשתמש
בחרכיהם וכבר היה אפשר שני מיני החיבור המשתמש
דברו אחד וכבר היה דבריהם רבים אבל ראי' שיחיו קצתם
משותפי בקצת ואו היה נחם כת הקודם אשר הוא אמרה
אחד ואם לא היה הקדפות רבות כמו אמרנו אם היה
הגשם בלתי חבלתי בכל קטריו ולא היה מתנווע בחלקיו
הננה התנוועה אם בן בלתי נמצאת וכן נסן כבר היה
לנמשך אמרים רבים וראי' שננתנה בהם גם בן כאשר היה
בחם כה נמשך אחר שיחיה קצתו נקשר בקצתו ואולי היה
הקדום והנמשך כל אחד מהם מחוברים ממש אמרים רבים
נקשרים קצתם בקצתם באמרנו אם היה השם תראות
תחזור קשותות מנגל המזלות במנמים בלתי שווים
זה היה אי אפשר בתנוועה המהירות והאחור והויה מה
שישלים לחת סבתו בתנווע' אחת יותר ראוי ממה שיושלים
בשתי תנועה הננה השם שבלג' יוצרכו מרכז העולמי
בchanais המתחלקים ואולם ההקשי'stanais
התחלקים הננה הם
תחבשו מן הסותרים והסתור' הם אשר אי אפשר שיתקצטו
יחד בנושא אחד מצד א' בעת אחת והם בכלל מן התקכלי'
בעצם רל החיבור והשלילה וההעדר והקן' וההפקיס
והמצטפיס ואילו הארבעה מינים מהם מה שבס חמי'ם
הסתירה

הסתירה ומה מה שם בלתי חמי' הסתירה והחמי'ם
הסתירה הם אשר סותרים נכללים ואילו מהם שישתירו
בשנים לבך ומה מה שישטינו ביותר משנים אבל הם עם
זה נכללים ומינין זה המין מן ההקש' תחלק אל שלשה
מינים כפי התחליך אלו הסותרים אל אלו השלשה חלקים
ואשר ישטינו בשני' לבך הנה הם החיו' והשלילה וההעדר
והקן' וההפקיס אשר אין' בינה' אמצעי הנה זה המין מן
ההקש'ים המחוברים מאלו הג' והוא המין הא' מזה ההקש'
ישן' בהם איז' מהם יוזמן מן הקוד' או נמשך או מוביל'
ויליד' ודמיוני אלו קרובים ואולם המצחפים כבר אפשר
שים' על צד הפירוד והחבור אמרנו בתב'ם היה זה אב
הנה לו בזווה' אם אב ואם בן בפירוק ואורם אשר יתחברו
מחלקים משטי' ייתר משני' אלא שסתירתם שלמה והוא
המין השני הנה הם יתחברו מהמתchapcis אשר בינה'ם
אמצעי מוגבל' המספר כאמור זה הנה' אם גודל' ואם קטן'
ואם שהוא וזה המין ישנה בו גם בן איזה מהם יוזמן מן
קוים או מוביל' או נמשך או מוביל' וילד' אבל לא יספק
בו בהשנות אחד אבל היה השנותו על מספר הסותרים
כמו שיונה שהוא אינו גודל' וישאר שיחיה אם שהוא'ם
קטן' עוד יוננה שהוא אינו קטן' וילד' שר'ו'שה וזה אשר
כוננו לבאו' וידומו שיחיה זה' ההקש' מרכיב מחלוקת
רבים תנאים על מספר ההקדמות המושנות' ו'ו'וחד
הה' המובל' שהוא אין' המוקדם בו מוקדם בט' והנמשך
נמשך בטבע אבל כבר אפשר שיש' קודם נמשך והנמשך
קוים' ואולם אשר יתחברו מהסתורים אשר הם בלתי'
תמי'י הסתירה והוא המין השלישי מזה המין מן ההקש'
אשר יתחברו ברוב מהחפקים אשר בינה'ם אמצעי בלתי'
מוגבל' המספר או יהי מוגבלים בעצם אלא שההקש'ים
לא ישלי'מו או'ם' והמנג' כבר פשוט בזזה המין שיצא
מושא' הסתירה הכללת כאמור לא יהיה ראנן' בצרפת
והוא ברומי' אבל הוא בצר' הנה אינו ברומי' או אבל הוא
ברומי'

הקש

ברומי אינו בצרפת,

בבקש החלוף והבקש הרחולף מורכב מהנשואין וה坦אי והוא ישתמש על זה
הצד זהה שאחכנו באשר רצינו לבראר אמות גזיר' מה הננה
נקה סותרה ונחבר אליה הקדם' צודקת לא יסופ' באמתה
ויחובר טמנה אחד חלקי החומרים המולדי' באיזה תמנון
שיזדמן מהתמונות הנשואיות וכאשר ילידו תולדת
מכוארת הczוב' ידענו שהczוב' לא יבא ממחבירי ההק' כאשר
היה חברו מולד ולא ג' ב מהקדום' האזוק' הנה לא ישאר
שיהיא אם לא מסותר הקדמה המטופקרת וכאשר יכוב
טוריה הנה היא אם כן צורקת' ודטזון זה אענו נרצה
לכאר שהעלום מהושך ונאמר אם לא יהיה צודק הנה
סיטרו אם כן צורק הוא שהעלום קדרמו' עוז נחבר אל זה
הקדמה לא יסופק באמתה דרכ' משל והוא אין משתנה
אחד קדרמו' ויתח'יב מזה שהעלום אינו משתנה והוא כזוב
והכזב לא יחויב מהקדמה האזוקת' ואמנס' יתח'יב
מהטופקota בה והו' אמרנו שהעלום קדרמו' ויתח'יב ממנו
טמנן הczוב' אם כן כזוב ומה שהזוא כזוב הנה סטורו
אם כן צודק והו' שהעלום מהודש וסגולת זה ההק' והבקש
ה坦אי' שהם לא יפרידו בתולד' ברתי הבקש הנשואי אבל
כלם הם הכרחיים בהגיע ממנה תולדת מוסכלת אל התקש
הנשואי אולם הבקש החלוף הנה העניין בו מכואר כי הוא
מורכב מהנשואין וה坦אי' ואולץ הבקש התנא' הנה
יראה זה במתדרבן ממנה מצד הנחתו זהה לא יורת
בחנחהו מתחילה העניין על שבוי דבר יודיע זולתי' החבור
ושאר זה מההשנות קוד' או מקביל או נטשך אמן' יציאתו
ימצא מספק בו וכאשר היה החיבור בו מבואר והמשננת
מבואר הנה אין עניין ליציאתו על זה הצד המטופק בו
כאשר היה בונתי נו תමיר אמן הוא שיוציא האמר
ימצא יסכים בו העניין המכוא בשכל ואם לא כאשר לא
עשה זה היה זה הקדמה מבוארת בנפשה הוץ' בחנחהה
טוצא

הקש

פוצא הדתנאי זהה ראה במחולק לפי שהוא כאשר היה
המושנה בו ירווע מחללה העניין הנה הפקה נס נזידוע
פתחות העניין זהה שאחכנו כאשר גזרנו שהעלום אם
מחודש אם קדרמו' והיה אחד מאלן שנ' העניים מבוארם
אלצלו בנפשו היה הפקה בסכך מבואר וזה מבואר בנפשו
ולזה יתח'יב בהבקש התנא' מעד מה שהוא תנאי על
מבוקש מוסכל שהיה בו המושגה בלתי מבואר בנפשו
אבל שנבادر בהבקש התנא' והוא בחברות יכלת אל נשאי'
וכבר ישתמשו בקצת מקומות הבקש הנשואי באמתה
ח'יב הקודס לנשך בין שהייה המושגה מבואר בנפשו או
לא יהיה לו דמיון זה מאמר אבוקראט אם כי' אדם מדבר
אחד הנה לא יכاب הנה המושגה מזו' הבקש מבואר
פתחת העניין והוא שהוא יכاب ואולץ יצטרך אל באור
חבור הקודס בנשך כמו שאמר מפני שאחר הוא מדבר
אחר לא ישתנה ואשר יכاب ישתנה:

בבקשים המורכבים ואלו הבקשים אשר
בארנו אוטם בכיר
ישו' פשוטים וכבר יהיו מורכבי' מאלו פשוטי' והמורכבים
מהם מה שהורכבו מסוג אחד מאלו אשר מנינו אותן.
ומהם מה שירכבו מן' אחד או מיותר ממנה מטען אחד:
אולץ הבקש החלוף לפ' מה שהתבאר הנה הוא מרכ' יותר
מסוג אחד מאלו אשר מנינו אותן וממה שיתרכ' ממיין
אחד ואולץ הבקש התנא' הנה לא ישתמשו לבדו ופשוט
אם לא במלא' הנוצה כמו שתיבא' ואולץ הבקש הנשואי'
הנה הוא יעשה ממנה פשוט והמורכב וזה אם מטען אחד
כשו' שהורכוב מהתמונה השנית והרשותה' ואולץ הבקש
הפשוט הנה הוא אשר יולד תולדת ראשונה' משתי'
הקדמות לבר יחבאו בעצם וזה היא סגולתו ר' של שי'יו
הקרמותיו שניים בלבד' וمسئולות נסן שי'יו גבולי
יוסיפו על הקדמותיו באחד כאשר הוא שתי הקדמות
יעתכו אל שלשה גבולים' וمسئולות גם כן שי'יה תולדתו
חצ'י

הקש

חציו' ואולם ההקש המורכב הנה הוא על מיניכם אחד מהשילד תולדת משתי הקדימות יהו אלו הקדימות גולדות משני הקשים כל אחד מהם משתי הקדימות יהיו אלו הארבעה הקדימות נתילד על ארבעה הקשי' כל אחד פהן משתי הקדימות הלו כו מכווארות בעצם דמיון זה שאנו נכח שת הקדימות לעשו מופת בהזשנפש אינה מתח לפיה שהיא בדעת אפלטון והוא נפש מתנוועת עצמה והמתנווע מעצמו בלית מתח הנפה הנפה בלית מתח אליא שאלו שמי הקדימות יצירך שנכאר כל אחת מהן בהקש יהיה משתי הקדימות ונאמת הקטנה דרך משל וגו אמרנו שהנפש מתנווע עצמה בשתי הקדימות והם הנפש התחלת התנוועה ורחלתה התנוועה מתנווע עצמותה הנה הנפ' מתנווע עצמה ונאמת הנפה והיא מתנווע מעצמו בלית מתח בשתי הקדימות גם כן והם המתנווע בעצמות תמיד התנוועה וכל תטיך התנוועה בלית מתח אם כן המתנווע בעצמות

בלתי מות :

והמ"ן השני מאלו הנורות היא שתהיה התולדה בו משתי הקדימות אחר מתח מבוארת עצמה והאחרת מבוארת הקש משתי הקדימות אחת מהן גם כן מבוארת בנפש והאחרת מתח עדר שיכלה אל הקש פשוט וזה על שני מיניכם ששייה היא הנפה היא המבוארת עצמה והקטנה היא היוזעה בהקש והמ"ן הפק זה שהקטנה היא המבוארת בנפש והגroleה מתקש :

והמ"ן השלישי מה שיורכב מאלו שני המיניכם התבאוו בהם כל הקדימות התולדות הגירות עד התולדה האחורונית ולוקחו התולדות בהם פעם על שהם תולדות ופעס על שם הקדמת קרא ההקש המורכב המורבק וסגולת זה המ"ן מהகש המורכב שייה

הקש ב"ד
ש' היו הקדימות זוג גובליו נפרד ותולדותיהם חצי הקדימותיהם. ואולם כאשר לא יתבאר בכל הקדימות אשר בו ולא בכל התולדות קרא המורכב הנחלק יוטגולת זה שהקדימות זוג ייה נפרdot ייה גובליה זוג ואם היה הקדימות זוג ייה גובליה נפרד והמתבאהרת בהם פעמי' היה הקטנה ופעמים יהיה הגדולה ופעמים יהיה במי' השני המבואר בנספו ופעמים יהיה בלית מבואר בנספו והקש אשר יחסר ממנו הנירה על שהוא תולדת לו היה בעלי אלרוואק קראו אותה נשוא ואשר ממנו על שהוא הקדימה לו קרא אצלם נשוא וראו שהרגיל באלו הרקדים הנחלקים שהראשונים כבר הניחו אותה בספריhaus על הרוב. על זה הדמיון. ונרגיל כמו אלו המאמרים כאשר פגשנים נחלקו ונשבים מדורבק' שנבריל כל הקדימות וגובליהם הקטנה והעצמה והגroleה וכל תולדותיהם אשר להם צורך בתולדת הדירוש האחרון לא התולדות הדירוש והגובלם האמצעים נעמד עליהם מאשר הס הנכפים בהקש שני פעמי' כאשר הכרלנו הגבו האצעי הונראה התמונה וזה מהנתנו מהשנ' קצורת והתבאה הקצה הקטן גם כן והגדל בהקש על התולדה וב' התבאי תמנית ההקש גם כן מהתולדה וזה שהתולדה מהיבר' כוללת תהיה במי' הראשון מן התמונה הראשונה הכרה' ולזה יהיה זה המ"ן יותר ראוי במופטים והתולדה הכלולת השילוח גם כן כבר היה בין השני מן התמונה הראשונה ובמנין התמונה השנייה לא זולת זה וראו עם זה שנבריל מחליק הקדימות מה הוא הנושא והנושא שהנה יודמי' שיקדם הנושא ברבור ויתאר הנושא מבלי' שהיה זו הפק הנירה והוא אשר יונח בזאת המלאכה בהפק וקרואה אנשי מלכתה הערב בספר ההתחלת הקודמתה וכן ראו שנרע שהנושא והושא בהקדמו' כבר יהיו מלאות נפרdot וכבר היה מרכיבות הרכבת תנאי וקשר וככ' יהיה אהניות

הקש

הנושא מורכב משתי מילוט נפרדות ויה'בו חלוף תשימחו
בדמיון מריה נפרדת כמו אמרך ראנן אביך עומר וכן ראי
שנסמכו בהגדה מהמלות אשר יחויבו בפועליס
ילכו דרכם בהיותו מסופר ממנה כמו אשר ומה והוא
אשר יקראהו אותם אנשי מלאתת הרקוד' בשם' המודקים
עד שירודע לנו בהט הספור והמסופר ממנה והם הנושא
והנסוא וזה כשנדע מקום הקשירה אשר בינהם והוא
הנקרא הסימן אצל אנשי הדקדוק ובכלל שנרגיל בשער
אשר יקראהו בעל פלאכת הרקוד שער ההגדה שככל
זה החרישן ובן יחויב לעס ועם כלשונו כי היה מלאכת
חקדוק בלשון לשון מצא בו שני חלקיים אחד מהם
הכרחי בהבנת העניינים לאשר הוא מאנשי הלשון ההוא
לפי מקומותיהם ברפע שהוא בפועל אצל הארץ ונבסה
בפועל: והחלק الآخر בلت' הכרחי בזאת המלאכ' בנסב
ספריו היה ונבס שם ולזה לא ימצאו אלו החלקי' במוסכם
עליו אצל כל העربים וזה כלו אחר שנדע מהמאמריס
המנוחים בהקש מה שאין לו צורך בהולות הדירוש ואילו
המינים מהם מה שיוסיף לבאר בין המאמר ומוסריו ומהם
מה ישיספו להישרת נפילת הנפש בהקדמו' וזה בעשיות
החופש המקנה האמת והמאמר המושר אל האמת ואל
הציוויל ואור מה שיורה עליו הדבר והחלוקת
ובכל הרוברים אשר אין הראו בעצםם אבל הם עוזרים
בפניהם מה לצייר ולאמות והם מני הלמוד: הנה אלו כל
ההקשי' המשותפים למלאכ' המופת ולזולת' מן המלאכות
אשר מדרכים שישתמשו בהם' . ואולם המאמר בחיפוי
ויהם והסימן מה שייחד אותה מלאכה מלאכ' ואמות
אמות הנה המאם' בו לפ' כונתינו הנאות באטו' המאמריס
הצעור ובשעור מה שיוכון מן האמתות:

בסדרים אשר יעשו בהם מהקשי' והם
תנקראים מקומות:

תאמר

ונאמר בעבור שהי המדרים הנתנים בזאת
הملאכה שני מני' מין פועל ומין מודיע
והיה כבר קדם המאמר בדבירים אשר יודיעו בהט מני'
ההקשים ואפניהם הנה כבר ראי עתה שנבר בסודיס
אשר בהם אפשר שיעשו ההקש' שהנה צד הידיעה
בציוו' הדבר זולת צד הידיעה בפועלתו . ואמנם ראיינו
שנבר הסדרים הפועלים בהה הסוג בלבד עט שהוא כבר
קדם ממאמרינו שאנחנו אמנים נזכיר מהסדרים ההגוניים
בזה המבואר הסדרים היוציאים בלבד זה לאח' משני עניינים
אחד מהם יותר ראוי להשתדל בו כי מפני שהמלאות
המופתיות אינם מבוארת נכללים בתולדה מהוי'ברמן
השרשים המנוחים בה אבל נניח זה על המעיין במלאה
ולזה היו אחד מהדברים המותנית' בשלמות המלאכה
שהיה לבליה זה היכלית וכאשר היה זה בן הנה זה
החלק מן ההגנון הכרחי בשלמות מלאכות השלים' לפי
מה שהם עלי' המלאכות בזמןנו זה ולזה העניין בעצמו
לא נזכיר מאלו המאמריס רק שישתמשו בהם במופת ותת
בחರח שני מני' אם משותפים למלאכת המופת ובזולתם
מה מלאכות החמשה ואם מוחדים ואע' פ' שהרוב ממנה
אמנים ימצאו משותפים הנה נבדיל אנחנו האפן אשר בו
יהו מוחדים ואולם הסדרים אשר בהם ישתמשו ההקש'ים
הנצח'ים וההצע'ים הנה אין הכרחי'ים בשלמות ובפרט
החלוץ' והשירים כי אין הכרחי'ים בלמוד המלאכות
העינוי' ואולם הסדרים אשר יעש' בהם ההקש' הנצח'ים
הנה ההכרח אליום אמנים הוא אצל החקירה' במלאות
אשר לא ישלמו עדין' ואולים כאשר הושלמו הנה אין
הכרח אם לא מצד הכלבו . ואולם הכוונה האחרת אשר
בעבור ראיינו לזכור אלו הסדרים הנה מפני שהמופת
שנוצר מסדריו על הדבר' הכרחי'ם בהגעתו אבל נזכיר
עם הדברים אשר בהם היה ההגעה היותר טוביה ואין

הגין ד א 4 ספק

הקש

ספק שהיורט טוב בידיעת המופת הוא שנהיה מבדילים לו ומשערין על עשייתו הנה זה אם כן הוא התעללה אשר כוננו בזה החלק מן ההגין והتابאר ממה שאמרנו כוננו וסדרו ויחסו וזה שהוא יראה שהוא תלך מהמאם' בהקש' ושהוא ראוי שיקרא אחר ידיעת מני החקשים ואפניהם וקדום סדר המופת וכאשר התבאו הנה אלו הורבים הנה ראוי שנדע תחלה מה הם המקומו' על דרך הרושם והגדר ואיך הפעול בהם במוחלט עוד נרמזו אחר זה אל ידיעת מקום מקום מזן הנקומות החלקיים ואיך הפעול בהם כי ידיעת הכלים הפעילים בלתי ידיעת הפעול בהם והדרך לעמיה על מה הם הנקומות ומה עצמות הנה היהת מהפעילות המייחדות בהם ואנחנו אמנס נרמזו תמי' מהענינים המבוarius אצלנו אל העני' אשר הם נסתרים ואעפ' שהי רוב ממי שיתנו העין באלו הדברים ילכו זה הדרך בעבור שיעלים מהם הנכונה אבל בכאן התחלפה בין הענינים החס' .

ונאמר שהנקומות במה שהם מקומות יראו מענינם שהם יתנו לנו היכולת על קניין הנקומות המייחדות במבקש במבקש במלאה מלאה ולא יעשה זה לבך אבל יתנו גם כן תמונה המאמר אשר יתחייב ממנו המבקש ולזה מה שהיה מן הנקומות בלתי מקנים תמונה פולידה לא יקובל חווית בו כמו המקומות אשר יתחבר תחתיו הקש בתמונה הראשונה והוא קטע שלולתי יהיו הנקומות מקנים בעצמות תמונה המאמר ההקש' הנכלל תחתיהם והתמונה ההקש' מהם מבואריך החולדה בעצם ומهم בלתי מבואריך לפי מה שקדם ותחליקו הנקומות לפ' זאת החלקה הנה . ומהם מה שהוא מבואר בנפשו ומה שיצטרך שיש' מזולתו לפ' מה שיראה במה שאחריו ובאשר היה זה כלו כמו שהנהנו הנה מבואר שהנקומות הם ההקרdot הכלכליות מסודרים בipsis בכח הקרוב מן הפעול סדר הקשי' כללי לא על מבקש

הקש כו

מבקש מיוחד חלק' אולם היהת הקדמות כוללות מפני שהקדמות אשר נקח בראור מבקש במבקש במלאה מלאה הם חלקיות תחתיהן ואולם היהת סדרois סדר הקשי' הנה מפני שהתמנון החלקי אשר יתagnar תחתיהן על מבקש מבקש מיניהם נמשכים לסוגי המקומו' אשר תחתיהם .

ודמיון זה שהוא כאשר היה אצלו וזה המקום מוכן והוא שכל נשוא ימצא בכל מיני נשוא מה כי הוא נמצא בכל הנושא עמדנו אז אל הנושא ונחלק אותו למיini עוד הסתכלנו אם ימצא הנושא' בכלם ואם מצאנו' בכלם שפטנו שהוא נמצא בכל הנושא' ויתחבר מזה הקש בימנה הראשונה דמיון זה שהייה מבקשנו אם הקדחת חום נכרי ונחלק הקדחת אל קדחת יומית וקדחת עפשית וקדחת שרפון הנה נמצאת בכל חום נכרי ויתחבר וזה הקש בן בתמונה הראשונה הקדחת היא אם קדחת' שרפון ואם קדחת יומית ואם קדחת עפשית וכל אחת מאלה חום נכרי התולד' הנה כל קדחת היא חום נכרי הנה וזה המקום כאשר רמזנו אל מציאות הkadmot החקליות אשר נולד בהן זה המבקש החלקי ואל מקום מציאות היישו וכזה העני' במקום מקום ולזה היה המקום באמר' מאמר' הו' באח בכל ההקש' החקליים אשר תחתיו מה שהוא באח דברים רבים הנה הוא יstor ואשר היה זה גם כן הנה הנקומות יורשו בשם יסודות ההקש' כמו שעשה אריסטו' אשר אמר בהם שם מלאות המחשבות רוץ' לומר במחשבות ההקש' וירצה במלות לועוזות ואננס רצו' בהם הדברים אשר יונחו מהักษ' מדורגת מלות הלעוז מהכטיבה ולזה מי שנדרכם בהם אמר שם הקדמו' כוללות הנה לא יגרם بما שהם מקומות ומי' שנדרכם בשם הקש' כולל' הנה לא יאמר אמת לפ' שהם אינם הקש' בפועל ומבו' כי כאשר לא היו אצלנו אלו הסדרוי' מוכנים יהיה נפילתנו אצל מה שנחשוב בהתחדשות מבקש על הגין ד ב 4 זר

על צד מה שהקשו במרק'ובול'דרך מלאכותי כמו שייעש מופת מבלתי' שהיה ירע בתנאי המופת וירפא מבלתי' שהיה רופא . ומהנה יראה חועלות אלו המקומות ואלו הסדרים יסכימו למסורת הנחוניות בספר ההקש בהיותם מknis להקש ידיעה אלא שאלוי יותר מוחדים מאותם ואוחס יותר כוללים ואין בכח הכלול הרוחק הכללות שיורמו ממנה אל החלק האיש' אם לא בקשי ומין מז המקרה לפי שהוא ידמה המהלך ממנה על החלקי במהיל אליו מן לא רבר ובזולות דרך מלאכותי אבל בהזדמנויות זואלים המיותר הקרוב מהחלק הינה בו זה הכלר'ל שהוא יבא ממנה המהלך אל התהדרות החלק ולזה נפרד או הסדרי' בכאן בזה הפעול זולת אותם ואולם אותן הסדרים הינה אין בהם לכלהות זולת כה ההודעה להקלות בלבד וזה או ההקשם בפרט הם מיוחדי' בסמיכות לא ההקשם הנחוני בספר ההקש כוללים באצטרופות אל חלקיהם ובבעור שהי העניים הכלולים אינם נקיים בכואם בזוקש חלקו ולא נשימים הרכמה היה גם אין אלו הסדרים עניים זה העניין והיה האמת בהם שלא אמר בהם שם הרכמות ולא הרקש אבל בעבור שהוא או הסדרי' ישוטפו עט הסדרי' הנחוני בספר ההקש לחת צורות ההקשים החלקיים' וiperdo או בנטינת ה الكرם או אשר באוות ההקש החקלי' חשבו שאלו המקומות יתחייב שיונדו מהפעל המיותר בהם ויאמר שם ה الكرם ולא יקראו הקשים וזה הוא אשר הניע אבונצר ג' הנדרת המקומו באשר הם ה الكرמות כוללות ישטמשו בחלקיהם בהקש דקש וזה שהגדיר יכנס בו הטעות משני פנים . אחד מהם שההקדמה אינה סוג מקום כי אם במרק'ה אחר אשר היה הקדמה באמת היא מה שישום חלק הקש . והשני שהקדמה השמייט בהם הפעל השני המייחד בו והוא אשר נתנו צורת ההקש החלקיים ואולם כי כאשר נאמר בו מאמר הוא בכח הקשם רבים חלקים או שיתן הקשם רבים חלקים הינה הוא כבר יבא בסוגו העצמי ונכתלו המיותר ולהיות זה המאמר הוא בכח

בכח כל ההקש' אשר תחתיו רשמו ארכטו על צד הרומי בשוויא יסור ההקש'ם ובבעור רשמו המkos' בשווא ה الكرם ישטמשו חלקי'ה الكرם' גדרלה בהקש ההקש והיה זה ימץ' באקדמה כוללת כמו האומרה שהדברים השווים לדבר אח' שווים הctraco' שיברilo' בינו ובינה ואמרו הרבה מה דברי' שאין ההקדמות הכלולות יהו מקומו' גודלים בהקש ההקש ובמלאתה מלאכה ולזה הי' דמיוני' אלו חלק מהמלאתה אשר ישטמשו בה או המלאכו' אבל אם נקראו דמיוני' אלו ההקדמות מקומות הינה בשתו' השם לפ' שיש הベル גדול בין מה שילקה בבאור הרבר מאשר הוא חלק ההקש' ואמנם אם אפשר שהיה נושא ההקדמה הקטנה בהקש' החלק בעצמו הנלקח במקום הינה אין זו נמע ואחר שכבר התבאר מה הוא אלו המקומות במוחלט ומה הוא פעולתם הינה כבר ראי' שנדרע גם כן איך הפעול בהם במוחלט עוד יתבא' אחר זה מנין מוקם מהם ונראה איך הפעול בו :

ונאמר אולם הפעול באלו המקומות מאשר הם כלים שנחקרו מן המבוקש במאה שנייך זה המבוקש אל חלקו הסותר בו במבוקש' אם בבטול אחד מהם אם בקיומו' עוד נתיך המבוקש נושא ונושא ונחפש בהם כל' מהמקומו' הק'ים או הכתלים וכאשר נמצאים תחת אחד מהם הינה כבר מצאו הקשו אשר בו יתקיים או בטל ובזוז הפעול יקרא זה החלק מן הגזון הרכה . הינה мало' המקומות הלקחים בדרך החלוקה וזה המקום יכנס תחתיו ששיה מינימ' מהמקומות' אחד מהם כל נושא' מצא לכל מיני נושא' מה או לכל מיני' מיניהם או מיני' מיניהם יהיה כמה שהיה אלו המינים ל' שהיו ראטענים או אחרוניים או אמצעיים הינה הוא נמציא לכל הנושא' ואפנוי העשרה בזה המקום שנתקלק נושא' המבוקש או מני' ה الكرם' ונכין אם ימץ' הנושא' בכלם וכאשר מצאנו אותו בכלם שפטנו הניעו דג' 111 שהנושא'

שהנושא בכלל הנושא ואם לא נמצא במיניהם הקרויבים
חלקו גם כן אותם המינים אל המינים אשר תחתיה ונוין
בשם הנה אם מצינו אותו בכל נבר ש旃הו בכל הנושא
ובן געזה תмир בחלוקת כאשר לא נמצא הנושא במיניהם
אשר חילקו אליהם הנושא עד אשר יכלו אל המינים
הראשוני וזה המקום אם שיאמר שהוא יתחבר בו החקש
בתמונה הראשונה דמיון זה שייהי מוקשנו אם כל תנוועה
בעלת תכליות הנה נחליק החנוועה אל העתק ואל השני
ואל הצמיחה ונמצא כל אחת מאלו בעלת תכליות ויחבו
החקשים כן כל תנוועה היא אם העתקה ואם שנוי ואם
צמיחה וכל אחת מאלו בעלת תכליות :

התולדה הנה כל תנוועה בעלת תכליות ואם שנאמר
שהולא יועל כי אם החפש לבד וחפש
לא יתבאר בו מוקש מושכל במופת וייה זה המקומות
מיוחד כנראה . ומפני חשי הוה שבל נשוא ישול מל כל
מיניו נשוא מה יהיה אילו המינים ראשונים או אמצעי , או
אחרונים הנה הוא משולל מכל הנושא ואופן העשיה גם
בן בזה כמו שקדם בראשון זה ש旃הו הכל נמיין
וכאשר מצינו הנושא משולל מכל אילו המינים יתבאר
בשהיא שולל מכל הנושא ונחבר זה בתמונה הראשונה
דמיון זה שייהי מוקשינו אם הנפש מספקת בעולתה
בעצמותה בלתי האברים הגופיים ונחליק הנפש אל
הצומחת ואל המרגש ואל המדרמה ואל המדבורה ונמצא
אין אחד מאלו מספקת בעולתה עצמה . התולדה הנה
אין נפש אחת מספקת בעולתה עצמה זולת האברים
הגופיים ואילו שנימנים מהמקומות כאשר ימצא הנושא
בhem ברוב מיני הנושא או משולל בן רובם ושפטנו בזה
משפט כללי היה המקום נצוח חפשי או מוחבר מהחקש
וחפש . ומפני השלישי הוא שבל נשוא ימצא לקצת
מיניו נשוא מה הנה הוא נמצא לקצת זה הנושא וזה המקום
יתחבר בו המין הראשון מן התמונה השלישית ולזה היה

צד הבואר בחיבור מה שתיחייב ממנו הוא בעצמו צד באור
הולדת התמונה שלישית ואופן העשיה נ' כ' הוא שנחלהק
הנושא אל מינו או אל מני מינו וכאשר מצאנו הנושא
בקצתו שפטנו שהנושא בקצת הנושא . דמיון זה שייהי
מוקשנו אם קצת הח' בעל מחשבה הנה נחליק הח' אל
מיניו ונמצ' קצחו והוא האדם בעל מחשבה ונחבר ההקש
בן כל אדם היוכל אדם בעל מחשב ווילד בהפק המחייב
הקטנה קצת הח' מחשב . ומהין הרביעי הנה הוא שבל
נושא ישולל ממי' נשוא מה הנה שלול מקצת זה הנושא
זה يولיד שולל הרקי במין הששי מהתמונה השלישית:
דמיון זה שייהי מוקשנו אם קצת הח' אין לו ראות ונחליק
החי אל מינו ונמצא קצר ואין לו ראות והוא התנסמתה
ונחבר ההקש בין התנסמתה ח' והתנסמת' אין לו ראות הנה
אלו הארבעה מקומות מצד חלוקת הנושא וישארו שני
מקומות מצד חלוקת הנושא . אחד מהן שבל נשוא ימצא
מי' מניינו היה אחד או יותר מאחר בכל נשוא מה הנה
זה הנושא נמצא בכל הנושא דמיון זה שייהי מוקשנו
אם ספוג הים חי הנה נחליק הח' אל מה שיש לו חזש אח'
והו חזש המשוש ואל מה שלו יותר מאלו החושים ונמצא
אספוג אל בחרי לו חזש המשוש לרבד ויחב' ההקש בתמונה'
הראשונה ספוג הים מרגיש בחוש המשוש וכל מרגיש
בחוש המשוש ח' התולדה אספוג אל בחרי ח' . ומהין
השני הוא שבל נשוא ישולל כל מני' מנוש' מה הנה הוא
משולל מכל זה הנושא וזה לא יתחבר בו החקש בתמונה'
הראשונה לפי שהקטנה שוללה אבל יתחבר לפי מה
שחשבו בהקש תנאי דמיון זה שייהי מוקשנו אם לזמן
תנוועה ונחליק תנוועה לא מניה אשר הם העתק והשנווי
והצמיחה ונמצא הזמן משולל מכלם ונחבר ההקש בן אם
היה הזמן תנוועה הנה הוא אם העתק ואם שנוי ואם צמיחה
עד נשנה מקבל הנמשך והוא שלא ימצא בהעתק ולא
בשנווי ולא בעמידה ימוליד מקבל הקודם והוא שהזמנ

הקש

כ ט

angelal לא יסבב על ריקות וدمיון זה בסגולה הגש'חכורי
בלתי מתחנווע בכללו במקום ומה שהוא כזה התואר הנה
אין לו מקום עתק עליי חנעה הגשם השמי מתחנווע
ו המתנווע אין מתחנווע בריקות ולא על ריקות הנה הגשם
השמי לא יתנווע בריינו' ולא על ריקות .
ו המין השלישי הוא שכל נושא ימצא בכל מקרה
מושא מה זהה המקורה בלהי
מתפרק ומיוחר מהנווע הנה זה הנושא בקע' זה הנושא .
דמיון זה קצת הגשמי מתחנוועים תנווע' ישר' וכל מתחנווע
תנווע' ישרה הנה לו הפך יוליד הנה קצת הגשמי לו
הפך וזה בתמונה הראשונה :

ו המין הרביעי הוא שכל נושא ישיל מכל
מקרה שהוא מושא מה זהה המקורה
מיוחר מהנווע הנה הוא משולל מזו ההנוועה וזה
גם כן יוליד שלוות חלקית בתמונה הראשונה :
דמיון זה קצת הגשמי מתחנוועים תנוועה סבובית
וכל מתחנווע תנוועה סובבית אין לו הפך התולדה
קצת הגשמי אין יהם הפך ואילו הארכעה מני' ל Kohim
מצד הנושא ולא יבא בכך שנברא בנוש' הסוג או ההבדל
או הנסגולה או המקורה הכלול מבקש החלק לא מחייב ולא
שולל אחר שא' אפשר שימצא אחר אילו מיוחר מהנווע
אבל הוא אם שהוא לנושא בעניין בחכורה והנסגולה ואס
יותר כולל בעניין בסוג והקרוה ואולם המינים הלקוויות
בכך מצד הנושא הנה הם שלשה : אחד מהם כל נושא
ימצא סגולתו או סגו' או מקרה כללי ישולל בו מכל נושא
מה הנה זה הנושא משולל מכל זה הנושא ויתחבר הקש
זה המקום במין התמונה השנייה אשר היה הגבול
האמצעי בו נשוא על שני הקטנות ולזה יתרהר היבר מרה
שיתחייב מזו המקום במין אשר יתרהר בו תולד' זה המין
מן התמונה השנייה : ודמיון זה בסוג שייהי מבוקש אס
המושכלות המושכלות לנו מתחוות ונאמר שהמושכלות
בלתי

הקש

אינו תנועה וחיווב זה המבוקש מזו המקום יתרהר באופן
אשר יתרהר בו תולדות זה המין מהקדם התנאי ואין ההבדל
בזה המקום בשנהליך הנושא במינו או בהבדלו או בסגולתו
וammen לא כלל בחלוקת הנושא מבוקש חלק' מחייב לפ'
שકצת מני' הנושא כאשר ימצאו בנושא היה הנושא בכל
הנושא ולזה גס כן לא יכולו בכך מבוקש שלול חלק' לפ'
שהוא כאשר נמצא קצת מני' הנושא שלול מהנושא לא
יתחייב שייהי הנושא משולל מזאת הנושא אבל אולי
הוא יהיה נמצא בכלו במציאות מין אח' ממיינו בו מהם
מקומות ההרכבה וזה גם תחתיהם מינים שבעה . א' מהם
שבכל נושא ימצא בכל סוג נושא מה או ההבדלו או סגולתו
או מקורה לו כולל בלתי מתפרק הנה הוא נמצא בכל זהה
הנושא ויתחבר הקש זה בתמונה הראשונה . דמיון זה
שייהי מבוקש אס הנגלל לו מקום ונמצא הגשם אשר
הוא סוג הגלגלו לו מקום ויתחבר הקש בין הגלגלו גשם
והנושא לו מקום התולדה הגלגלו לו מקום' ודמיון זה בהבדל
הגלגלו לא כבד ולא קל וכל מה שהוא לא קל ולא כבד הנה
הוא מתחנווע בסבוב הנה הגלגלו אס כן מתחנווע בסבוב :
ודמיון זה בסגולות הגלגלו מתחנווע בסבוב תנוועה טבעית
ו מה תנוועה בסבוב' לו מרכז עליו יסבב הנה הגלגלו לו מרוץ
עליו יסבב : ודמיון זה בפקרת הכלול הכללי מתפרק
הגלגלו מתחנווע וכל מתחנווע במקום הנה הגלגלו אס כן
במקום :

המין השני הוא שכל נושא ימצא שלול מסוג
מושא מה ומבדלו וMSGOLTO
ו ממקרחו הנה הוא משולל מכל זה הנושא וזה גס כן
יתחבר בתמונה הראשונה במין השולל ממנו' דמיון בסוג
שייהי מבוקש אס הגלגלו בכללותו נופל בריקות ונאמר
הgalgel גשם והגשם לא יתקיים בריקות הנה הgalgel לא
יתקיים בריקות : ודמיון זה בהבדל הgalgel לו מרכז עליו
יסבוב ומזה שיש לו מרוץ הנה לא יסבוב על ריקות הנה
הgalgel

ה'ק

ו

הוּא נִמְצָא בְּכָל הַנּוֹשָׂא וְאֶפְןֵן הַמְעָשָׂה בָּזֶה שֶׁאָנָחָנוּ נִנְדּוּ
הַנּוֹשָׂא הַנְּרָא אֵת מְצָאוֹ הַנּוֹשָׂא בְּגַדְרוֹ אוֹ בְּחַלְקֵי גַדְרוֹ
שְׁפִטְנוּ שִׁיהְיָה נִמְצָא לְכָל הַנּוֹשָׂא וַיַּחֲכֵר חַקֵּשׁ זֶה בְּתָמוֹנוֹ
הַרְאָשָׁנָה : דְּמַיּוֹן זֶה שִׁיהְיָה מְבֻוקְשָׂנוּ אֵם הַגְּשָׂבָת כְּדָרוֹ
בְּעַלְתַּת תְּכִלִּית וְנָאֵמֶר הַגְּשָׂבָת הַכְּדוּרִי הַוָּא קִיףּ בּוּ
שְׂطֵחַ אֶחָד בְּתוּכוּ נִקְדּוּה כָּל הַקְוִים הַיוֹצְאִים אַו שְׁטֵחוֹ
שְׁוִסָּם וְמָה שְׁהָוָא בָּזֶה הַתוֹאָר הַנְּהָא בְּעַל תְּכִלִּית הַתוֹלְדָה
הַנְּהָא הַגְּשָׂבָת הַכְּדוּרִי בְּעַל תְּכִלִּית : וְדְמַיּוֹן הַשְׁנִי הַוָּא שְׁכָל
נִשְׂאָ נִמְצָא שְׁוֹלֵל מְגַדֵּן נֹשָׂא מָה אֹו מְכָל חַלְקֵי גַדְרוֹ הַנְּהָא
חוּא שְׁכָל מְכָל זֶה הַנּוֹשָׂא זֶה יְלִילָה כְּלִילִי בְּתָמוֹנוֹ
הַרְאָשָׁנָה . דְּמַיּוֹן זֶה שִׁיהְיָה מְבֻוקְשָׂנוּ אֵם הַמְקֹום הַוָּא
הַרְיָקוֹןָא הַמְקֹום הַוָּא הַתְּכִלִּית הַפְּקִיפָּה וְהַתְּכִלִּית וְהַמְקִיפָּה אִינְיוּ
רַיְקָוּן הַתְּולָרָה אֲנֵין הַמְקֹום רַיְקָוּת . זֶה בְּמִקְומָות מִצְרָא
הַנּוֹשָׂא וְאֶולֶת אֲשֶׁר מִצְרָא הַנּוֹשָׂא הַמִּשְׁנִים . אֶחָד מִהְסָּס
שְׁכָל נִשְׂאָ יִמְצָא גַדְרוֹ אֹו חַלְקֵי גַדְרוֹ לְכָל נִשְׂאָ מִהְנָה
הַוָּא נִמְצָא לְכָל זֶה הַנּוֹשָׂא וְזֶה יִתְחַבֵּר בְּתָמוֹנוֹ הַשְׁנִית
אַחֲרָא שֶׁהָיָה הַגְּדָר יִתְהַפֵּךְ עַל עַצְמוֹ . דְּמַיּוֹן זֶה שִׁיהְיָה
מְבֻוקְשָׂנוּ אֵם הַעֲגֹלָה שְׁלָמָה וְנָאֵמֶר הַשְּׁלָמָה הַוָּא אֲשֶׁר אִי
אָפָּשׁ שְׁיָסִיףּ בּוּ וְלֹא יִחְסַר מִמְּנָדְבָר מִן סְגוּנוֹ וְהַעֲגֹלָה
בָּזֶה הַתְּאֵר הַנְּהָא הַעֲגֹלָה אֵם בְּנֵי שְׁלָמָה :

וְהַמִּין הַשְׁנִי הַוָּא שְׁכָל נִשְׂאָ יִצְאָ גַדְרוֹ מְשׁוֹלָל
מְכָל נִשְׂאָ מִתְּהָא אֹו בְּלַחְלֵקְיַי גַדְרוֹ
הַנְּהָא הַנּוֹשָׂא מְשׁוֹלָל מְכָל זֶה הַנּוֹשָׂא . דְּמַיּוֹן זֶה שִׁיהְיָה
מְבֻוקְשָׂנוּ אֵם זָקָן הַיְשָׁר שְׁלָמָה וְנָאֵמֶר הַשְּׁלָמָה הַוָּא אֲשֶׁר אִי
אָפָּשׁ שְׁיָסִיףּ בּוּ וְלֹא יִחְסַר מִמְּנָדְבָר מִהְנָה הַיְשָׁר אֲשֶׁר בּוּ
הַתְּסִפְתָּא אוֹ הַחֲסָרָן וַיַּשְׁאַר קוּיְשָׁר הַנְּהָא הַקּוֹן הַיְשָׁר אַיִן
שְׁלָמָה וְזֶה יְלִיד גַּס בְּנֵי הַמִּין הַרְאָשָׁון מִהְתָּמִינָה הַשְׁנִית
הַנְּהָא זֶה כָּל מִינֵּי הַמִּקְומָות הַנּוֹפְלִים בְּנֵן וְכָבֵר מִנְיָנוּ
אָוֹת לְפִי הַיּוֹרֵד מִפּוֹרָסָה וְהִוְיָה מִיּוֹחֵד מִהַּקְשָׁי הַמְהֻובָּרִים
בָּזֶה הַמְקֹום הָס הַהְקָשִׁים הַנּוֹשָׂאִים כָּאֵשֶׁר הַיָּה הַתְּנִינִיס
הַנּוֹפְלִים בּוּ בְּחַם בְּחַם הַנּוֹשָׂאִים מִצְרָא שָׁהָס כָּאֵשֶׁר נִלְקַחְוּ
עַל

בְּלַתִּי מִשְׁתְּנוֹת וְהַמְתָּהָה מִשְׁתְּנוֹת יְלִיד הַמְוּשְׁכָלוֹת בְּלַתִּי
מִתְהָוֹת זֶה בְּשִׁנִּי הַפּוֹקֵד הַהְקָרְמָה וְהַפּּרְחָה
וְלֹא הָיָה זֶה הַמְקֹום גַּס בְּנֵלְתִּי מִבְּאָר בְּעַצְמוֹ וְדָמִינָן זֶה
בְּהַבְּדִיל וְהַסְּגָלָה וְהַמְקָרָה לֹא יַקְשֵׁה בּוּ :

וְהַמִּין הַשְׁנִי הַוָּא שְׁכָל נִשְׂאָ יִמְצָא הַבְּדָלוֹ אֹו
סְגָלָתוֹ בְּכָל נִשְׂאָ מִהְנָה הַוָּא
נִמְצָא בְּכָל הַנּוֹשָׂא וְאֶמְנָס נִקְדּוּר בְּכָאן עַל הַחְנָר וְהַסְּגָלָה
מִפְנֵי שֶׁהָיָה מִתְהָפְכִים וְלוֹזָה אָפָּשׁ בָּזֶה הַמְקֹום שַׁיְוָלִיד
בְּתָמוֹנוֹ הַשְׁנִי, מִשְׁנִי מַחְיֵבִי וְלֹא יַדְכֵן זֶה בְּסֶוגָה הַמְקָרָה .
וְהַמִּין הַשְׁלִישִׁי שְׁכָל נִשְׂאָ יִמְצָא מִקְרָהוֹ הַכּוֹלָל
או סְגָלָתוֹ אֹו הַבְּדָלוֹ אֹו סְגָנוֹ
מְשׁוֹלָל מִקְצָת נִשְׂאָ מִהְנָה הַוָּא בְּלַתִּי נִמְצָא לִקְצָת זֶה
הַנּוֹשָׂא וְזֶה יִתְחַבֵּר בְּמִין הַרְבִּיעִי מִהְתָּמִונָה הַשְׁנִית . דְּמַיּוֹן
זֶה בְּסֶוגָה שִׁיהְיָה מְבֻוקְשָׂנוּ אֵם קַצְתַּת הַנִּמְצָאוֹ אַיִנס גְּשָׂם
וַיֹּאמֶר כָּל גְּשָׂם לוּ מִקְוָס וּקְצָת הַנִּמְצָאוֹת אֲנֵין לְהָסִיק
יְלִיד קַצְתַּת הַנִּמְצָאוֹת אַיִנס נִשְׁפָּשָׂוּ וּכְבָר יְלִיד וְהַמִּקְוָי חַלְקִי
מַחְיֵבִזָּה בְּהַבְּדִיל וְהַסְּגָלָה אֲשֶׁר אָפָּשׁ בְּהַס שִׁיתְהָפְכִי
זֶה שְׁכָל נִשְׂאָ יִמְצָא סְגָלָתוֹ אֹו הַבְּדָלוֹ בְּקַצְתַּת נִשְׂאָ מִזְרָח
הַנְּהָא נִמְצָא בְּקַצְתַּת זֶה הַנּוֹשָׂא . דְּמַיּוֹן שְׁנִיבְקָשָׂס קַצְתַּת
הַחַי אֲדָם וְנִמְצָא סְגָלָתָה הָאָדָם וְהַזְּחֻקָּה בְּקַצְתַּת הַחַי
וַיִּתְחַבֵּר בְּתָמוֹנוֹת בְּנֵי הַרְאָשָׁון קַצְתַּת
וְכָאֵשֶׁר הַפְּכָנוּ הַגְּדוֹלָה מִמְּנָה הַיָּא בְּתָמוֹנוֹת הַרְאָשָׁון קַצְתַּת
הַחַי זְחֻקָּה וְכָל זְחֻקָּה אֲדָם וְיְלִיד קַצְתַּת הַחַי אֲדָם . וְכָאֵשֶׁר
לִקְחָנוּ הַמִּקְרָה בְּכָאן יוֹתֵר מִיּוֹחֵד מִהְנָשָׂא וְנִמְצָא בְּכָל
הַנּוֹשָׂא הַוָּא לֹא יִתְחַבֵּר מִמְּנוֹ קַשְׁשׁ לְפִי שְׁהַגְּדוֹלָה
מִמְּנוֹ יִהְיָה חַלְקִית בְּתָמוֹנוֹת הַשְׁנִי זֶה בְּלַתִּי מַולְיךָ . דְּמַיּוֹן
זֶה שְׁנִיבָּשָׂס אֲכָל אֲדָם חַי וְנִמְצָא הַצְּחוֹר בְּקַצְתַּת הַחַי וּבְכָל
הָאָדָם וַיִּתְחַבֵּר הַקְשָׁשׁ בְּנֵן תָּמִונָה הַרְאָשָׁון וְכָל אֲדָם
זְחֻקָּה וְקַצְתַּת הַזְּחֻקָּה זֶה לֹא יְלִיד וְמִאָוּ הַמִּקְוָמָוּמָקְמוֹת
הַהְגָּרָה זֶה הַמְקֹום גַּס בְּנֵי תָּחִთִי מִנִּים אַרְבָּעָה : אֶחָד
מְחַסְמָשָׁל נִשְׂאָ יִמְצָא בְּגַדְרֵנָה מִהְחַלְקֵי גַדְרוֹ הַנְּרָא
הַוָּא

על צד התנאי הנה חס על הקש נשוא חוסר מהם אחר
מהקרמותיו : דמיון זה שנאמר אם היה הבדור אי אפשר
שנוסיף לו ולא יגער הנה הבדור אם כן שלט הנה המחוות'
בכאן הוא הבהיר הנזולות וכן כבר אפשר שתחסר
הקטנה דמיון אמרנו אם היה הישלים הוא אשר אי אפשר
שיסוף ולא יגרע ממנה הנה הבדור שלו ולזה היו דמיוני
אלו התנאים אינם תנאי אמת' והוא יתר מכך שבנסיבות
במופתים חס מקומות החרכבה והגדולה כאשר היו בהם
ימצאו הנושאים החמשה אשר תחבירו מהם ההקשי'ס
המופת'ים לפי מה שיתבאר בטרם המופת אשר הוא הסוג
והגדה והבדול והמקורה הכלול והঙוללה אלא שכל אלו
המקומות הם משותפים למלאכות המופתים והונצחות
והתעויות הנה ילח המופת' מהם מקומות החרכבה
מהסוגים האמתיים וההבדליים האמתיים וילך הנזוחי,
מהסוגים המפורטים וילך הלצ'י מהסוגים וההבדליים
אשר בתחילת הדעת הקודמת מה שיחשבו שהוא
מפורט : ובכאן מקומות חס מיוחדים בהקשרים התנאים
והם המקומות החשובים ומקומות המוקבלים וראי
שנזכור אלו מה שאפשר שיישמש במופת .

ונתחיל במקומות החשובים והם שני מינים אם
שיתחיב המזיאות מהמזיאות ואם החרטה
מהחרטה ותחילה מקומות חיבור המזיאות מהמזיאות
הוא שככל גירה ימצא במציאות מבודש מה הנה זאת
הגירה כאשר נמצא מצא וזה המבודש וזה יתחבר
הקש'ו במנין הראשן מהתדריך אשר יושנה בו
הקדום בעצמו וילדי הנה נמשך בעצמו דמיון זה שיהיה
מבודשנו אם צמיחה שער הגבות ברחים בעבור שישתייר
הعين אם לא הנה נבקש גירה יתחיב ממנה זה המבודש
ונאמר אם היה ההשגה באדר נמצאת הנה שער הגבות
אם נס יצח ברחים כדי שתסתיר העין עוד נשנה אבל
ההשגה נמצאת ותהיה התולדה הנה שער הגבות
אטנים

אמנם יצמח ברחים כדי שישתייר העין ומבודר שהה מוקם
אמנם הוא מקום הקיום לעולם ומהו שהיא לא יובן בו
בלתי השנות הקודם ' ואולם השנות מקובל הנמשך בו
הנה אי אפשר אחר שהה הנמשך הוא המבודש והמבודש
לא ישנה : והמקום השני שככל מבודש יתחיב מהנה
מציאות מזיאות גירה מה הנה זאת הגירה כאשר
הסירה הוסר זה המבודש וזה מבודר מעניינו שהוא אמן
יתחבר הקשו במנין השני מן התנאי המתדריך והוא אשר
יושנה בו מקובל הנמשך וילדי מקובל והקודם והוא מקום
הבטול'ים וזה שהמבודש הוא הקודם ' דמיון זה אם היה
הrokוט נמצאה הנה הרחוק המתפרק נמצא עוד יושנה אבל
הרחוק המתפרק בלתי נמצא וילדי הנה הריקות בלתי
נמצא ' ואולם מקום לחיבור ההסירה הנה חס
שני מקומות גם כן אחד מהם שככל גירה כאשר הוסרה
יתחיב מהסרה שיפור המבודש הנה היא כאשר הוסרה
יסור המבודש וזה הקשו במנין הראשן מהתדריך
אשר יושנה בו הקודם בעצמו והוא מקום הבטול לעולם
זה מעניינו מבודר ' דמיון זה שהיה מבודשנו אם הריקות
בלתי נמצא ונאמר אם היה הרחוק המתפרק בלתי נמצא
הנה הריקות בלתי נמצא עוד יושנה אבל הרחוק המתפרק
בלתי נמצא וילדי הנה הריקות בלתי נמצא ' והמקום
השנ'י הוא שככל מבודש חוסר בהסרתו גירה מה עניין מה
הנה זאת הגירה כאשר נמצא מצא ימצא המבודש והיחס
גם כן יתחבר במנין הראשן המתדריך אשר יושנה בו
מקובל הנמשך וילדי מקובל הקודם והוא מקום הקיום
תמיד ' דמיון זה שהיה מבודשנו אם האלווה נמצא ונאמר
אם היה האלווה בלתי נמצא הנה ההשגה בלתי נמצא
עוד יושן במקובל והוא שההשגה נמצאת וילדי מקובל
הקודם והוא שהאל נמצא ' הנה אלו ארבעה מקומות
מהחויבים אפשר שישמשו בהם במופת כאשר היה
החויב בו על תנאי החוויבים המופתים ואולם מה שזולת
אלו

או המקומות הנעים, בכאן הנה אם נצחים ואם הפלגיים
ו Amen אמרנו שאלה המקומו יותר מיוחדים בהקש' התנאים
לפי שרוב מהקש' התנאים המתוורי בהם קשה הכרום
בזמןונה נשואית ואא לא ביחסות וחסרון שישתנה הבנת
המאם ממנה והתנאי אשר בזוה התרחוו אשר לא ישוטף
הקדום והנמשך בהם בנושא אם כמו אמרנו אם כי השמש
עליה הנה היום נמצא גם כן הנה הדברים אשר יבקשו
מציאות כמושכל באורים יותר מיחיד בהקש' התנאים
אבל בעבר שהיה ההקש' התנאי לא ישתמש נפרדים
במבחן מוסכל לפי מה שהתרחוו בספר היקש היו אלו
המקום באשר השתמשו במופת הכרחים ג' או הטעמו
אשר נתהברו בתמונה נשואית ואולם בנצח הנה חס
משמעותם עצם וואולם מקומות המכביין הנה החיב
בשם הוא הפך על החיב בדברים אשר יקרו חיבים וזה
שש אמנים חיב המיציאות מהמציאו וההטר' מזה הסורה
ובכאן אמנים יתחייב מהמציאות ההסתורה ומהסתורה
המציאות אחר שהוא אלו עניינים המכבים ואו המקומות
כבר יכח החיב בהם לקחה מחלוקת והוא אשר ילך
המקביל בו על נושא אחד כאמור הנה זה המספר זוג
הנה אינו נפרד ובבר ימצא על ישר והוא אשר ימצא
המקביל בו על נושא אם מתקבל לנושא המאם' הראשון
ואם לנשואים וכאשר היה נושא המאמר השני מקבל
לנושא המאמר הראשון ונושא מקבי' לנושא יקרא ישר
ומצד אחד כאמור אם היה הארט' ח' הנה מה
שאינו אדם אינו חי ואם היה ההנא' טוביה הנה
הצער רע וכאשר היה נשוא המאמר השני מקבל לנושא
המאמר ראשון ונושא לנושא יקרא אשר משני צדדים
והליך המבחן כבר יлокח כליל ובבר יכח חלי' אם
או לשם המקומות אשר ילכו לקחה כלית הנה לקיחת
כל מבחן כאשר הוסר התחייב מהסתור מיציאות דבר מה
הנה הדבר אשר הוסר התחייב מיציאות המבחן והוא
מקום

ב' קום לקיום ליעולם המשל בזוה שיה' מבוקשנו אם העולם
מחודש הנה נכח הרבר אשר כאשר הוסר החודש ימצע
הוא וזה שיה' העולם נמצ' מבלתי פועל ויחוברו ההקשים
בן אם היה העולם אין' מחדש הנה העולה נמצ' מבלתי
פועל עוד נשנה אבל העולם אין' נמצ' מבלתי פועל והוא
מקביל לנמשך הנה יולד שhayולם מחודש והוא מקביל
הקודר והמקום השני שכל דבר כאשר תסיריו ימצע המkos
המבחן הנה זה הרבר כל מה שתסור ימצע המkos
המבחן: המשל בזוה שיה' מבוקשנו אם העולם קדמון
ונאמר אם היה העולם אין' לו היoli הנה הוא אם כן קדמון וזה
אם כן קדמון אבל אין' לו היoli הנה הוא אם כן קדמון וזה
המקום הוא גם כן נשוא לקיום העולם' והמקום השלישי
הוא שכל הנה מבחן יתחייב ממציאותו והוסר דבר מה
נהנה זה הדבר אשר ימצע יוסר זה המבחן והוא מkos
ובטל דמיון זה שיה' מבחן נושא הנפש בלתי מטה
ונאמר אם היה הנפש בלתי מטה הנה אין' לה פועל יתודה
עוד נשנה ונאמ' אבל לה פועל יתודה הנה יולד שהנפש
בלתי מטה: והמקום הרביעי הוא שכל עניין יתחייב
מציאות והוסר דבר מה הנה זה העניין כאשר נמצא
או כאשר ימצע תסור זה המבחן וזה מקום הבטול ג' נז' .
דמיון זה שיה' מבחן טבעית תקנה בפועל הנה
ונאמר אם היה בכאן הנה נאה בהנחה עוד ישנה אבל בכאן
הנה אין' הפעול הנה נאה בהנחה עוד ישנה אבל בכאן
הנה בזוה התואר הנה יולד שאין' הנה בהנחה .

. ואולם המקומות החלקיים הנה הם מקומות לקוחם
מהמקבילים הארבע' אשר הם המתייב והמושל ורפהבים
וההדר והקני' והמctrפים ולקיחת אלו המקומות הוא
שהשוללה כאשר צדקה על דבר מה כזבה המחייבת
וכאשר כזבה המחייבת צדקה השוללה זה במה שהוא ב민
החו' והשלילה שדרכו שחלק תמיד הצדק והכזוב בכל
את ואלו הם הפטורות וזה גם כן כאשר היה השולל וחוי' סמה

בhem בחיו' בתנאי' אשר מדרכים שייחלקו בהם האזרך והרבוב
וכבר הבהירנו על כמה מינים ימצא החיוב והשלילה ואיך
יקבילו והקשו בינם ובין שאר המקבילים במרח שעבר
ואין עניין לחזרתו בכאן: ווחמkommenות הלוקחים מההעדר
והקני' ח' שבל דבר ימצ' בו העדר קרו' לדב' מה הנה קני'
זה ההעדר מוסר מזה הדבר וככל דבר יוסר ממנו קני' מה
הנה העדר הקני' הוא נמצאת לאו וזה המקום ואשר לפניו
אפשר בו הקיום והבטול והמקום הלוקחו מההpecificים הויא
שבל דבר ימצא בו אחד מהpecificים הנה ההפך האחר
בלתי נמצא בו ולא יתחייב מהסתרת אחד ההפכ' מהנושא
שימצא ההפך האחר אם לא בהpecificים אשר אין בינם
אמצעי ולזה ח' הרוב מזה הבטול והענוי אשר במצטרפים
בענין אשר בהacificים אשר בינה' אמצע' ר' ל' שהוא יתחייב
מציאו' אחר המצטרפים בנושא מה שלא ימצ' המצטרף
האחר ולא יתחייב זה עד שהתחייב מהסתרתו מציאות
האחר ' דמיון זה כי רואבן כאשר היה אב' חנו' הנה לא
יתאמת שהוא יהיה בנו' ואולם המקום הלוקחו על יושר
באלו המקבילים הארבעה הנה אין בהם מוקם מופץ כי
אם השלשה מקומות בחיוב ובשלילה והם הלוקחים משני
צדדים לפ' מה שקדם אחד מהם המקום אשר יודיע בהפוך
השלילה הכללית על עצמה או לום המקום אשר יודיע
בחפוך הסתור הוא שני מינים אחד מהם כל נושא כאשר
חויבו נמשך ומה שיתחייב לו הנושא הנה שלילת הנושא
נמשך ומה שיישול ממנה הנושא' דמיון זה שהיה
מכובשנו אם הנמצאות אשר אין בסמוך בלתי בעלת
גשמי' ונאמר אם היה כל גשם בסמוך הנה מה שאינו
במקומות אין גשם וזהו הפך הסתור קודם: והשני כל
נושא כאשר היה שלילתו נמשכת מה שישול ממנו
הנושא הנה חיוב הנושא נמשך למה שיתחייב לו הנושא
דמיון זה שהיה מבוקשנו אם כל גשם במקומות ונאמר

ונאמר אם היה מה שאינו במקומות אין גשם הנה כל מת
שהוא גשם הנה הוא בהכרה במקומות ויתברא זה המקבוס
בשאנחנו נאמר אם לא היה מחייב מהנהחנו כל גשם
במקומות שהוא שמי' שאינו במקומות אין גשם הנה יתחייב סותר
בהכרה והוא שkept מה שאינו במקומות הוא גשם עוד
יתהפק זה מפני שהוא מה' חלק והוא קצת הגשמי' ט
אין במקומות ובבר היה הנהחנו שכ' גשם במקומות זה שקר
אי אפשר' וואולם המקום השני אשר הוא הפק השולל
הכללי הנה הוא כל בשוא יהיה שלילתו נמשכת למתה
שיהיב אליו הנושא הנה שלילית הנושא למזה שיחייב
הנושא' דמיון זה אמרנו אם היה מה שהוא אדם אין
אבן הנה מה שהוא אבן אדם' והשלישי כל נשוא
יהיה חיובו נמשך למה שיישול ממנה הנושא הנה חיוב
הנושא נמשך למה שנשלל ממנה הנושא דמיון זה אם היה
מה שאינו נזון דומס הנה מה שאינו דומס הנה הוא נזון' ט
והמופחת על המקום השני הוא המופחת על התהיפות
השוליות הכללית ובבר קדס זה הנה אלו גROL' המקומות
אשר אפשר' שישתמשו בו במלאות המופתים' ואולם
סקומיות ההערה והדרומיות וההפרודות והשווים ובתוספות
וחחסרון ושאר המקומות אשר מנינו בשני מס' טופקי'
הנה כלם אם מספיקים ואם נצח'ים האחים אם לא מקרים
היתרון שהוא כבר יחשב שהוא景德' מה ישמשו במופת'
ואחד מהמנים הנכנים תחת זה המקום הוא כל נשוא
ימצא נוסף במה שיתופף בו נושא הנה הוא נמצ' לנושא:
דמיון זה אם היה מה שהוא יותר חכם יותר החשוב הנה
החכמה חשיבותו וראוי כאשר ישמש זה המקום במופת
שנקה הקודם כל'י כמו' שבל מה שהוא יותר חכם ואמן
יהיה זה כאשר היה תוספת אחר מהם נמשך לתוספת
האחר בעצמות: והמן השני הוא שכ' לנושא ימצ' א
לנושא מה מציאות יותר וימצא לנוש' אחר יותר מעט עוד
שצא אשר הוא יותר מעט הנה הוא יותר ראוי' שימצא

הקס

לאשׁ הוא רב ובפהן כאשר היה לא יטצא לאשר רבנה
זהו יותר ראוי שלא ימץ' לאשר הוא יותר מעט זה אמן
יהיה מופת רל ביותר ראוי בכאן אשר רצה בטבע וברקימה
בטו מה שעשה אותו אריסטו כאשר רצהbara שתנוועה
הסובית אין לה הפך שהוא אם אס היה לתחנוועה סובית
הפך הנה הישרה יותר ראוי שהיא לה הפך מן הסובית
עדobar שהישרה אין הפך לה אם כן הסובית יותר ראוי
שלא יהיה הפך לה ובאשר לקחנו האחרות בו במפורסם
היה נצוח או בתחלת המחשבה היה הלצוי וזה האין

מן ההקשים יתנו אורחו המורכבים מאנשי זמנם
בחקש הרשון והיותר ראוי והוא אמן
יתחבר בטה שיקבל המייעוט והרכבי
זה השער מהמאם במקומם
פסחיק לפ' כונתינו:

ספר המופת

ואחר שככר דבכנו בדקרים המשוחפים לימי הצעיר
והאמות הנה נאמר במה שייחד אחר אח' מהם
ונתihil מהאמות האמת' והצעיר השלם ונאמר שהמוספרת
על הכללו הוא הקש מוחבר משתי הקדמו' אמתויה' כלויות
הכרחות עצימות והאמת על המוחלט הוא שיאמן' בדבר
הצדוק והוא אשר מציאו צבכל לעי מה שהוא חזק
לשכל שהוא אי אפשר שהיה מציאות זה הזכר בחלוף
מה שנאמין בו ונאמין עס זה באמונתו זאת שהוא אי
אפשר שהיה חלוף זה ונאמין עס זה בזאת שהוא אי
אפשר זולתו זה לא תכלית אבל כאשר שערכנו מקבילו
ימנע אצלנו שהיה בחלוף מה שנאמין בו וזה סגולה
זאת האמונה מצד מציאותו בנפש רוצה לו' שהוא לא יסור
במחלוקת ולא יחש בנפש אפשרו' הסרתו והאמת אשר
בזה התאר הנ' ממנה הכרחי וממנו בלתי הכרחי וההכרחי
הוא שנאמין באמת אשר גדרנו אותו שהוא אי אפשר
שהיה בחלוף מה שנאמין בו ולא בעית מה' ואלו
ההקדמות הכרחיות הם חלקי ההקשים המופתים אחר
שהיו כוללים בלתי' משני' ולא נפסדי' כי האמת הכרחי'
אמנם יגיע בעצמות מהקדמות הכרחיות ואס לא אהנה
כמו שנאם' מן הנמנע שיפסדו הקדמו' ויגיע לנו הידעות
הכרחיות בתורה אבל אם היה אין ספק שהוא במרקחה
אמנם התניינו היהו כללי מפני שהחלק לא ימלט שהיה
אם איש' ואס בעל חומה חלקייט אלום בעל החומה הנה
לא ינשא עליהם נשוא מצד שהו' בעל חומה חלקייט אבל
מצד מה שיזרמן להם שהיו כלליים כאפרם קצת הח'י
מודבר הנה קצת הח'י אמן' חובר במדבר מצד העניין
הכללי הנמצא לו הדבר והוא האדם ואולם האיש'י הנה
אין הכרחי כמו שאמרנו ונסכן הנה

הגון ה ב ז ז

הנה אמן אפשר לנו שנית סבות הדבר מצד הבלתי
הנמצא לו לא מצר פה שהוא איש שאנו כאשר נארך
לנו בזה הפלש רמזו אליו למה היו זיותי שות לשת
נצח לא נאמר בתשוכת זה מפני שהוא מעץ או מנחשה
אלא מפני שהוא משולש ואלו ההקדמות הברהיו מהם
ע審יות ומהם בלתי ע審יות הבלתי ע審יות כמו שהשלג
לבן והערוב שחור וזה ג' בלתי מתחמש במופת כי היה
הצדקו במיין מן המקירה . והברהיה הכללי העצמי שני
מינים אחד מהם שהיה הנושא עצמו הנושאים . והמיין
הרב' שהיו נושאים עצמו הנושאים הנה הנושאים אשר
יתעצמו בהם הנושאים שלוש מינים אם סוג כמו זה אשר
ינטה על האדם ואם הבדל כמו הדבר הנושא עליו ואם
המתקוץ מהם יחד והויא הנדר וכל אחד מהם אם
קרובו ואם רחוק . ואולם הנושאים אשר יעצמו בנושאים
הנה הם התקרים העצמיים ואלו הנושאים במיניהם . אם
שייה הנושא עצמו יוקח בגדיר הנושא ואלו הэнושאיות
כטו הצחוק לאדם והצחוק לסתום : ואם שייה הנושא לסת
בגדירו סוג הנושא או סוג סוג מה שלא היה יתר כובל
סוג המלאכה אולים אשר ילקח בגדירו סוג הנושא או סוג
סוגו רל סוג הפלאה הנה הם הפלרי אשר יתחלקו בהם
סוגי המלאכה חלוקה ראשונה כמו הנפרד והזוג אשר
יתחולק אליהם המספר ולו הם הרקדות חמימות סוג
המעין בו המתיחס לו ואולם הנושא אשר ילקח סוג סוג
נושאים בגדירם אשר הם יותר כלאי' סוג המלאכה הנה
הם המקרים אשר לא יתלו סוג המלאכה בהם חלוקה
ראשונה כמו השווה והבלתי שווה הנמצאים במספר אבל
אמנם יתחלקו בהם סוג סוגים בסוג המלאכה כמו המקרים
הם המקרים הבלתי מוחדים בסוג המיעין בהם ולא
מתיחסים ומופתים אשר יתחוורם בהם הם כלוי' וכבר
פשת המנגש שיקראו רוב מזה במופתים ההוגניים והם
בפעלה לפטת מהאחרים וכאליהם הם ממיין הברהיה אשר
איןנו

ל' פ' פ
וינו עצמי וזה לפי יחס אל המונח הפטוטבו . והדברים
אשר ילכוו בכאנ' סוגים מה שscalarות' כטוככל הח'
לארים וילטוס וזה יוקר אמרת מה שנאמר בהם סוגים כי
הו נאמרים בהסתממה ומה שscalarות' כטוככלות
הנמצא והדבר וזה אם נאמר בהם סוגים הנה הוא במיין
ptr אחר אחר שהו נאמרים בספק . והנושאים העצמיים
פהם מה שהוא ראשון ומהם מה שהוא בלתי ראשון .
והראשון ממנה מיוחד וממנו בלתי מיוחד . וחנשואים
הראשונים הם אשר לא ינשאו על סוג נושא נושאות
כללי בעניין בהבדל המיוחד והגדר המיוחד והסוג והקרוב
והמרקיט אשר ילכוו בגדירים סוג נושאיהם : ואולם
הנושאים הטעויים מאלו הראשוני' הנה הם המתהpecים
על נושאיהם בנושאות וזה נמצוא בהבדל המיוחד ובגדר
המיוחד ובמרקיטים אשר ילכוו נושאיה' בגדיר נושאיה' והם
הנסגולות ובקצת המקרים אשר ילקח בגדיר הסוג נושאיהם
כאשר הוזמן שייהו שווים לנושאיהם אמן אפשר זה
בנושאים אשר יתחוור מקרים יותר כוללים מהנושאים
ויתקוץ מבלוט' מה שישווה הנושא כמו אמןנו המשרש
זוייתיו שות לשתי נצעות : ואולם הנושאים אשר הם
מרקיטים נפרדים הנה כאשר היו מיוחד' בנו'נה הויילקה
בגדירו לא סוגו . וויתר אוי ממה שישתמשו במופת' מאלו
המנינים הם הנסגולות הראשונות או הראות לבן . ואולם
אשר אינם בראשון ולא מוחדים הנה הם נכנסים במת'
שבמרקיטה כסוגים הרוחוקים וגדירותם והבדליםם והמרקיטים
אשר ילקו בגדיריהם סוג סוג נושאיהם וויתר בעלייה .
זה שהידייעה אשר היא לנו נכספת תחלה ובतבוצ' אמן
הוא ציר הדרבר במה שיזהרו : ובקשתנו האמות אמן
ווארפני זה הציר . הנה אם כן מה שייה' סוג האמות
ויתר אוי שיקנה הציר השלם הוייתר אוי שיקר' מופת' :
והנני עתיד לבאר זה אצל המאמר במופת' הסביר יותר .
ובל פ'INI אילו הקיימות הברהיה אשר ילכוו חלק הקש
הג'ון ה ג' ק' ז' ז' מהם

שָׁם מִתְּהִלַּת הַעֲנֵין וְהַסּוּכָּלוֹת
הַרְאָשׁוֹנוֹת וּמֵהֶם מֵהֶם שָׁם תּוֹלְדוֹת מִהְקָשִׁים מִחוּבָּרִים
שְׁהַקְרָמוֹת יְדוּעֹת מִתְּהִלַּת הַעֲנֵין וַיַּעֲשׂוּ הַקְרָמוֹת בְּבָאוֹר
תוֹלְדוֹת אַחֲרַת וְהַהְקָשָׁ אֲשֶׁר זֶה עֲנֵינוּ הוּא הַהְקָשָׁ הַמְּוֹרְכָּב
הַמּוֹפְתִּי וּבְכָל הַגָּהָה כָּל מִنִּי הַהְקָשִׁים הַמּוֹפְתִּי אֵין אָפָּשָׁ
שֶׁלֹּא יָוְתַּחַדְוּ אֶל הַקְרָמוֹת יְדוּעֹת בָּעֶצֶם מִתְּהִלַּת הַעֲנֵין
וְהַקְרָמוֹת הַיְדוּעֹת מִתְּהִלַּת הַעֲנֵין שְׁנִי מִינִים : אַחֲר מֵהֶם
הַמִּגְעָן בַּطְּבָעָן וְהַשְּׁנִי הַמִּגְעָן בַּנְּסִיּוֹן . הַגָּהָה הַמִּגְעָן בַּטְּבָעָן
הָוָא אֲשֶׁר יָגַע לְנוּ הָאָמֵן הַכְּרָחִי בְּמִתְּהִלַּת הַעֲנֵין מִזְוְלָת
שְׁנַדְרַעַמְאַיִן יָגַע לְיָגַע וְאֵיךְ הָגַע כְּמוֹ שְׁהַכְּלָל גָּדוֹל מִהְחָלָק
וְחַמְגִעָן בַּנְּסִיּוֹן חַס אֲשֶׁר יָגַע לְנוּ חָמָת כְּלָלוֹת אֲשֶׁר בְּוֹ
אֶצְלַחְקִירָתָנוּ לְקַצְתָּ חַלְקָיו כְּמוֹ שְׁהַאֲשָׁקְמוֹנִיא תְּשִׁלְשָׁל
אַפְנֵם הַאֲדוֹמָה לְבָד אוּבָרוּבָם כְּמוֹ שְׁכָל בַּעַלְיִ רִיחַ הַהָּלָו
טָעַם אוּאַחֲר מֵהֶם לְבָד כְּמוֹ שְׁכָל מִסְפָּר הַגָּהָה הָוָא חַצִּי
שְׁתִּי פָּאוֹתִיו וּזְאוּ הַהְבָדְלִים אַמְּנָגְבָתָם עַל הַרְוָב הַתְּחִלְפוֹת
חַחְמָרִים הַגָּהָה אַלְוָה הַעֲנֵינִים אֲשֶׁר יָלְקַחְוּ בְּהַמִּתְּהִלָּות
הַמּוֹפְתִּיְהָמְבָקְשׁוּת הַנְּכָסְפוֹת בְּהַהְקָשָׁ הַמּוֹפְתִּי שְׁלַשָּׁה מִינִים . אֲםִם
שְׁנַבְקֵשׁ סְפָת הַדְּבָר וּמִצְיאוֹתָו יָחֶד בְּמָה שְׁנָרָא שֶׁזֶה אָפָּשָׁ
בְּוֹ . וְאֲם שְׁנַבְקֵשׁ סְבָתוֹ לְבָד כְּאֲשֶׁר הִיה יִדְיעָת מִצְיאוֹתָו
שְׁגַעַת אַצְלָנוּ אֲם בִּידְיעָה וְאֲם בְּהַקָּשׁ וְאֲם שְׁנַבְקֵשׁ מִצְיאוֹתָו
לְבָד וְזֶה אֲם מִפְנֵי שָׁאֵי אָפָּשָׁ שִׁיּוּדָע מִהְדָּבָר זָוְלָת זֶה
הַשְׁעוֹר וְזֶה בְּדָבָרים אֲשֶׁר אִין לְהֶם סְבוֹת קָוְדָמוֹ וְאֲם מִפְנֵי
שְׁתָהִיה יִדְיעָת המִצְיאוֹת הַיְשָׁרָת לִיְדְיעָה הַסְּבָה הַגָּהָה הַרְאָוי
בְּמַה שִׁיתְחַלֵּק הַהְקָשָׁ הַמּוֹפְתִּי אֶל אַלְוָה הַשְּׁלַשָּׁה מִינִים
וְהִיה שֵׁם הַיְדְיעָה עַל לֹא הַפְנִים הַשְּׁלַשׁ מִהַּשְׁגָה נָאָרִים
בְּסְפֻוק וּקְדִימָה וְאַחֲרָה : הַגָּהָה הַמִּינֵּן הַרְאָשׁוֹן יָדִיעָ בְּמִופְתָּ
הַטּוֹחַלְתָּ וְהָוָא מִופְתָּ הַסְּבָה וּמִצְיאוֹת יְחִידָה . וְהַשְּׁנִי
יָדִיעָ בְּמִופְתָּ הַסְּבָה . וְשְׁלִישִׁי יָדִיעָ בְּמִופְתָּ
הַמִּצְיאוֹת וְהַרְאָיה : וְנִתְחַיל

וְנַתְחִילָה לְדָבָר בְּמוֹפֵת הַסְּבָה וְהַמְצִיאוֹת לְפִי
שֶׁהָוָא הַנְּכָבֵד מֵאַיְלָוּ המִנִּים :

וּנְאָמֵר שֶׁהָוָא יִתְחִיב בְּהַכְרָחָבָזָה הַמִּין מִן הַהַקְשָׁת
עִם הַיּוֹתוֹ מַועֲיל לְחַכְמָות הַאֲמֻתִּיות שַׁיַּחַז
עִם זֶה הַסְּבָה עַד שֶׁיְהִי הַגְּבוֹל הַאֲמַצְעִי בּוֹ סְבָחָ לְשָׁנִי
דְּבָרִים רַדְלָה הַיְדִיעָה בְּדָבָר וְסִבְתַּה הַדָּבָר בְּחַלוֹף מִרְחָה שֶׁהָוָא
עַלְיוֹ הַעֲנִין בְּמוֹפֵת הַמְצִיאוֹת כִּי הַגְּבוֹן הַאֲמַצְעִי שֶׁם אָמַנְתָּ
שֶׁנְאָמֵר בְּזַוְלָת זֶה הַמָּקוֹם אַרְבָּעָה הַחֲמָר וְהַצּוֹרָה וְהַפּוּעַל
וְהַתְּכִלִּית וְאַלְוָו הַאַרְבָּעָה מֵהֶם קָרוֹבִים וּסְתָמֵן רָחוֹקִים וּסְתָמֵן
בְּכָח וּמֵהֶם בְּפָעַל וְהֶם בְּכָל לֹא יִפְלֹטו שֶׁיְהִי סְגִינִּים אוֹ
הַבְּדָלִים אוֹ מָה שִׁילְך מִנְהָגָם וְהַיּוֹתָר רָאוּ מִה שִׁיתְחַבֵּר
מַאֲלָו מַוְּפֵת הַסְּבָה וְהַמְצִיאוֹת הַסְּבָות הַקְּרוּבָהָרְאַשְׁוּנוֹת
הַטְּיוֹחֲדוֹת אוֹ הַרְאַשְׁוּנוֹת בְּלִתִּי מִיּוֹחְדוֹת כִּי הִיה זֶה הַמִּין
מִן הַמַּוְּפֵת הוּא גָּדָר מִיּוֹחֵד בְּכָח הַקְּרוּב וּבְקַשְׁתַּהְיָה
כְּמוֹ שֶׁאָמְרָנוּ אָמַנָּנוּ הָוָא מִפְנֵי בְּקַשְׁתַּהְיָה הַצּוֹרָה הַעֲנִין
בְּמָה שֶׁנְחָתָר יִדְעָתוֹ מִהְעַנְיָנִי הַטְּבָעִים וּבְכָל הַעֲנִינִים
הַנִּמְצָאים אֲשֶׁר אֵין מִצְיאוֹת בְּלִבְחִירָתֵינוּ בְּעַנִּין בְּמָה
שִׁיחָתְרוּ בְּעַלְיָה הַמְלָאכָה הַמְעָשִׂית בִּידִיעָת מְלָאכָתָה וְהָוָא
מְבוֹאָר שֶׁבְקַשְׁתָּם עַל הַכּוֹנָה הַرְאַשְׁוּנוֹת אָמַנָּנוּ הָוָא הַצּוֹרָה
וְהַאֲמָות אָמַנָּנוּ יִבּוֹקֶשׁ אַצְלָם מִפְנֵי הַצּוֹרָה כִּי הִיה הַוְּהַדְבֵּר
אֲשֶׁר מִמְנוֹ יִהְיֶה הַמְעָשָׂה וְהַפּוֹעַל הַנֶּה אֵין הַפְּרָשׁ בֵּין שְׁתִּי
הַיּוֹדְעָות אָם לֹא שֶׁהַעֲנִינִים הַמְלָאכָותִים נָעָשָׂם וּנְדַעַּם
וְהַעֲנִינִים הַנִּמְצָאים בְּזַוְלָת בְּחִירָתֵנוּ נְדַעַּם לְבָד אַכְלָנְחָתָר
עַם זֶה כְּשֻׁעָור מִרְחָה שֶׁאָפָּשָׁר לְנוּ שֶׁיְהִי דִּיעָתָנוּ בְּהַטָּה
מִתְּחִים לִידִיעָתָנוּ כְּעַנְיִנִּים הַמְלָאכָותִים וּמִזְרָחָ יִתְבָּאָר
שָׁאַחַד מִמָּה שִׁיּוֹתָנָה בְּאַלְוּ הַמַּוְּפִתִּים שֶׁיְהִי נְשִׁיאָוָתָן
עַל הַדָּרֶךְ הַטְּבָעִי אַחֲרָה שֶׁהָיָו כִּמוֹ אַלְוּ הַמַּוְּפִתִּים הַם אֲשֶׁר
פָּרְדָּבָס שִׁיּוֹבָן הַדָּבָר כִּמְרָחָ שֶׁיְחַדְּהוּ וְעַל הַעֲנִין אֲשֶׁר
יִיחַדְּהוּ וְהֶם בְּכָל גָּדְרִים

אשר בהם יהיו המופתים יותר חשובים והשודל למנות
מיינחם לפי מה שענצר לא התנה. בהם זולת
השבועה התנאים הקורדים בין שימצא בהם שיקבצו
בhem כל התנאים או לא ימצא וכאשר היה זה כן והוא
התנאים הכהרחים בחלוקת או המופתים מאשר הם מופת
סבות ומציאות במוחלט לא מאשר הם נדרים בכך שהיה
הגבולים האמצעיים בהם סבות עם היות חילוקיהם נושאים
בקצתם על קצת נשיאות עצמו היו סגולות אילו המיניס
שייה הגבול אמצעי בהם אם סבה לשני הקצוות יחר
הגדל והקטן ואם לאחר מהם לבר אם לקטן ואם לגדול
והכשר תשמור כמו שאמרנו בשארית התנאי השבעה
ובפרט בתנאי אשר הוא הנושא על הדרך הטבעי והוא
הגבולים האמצעיים אם כן גדר לשני הקצוות או לאחר
מהם או חלק גדר להם או לאחר מהם וכאשר אנחנו ה
הסתכלנו מני' החבירי המופתים אשר יהיו יחס הגבולים
האמצעיים בהם אל שני הקצוות אחד מהיחסים אשר בו
ילקח הדבר בגדר הדרכו והיחסים החמשה אשר מנינו
אותם היו מני' החבירים המופתים במוחלט השמנת
מיינס הנזכרים בספר אבןוצר והיו מה מיניס המופתים הם
מיין מהם לפי מה שמנינו אותן אמרנו מפני טהרה
שלות זה מה מיניס אשר זכרנו אותן אמנים הולכים על
צד הักษ בין ובין המיניס אשר זכרנו אותן מוחלטים
כמו שזכר זה במאמרו כאשר אמר ונסטכל מה מהם
מופתים ומה מהם אינם מופתים ולזה מנדח בהם מה
שאינם מופתים מוחלטים אבל אנחנו מחייבים כת' מופת
המציאות ואינם מופת מציאו באמת הי' הרוב מזה אמן
הם הפווי המופתים המוחלטים בנשיאות ואינם מנוי' מ
במיינ' הראות אשר נזכיר אחר זה ואננס לא ישלו בכל
לפי מה שתנן אותה החלוקה ונרמזו אל מדרגת סדר אחת
אחד מהם נשען על הבנת הקורא ונזכיר כי במתה שזכרנו
מהם ראה על מה שנשא'

בכת' הקרוב והנשיאות על הדרך הטבעי הוא שיחיו
הסבירות נשואות על מסובכים והמקרים על נושאיהם ויהי
אם כן תנאי זה המין מן המופת המוחלט תשעה התנאים:
אחר מהם כמו שאמרנו שיהי אמרתיו והשני כלליו:
והשלישי הבהיר' והרבי עי' נשיאותם בעצמותו ווחמייש'
שהיה סבה למיציאות התולדה לא לדי' עתנו לבך' ו
והשי' שיהי נשוא על הדרך הטבעי והסביר' שיהיה
עם היורטו נקודם במציאות על התולדה תקדם בידיעה
שהנה קצת מה שהוא קודם ביד' עת כבר היה מז Achor
במציאות והם הראיות אשר הנבולים האמצעיים בהם
מתארים מן החולדה ואmens יהיו סבות ליריעתנו לבך' ו
והשミニ' שיהי נשוא נשיאות ראשונה' והתשי' עי'
שהיו מיעדרים' ויכללו או התנאים התשעה כל הקדימות
זה המין מן המופתים בין שהי' הקדימות תולדות מופת
אחר אותו יחוות בעצם מתחלה העניין ונכח המופתים
אשר יתחברו מהקדימות הם ירוועת בעצם תנאי עשרי'
והוא שיהי נשוא קצחו על קצטו נשיאות ראשונה רוזה
לומר שיהי מבלה' א' צע'י וענין זה שלאי היה ממה
שתצטרך שנבר בזולתו ואין ראוי אחר זה בהם מקום
השאלה בלה' הוא והוא שנכיא בזה בסבה הקרובה וענין
הראשון בכאן זולת הראש באה' שקדם וזה שווי' הזווית
לשטי' נצבות יאמר בהם שהוא נשוא על המשולש בזה
הענין הקודם נשיאות ראשונה' בענין שהם לא ינשאו על
סוג המשולש ולא יאמר בהם שהוא נשוא נשיא' ראשונה
לא לו העניין רוזה' לומר שהיא מבאר למשולש בלתי'
אמצעי' ואין ראוי בהם מקום השאלה בלה' הנה אלו כל
התנאים אשר התנה ארسطוטלוס בפופתים המוחלטים
ואננס התנה זה בהם מאשר גדרים לבר בכה ובכלל
מאשר יהיה יותר חשובים יותר שלמים' וואולם' כאשר
 לוקחו לキー' מה שר הם מופתים לבר ולא הותנה בהם
אל העניין הבהיר' בהיותם מופתים לא העניין אשר

החלק הראשון מן החברים

המין הראשון א' גדר לב' וב' גדר לב' זהה יולדת שתי
תולחות אחת מהם שא' גדר לב' זהה
במה שהיה לו שני גדרים: דמיון זה כל אדם ח' מדבר וכל
ח' מדבר הולך בשני رجالים והשנית גדר חלק, גדר ג' דמיון
זה כל אדם ח' מדבר וכל ח' מדבר גשם נזון מרגיש משיג
במחשבה והשכלות וכבר יחשב שהמין הראשון מזה
החלק מהמינים אשר בקרה וזה שנשיאות הגדי' קצטס
על קצטס ידמה נשיאות הסגולות קצטס על קצטס וזה
נשיאות בקרה אחר שהיא אין אחר מהם בעאים חבירו
אבל אמנס יהיה זה אלו היה לדבר שני גדרים במדרגה
אתה מהקודם עליו אבל אחד מהם ימא' בפניהם מה מתאוחר
והאחר קודם ויהי הקודם מביא במציאות המתאוחר וזה
הגבול האמצעי בו יהיה סבה לשני הקצוות או לקטן לבוד.
והמין השני א' סוג לב' וב' סוג לב' דמיון זה כל אדם ח' וכל
ח' גשם נזון הנה כל אד' גשם נזון וזה הגבול האמצעי בו
סבה לקטן בלבד: והמין השלישי א' הבדל לב' וב' הבדל
לב'. דמיון זה כל אדם מדבר וכל מדבר מחשב يولיד כל
אדם מחשב וזה כמו אשר קדם בהיוות הגבול האמצע
סבה לקטן בלבד: והמין הרביעי א' בגדרו ב' וב' בגדרו ג'.
דמיון זה כל אדם מסולסל וכל מסולסל צוחק החולדה כל
אדם צוחק והגבול האמצעי בזה אמנס הוא סבה לנירול
 בלבד: והמין החמישי א' בגדרו סוג ב' וב' בגדרו סוג ג'.
וראי באשר תרצה זה שייהי מופתנו שייהי יחס אחד
מחסוגים לאחר יחס עצמי. דמיון זה כל עשרה הנה הווא
זוג וכל זוג הוא מחלוקת בחזאים הנה הזוג ילקח בגדרו סוג
 העשרה והוא המספר והחלוקת בחזאים ילקח בגדרו סוג
 האונג והוא הכמה ובין הכמה והמספר יחס עצמי והוא

טוטני

ט'ז

שנשאר ולזה מרה שהיה מהמין אין בו מופת מוחלט
השפטנוهو בכללו וראוי שנדע שהיותר ראוי מה שיהיה
مالו החברים מופת מוחלט הוא מה שיהיה הנבול
המצוין בהם סבה לשני הקצוות עוד אחר זה מה שיהיה
סבה לגדולה לבך והיותר חסר מהם מדרגת מה שהוא
סבה לקטנה לבך אבל על הכלל אבונצ'ר ימנה זה המין
במופת המציגות והסבירות ובו חולשה : ואולם חלקתי
מופת הסבירות אל אלו השלשה חלקיים מפני שהם בעבר
שהיו מתחניהם כמו שאמרנו שיהיה הגבול מצועין
בهم סבה לידיה והתולדה יחד ותהי התולדה מחוברת
פנשו ונושא לא ימנעו הגבולים מציעים אם שהיו
סבה לכלם או לאחר מהם ואם לא יהיה מופת מוחלט
זה מבואר בנפשו וראוי שנדע אם שהדבר ילקח בגדר
הרבב על פנים ובמנו במו מה שילקה הח' בגדר האדם
ומהס במו מה שילקה המדבר בגדר האדם ומהס במו מה
שילקה האדם בגדר הצוחק . ומהס במו מה שילקה
המספר בגדר האג והנפרד וכאשר אמרנו בדבר שהוא סוג
לדבר הנה אמנס ירצה בו מה שהוא נשיאורחו כמו
ניסיונות הח' על האדם וכאשר אמרנו בדבר שהוא הבדל
לדבר הנה הוא במו נISTRYות המדבר על האדם וכאשר
אמרנו שנושא גדר דבר בגדר דבר הנה הוא כמו האדם
הנקה בגדר הצוחק וכאשר אמרנו שדבר בגדרו סוג דבר
הוא כמו המספר הנקה בגדר הזוג והנפרד . ואנחנו
אמנס נמנה מallow החברים אשר אפשר שיתחברו ט
מה נשואים החמשה אשר הם סוג והבדל והঙולה
והחקה והגדר ומחפוכיהם מה שיהי יחס הגבול מצועין
בו אל שם הקצוות או לאחר מהם אחד טallow היהים
אשר בו נאמר שדבר בגדר דבר במו שאמרנו במאן שקדם
אחר שנשתמר בתנאים הנשארים כי הם החלוקה אשער
תיחד המופתים המוחלטים ונסדר

היות טוגן נפוץ נדר ב' או שיהיה לב' באופן מה מבוא
נדר ב': דמיון זה כל דג שהוא וכל שווה מתנווע במשמעות
לא ימשש מונפו רברבר הארץ הנה השוורה כבר הזרמן לו
הנה עם שימצא בנדרו סוג הדג והוא חיishi' לו מובא
בצד מה במציאות הדג ובזה הצד אפשר' בזה המין שליד
אחד מפניהם המופת המוחלט והוא מה שיהיה האמצעי בו
לסבה לקטן לבד:

החלק הרביעי אָסָג לְבָ' נְדָר לְגָ'. דָמֵיָן כָל
זָוּן וְהַגָּם כִּן יְתוֹאֵר מְעֻנֵּנוּ שֶׁהָאָמָצָעִי אָמֵן הָאָסָבָה
בְּלַקְטָן לְבָד וְאָמֵן תְּאִמָתָא כָאֵשׁ הָיָה אֶבְלָתִי מְבוֹאָר
בְּנוּגָרְגָן'. הַטִּין הַשְׁנִי אָסָג לְבָ' הַבְּדָל לְגָ' דָמֵיָן זָהָה
כָל חַי מְרַגִּישׁ וְכָל מְרַגִּישׁ מְשִׁינָג זָהָה גָם כִּן כְּמוֹ אֲשֶׁר לִפְנֵי
הַמִּין הַשְׁלִישִׁי אָסָג לְבָ' הַלְּקָחָל נְדָר סָגָ' זָהָה גָם כְּמוֹ
יְהִיא מְופת בְּשִׁיהִיה לְבָ' בְּפָנִים מֵהַמִּבְאָה בְּנָדָר כְּמוֹ הַמִּין
הַשְׁלִישִׁי מִהְלָקָה הַשְׁלִישִׁי: וְאָוָלָם כְּאָשֶׁר לֹא יָזְדְּמָן זָהָה
הַנָּה הוּא מְופת מְצִיאוֹת לְבָד דָמֵיָן זָהָה כָל מְסִפְרָמָוֹרָה
בְּזָוּג הַנָּה הָוּא זָוּג וְלָל זָוּג הָוּא בְּעַל אַיּוֹת:

החלק החמישי הַמִּין הַרְאָשׁוֹן אֶהָדָל לְבָ'
וּבְסָגָ' לְגָ'. דָמֵיָן זָהָה כָל
אָדָם חַי מְרַגִּישׁ זָהָה גָ' הַנָּדָר הָאָמָצָעִי סָבָה לַקְטָן
לְבָד. הַמִּין הַשְׁנִי אֶהָדָל לְבָ' וּבְחַלְקָקָנְדָר סָגָ' הַנָּה
זָהָה אָמֵן יְתִין בְּעִצּוֹת מְצִיאוֹת וְאָם הַזְּדָמָן שִׁיהִיה הַגְּבוּל
הָאָמָצָעִי לוֹ מֵבָא בְּקַטָּן בְּפָנִים מֵהַיָּן הסָבָה: הַמִּין
הַשְׁלִישִׁי חָסֵר מְסִפְרָ אַבְוֹנָאָר אֶהָדָל לְבָ' וּבְגַדְרָלָגָ':

דָמֵיָן זָהָה כָל אָדָם חַי מְדָבָר וְכָל חַי מְדָבָר הַולְךָ בְּגַרְגִּילִיס
וְחַשְׁבָ אַבְוֹנָאָר בְּנָאָלְצָאִיג' שָׂהָא אָמֵן נְפָל מִפְנֵי שִׁיחָס
הַהָדָל אֶל הַגָּר יְחַס בְּמִקְרָה כָאָשֶׁר הָיָה אָמֵן יָזְדָמָן זָהָה
בְּמַה אָשֶׁר לוֹ שְׁנִי הַבְּדָל, וְהַמָּאָמָן בְּזָה אַצְלִי, כְמָאָמָר בְּיָהָס
הַחַלָּק אֶל הַחַלָּק שָׂהָא לֹא יִמְצָא לְדָבָר שְׁנִי הַבְּדָלִיס וְלֹא
כְגַּדְרִים בְּפָדוֹנָה אַחַת וְהַגְּבוּל הָאָמָצָעִי בְּאָם סָבָה לְשָׁנִי:

קצ'וֹת

סְמוֹפְתִי הַמְּצִיאוֹת כָאָשֶׁר הָיָה גַּבְוָל הָאָמָצָעִי בְּסָבָה לְסָגָן
וּדְטִיוֹן זָהָה כְּחַוְכָה הַרְאָיָה:

החלק השני הַמִּין הַדָּאָשׁוֹן אָוָבָ' שְׁנִי נְדָרִים לְגָ'
מְדָבָר הָוָא בְּעַל בְּשָׁר וְעִצּוֹת נְצָב הַקְוָמָה בְּעַל בָּ' רְגִלִּים
זָהָה כְּחוּ כָה הַמִּין הַרְאָשׁוֹן מִהְלָקָה הַרְאָשׁוֹן וְהַמָּאָמָר כָוָן
כְמָאָמָר בְּזָה וּבְכָל הַנָּה זָהָה הַזְּלָקָה הַזְּלָקָה הַרְאָשׁוֹן
וְלֹזָה לֹא יָזְהָה לוֹ מְופת מְתוּלָת אֶלָּא מִזְדָּר מֵהַשָּׂהָא נְכָנָם
תְּחִתָּה הַחַלָּק הַרְאָשׁוֹן: וְהַמִּין הַשְׁנִי אָוָבָ' שְׁנִי הַבְּדָלִיס
לְגָ'. דָמֵיָן זָהָה כָל אָדָם מְדָבָר וְכָל מְדָבָר מְחַשֵּׁב וְזָהָה אָמֵן
יְהִיא מְופת בְּשִׁיהִיה אֶחָד מִהְהַבְּדָלִים נְכָנָס בְּגַדְרָה הַשְׁנִי:
וְהַמִּין הַשְׁלִישִׁי אָוָבָ' נְדָרִים גָ' זָהָה כָל אָדָם מְטוּלָס וְכָל
מְסִולָל צָהָק זָהָה כָאָשֶׁר נָרְצָח שִׁיתְהָוָה מְופת בְּסָבָה
וּמְצִיאוֹת וְיְהִיא הָאָמָצָעִי בְּזָה סָבָה לְגַדְול כָמֹו מֵהַשְׂכָרָנוּ
בְּמַשְׂלֵל: וְהַמִּין הַרְבִּיעִי אָוָבָ' נְדָרִים סָגָ' זָהָה כָל אָדָם
שְׁהַרְגִּישׁ בְּמַה שְׁעַבְרָה הַנָּה כָל אָדָם בְּעַל תְּשִׁוָּה אֶל מְתָה
שְׁרָאָה בְּמַה שְׁעַבְרָה' וּרְאוּי בְּזָה גָם כִּן כְּשַׂנְרָצָה שְׁנִיחָן
הַסָּבָה וְהַמְּצִיאוֹת שִׁיהִיה לְגַבְוָל הָאָמָצָעִי מֵבָא בְּגַבְוָל
הַגְּדוּל וְאָמֵן הַתְּנִינָה שִׁיהִיה בְּכָמֹו אַיְלָה הַמִּינִים שִׁיהִיָּה
לְגַבְוָל הָאָמָצָעִי מֵבָא בְּגַבְוָל הַגְּדוּל כָאֵשׁ הָיָה אָאָשִׁיה יָלוּ
מֵבָא בְּגַבְוָל הַקְטָן מִזְדָּר מֵהַשָּׂהָס מְקָרִים.

החלק השלישי הַמִּין הַרְאָשׁוֹן אֶגְדָר לְבָ' וּבְסָגָ'
לְגַדְיָן זָהָה כָל אָדָם חַי וְכָל חַי נְשָׁם
גָּזָן מְרַגִּישׁ זָהָה הַגְּבוּל הָאָמָצָעִי סָבָה לַקְטָן לְבָד: הַמִּין
הַשְׁנִי אֶגְדָר לְבָ' וּבְסָגָ' לְגָ'. דָמֵיָן זָהָה כָל אָדָם מְדָבָר
וְכָל מְדָבָר מְשִׁינָג בְּמִחְשָׁבָה וְהַשְׁתְּכוּלָה זָהָה גָם כְּמָנָס
הַגְּבוּל הָאָמָצָעִי בְּזָה סָבָה לַקְטָן לְבָד: הַמִּין הַשְׁלִישִׁי אֶ
גְדָר לְבָ': וּבְגַדְרוֹ סָגָ' זָהָה נְרָאָה מִזְרָה הַמִּין מִזְדָּר חַבּוּרָה
שִׁיהִיא מְופת מְצִיאוֹת לְבָד כִּי אִין הַגְּבוּל הָאָמָצָעִי בְּזָה
לְאָזְדָמָן מִשְׁנִי הַקְצָוֹת אֶבֶל כָּרְבָן זָהָה מִקְצָת הַמְּקוֹמוֹת
הַיּוֹת

טופת

זאול, טה שהוזמן בו שיהיה החקינה הנשואית על זולת
הדורן הטבעי ווילד נשוא על זולת הדור הטבעי כמו המין
הרבי עי אספְר אַבּוֹנֵץ מהליך הראשון הנה הוא בעל ספק
טופת מציאות ואם היה הנבול האמצעי בו סבה לאח' מב'
הказו אוכלים : והמין הד' א'גדרו ב'וב'גדרו סוג ג'דמיון
זה כל אדם הוא בעל רגליים וכל בעל רגליים הולך והגבול
האמצעי בו סבה לנידול ונפל מזו החלק מספר אַבּוֹנֵץ מין
יחוברו בו מופתים מוחלטים והוא בנדרו ב'וב'גדר ל'ג' דמיון
זה כל אדם ח' מדבר וכל ח' מדבר צוחק והגבול האמצעי
בו סבה לב' הקצויות והוא נשוא' על הדור הטבעי ואין בחכומו
ובכלל הנה בו כל התנאים אשר הרנה אַבּוֹנֵץ במופתים
המוחלטים ואין הסבה בזו א'א אחד מב' פנים אם שהוא
כפל מהמספר או חסר נשען אל על הבנת המלך :

החלק השמי המין הראשון א' חלק גדרו סוג ב'וב'
נדר ל'ג' דמיון זה כל אדם ח' מדבר נדרו סוג ב'וב'
וכל ח' מדבר מטאוה' המין השני א' חלק גדרו סוג ב'וב'
סוג ל'ג' דמיון זה כל א'ד' בער ב'רגלי' הולך : המין השלישי,
א' חלק גדרו סוג ב'וב'გדר ל'ג' דמיון זה כל אדם מדבר
וכל מדבר יראה ואלו הג' מינים הנדר האמצעי בהם סבה
לב' הקצויות יחר' . והמין הרביעי א' חלק גדרו סוג ב'וב'
גדרו גדריון זה כל ח' מדבר אדם וכל אוט משער והגבול
האמצעי בזה גם כן ואף על פי שהוא סבה לказה הנדרי
הנה החקינה קטנה נשואה על זולת הדור הטבעי ובכלל
זה המאמר בו כמאמיר במין השלישי מהליך השביעי
ואלו הם יחסו חלקם המוחלטים קצחים אל קצ'ת
זאלו הם הלקיחת לפ' מה שיראה ממאמר אַבּוֹנֵץ וכפ'י
הענין בעצמו כבר מניינו אותה וראוי שנדרע' שחקלי'
המופתים השוללים בזו החלק מהמופתים מושביכט
לבעלי המתייבות וחיקם הלקיהם הם בעצם' יחס המחייבות
שהוא כמו שיתח'יב נזה **שייה**

טופת

קצ'ות ואם לקטן בלבד בעניין כמה שלו שני גדרים יתבא'
אחד מהם באחר האלהים אם לא נשנים נשיאו הגוריות
קצ'ם על קצת נשיאות במקורה בנסיבות הסגולות
ונאפשר שיראה חזרון אַבּוֹנֵץ להז המין שהוא לא יבא'
במה שתחבר משני גדרים שהווא' מופת מוחלט וככלל
הנה בו עיון :

החלק הששי המין הראשון א'גדרו ב'וב'גדרו לג'
דמיון זה כל אדם נזון מרגש וכל
נזון מרגישי : המין השני א'גדרו ב'וב'გדר ל'ג'
דמיון זה כל אדם בעל מחשבה והשתכלות וכל בעל
מחשבה והשתכלות מדבר ואילו שני הטיניס ה'ס בפי'י
המופת המוחלט מהמין אשר הנבול האמצעי בו סבה
לשני הקצויות , המין השלישי א'גדרו ב'וב' חלק גדרו סוג
ג' . דמיון זה כל עשרה הוא מחלוקת בשני חצאים וכל
מחלק בשני חצאים הנה הוא זוג'ן וזר הגבול
האמצעי בו סבה לנדרל לבר . המין הרביעי א'גדרו ב'
וב'גדרו ג'זה המין יודפן כאשר היה ג'לא ראה בנדרא'
ולזה אמר אַבּוֹנֵץ שכאש' מ'ג' דמיון הנה הנדר האמצעי
בו סבה לказת לказה הנדר בלבד :

החלק השביעי המין הראשון א'גדרו ב'וב' סוג
ל'ג' דמיון זה כל אדם ח' מדבר תכל' ח'
הוא בעל תאוה' . המין השני א'גדרו ב'וב'გדר ל'ג'
דמיון זה כל א'ד' מדבר וכל מדבר צוחק ואילו שני המיניט
הגבול האמצעי בהם סבה לשני הקצויות . המין השלישי,
א'גדרו ב'וב'גדרו ג' . דמיון זה כל ח' מדבר הוא אדם
וכל אדם צוחק זהה ואע'פ' שהגבול האמצעי סבה לказת
הנדרי הנה החקינה הקטנה בו נשואה על זולת הדור
הטבעני ולזה הוא יותר ראוי שימנה בחלוקת המציאו' ואע'פ'
שהיתה החולדה בו נשואה על הדור הטבעני ויעיר לזה
שאַבּוֹנֵץ כבר הפ' פ' מינ' רבי' בזו התאר' . דמיון זה
אמרנו א' סוג לב'וב' חלק גדר ג'או א'גדר לב'וב' חלק גדר ג'
ואלו :

שיהיה חוגדר האמצעי סבה למצוות הтолדה כי היה
בכאן סבה לשיליה זאת שהמחייבת אמונה תחכמי ב민
הראשון מז התמונה הראשונה לבדו והשלמות יתחכמי
במין השני מהתמונה הראשונה ובראשו ובשניהם מהתמונה
השנייה וכן יחט להלקי המופתים התנאים המדובק בעצם
הם היחסים הלוקחים בנושאים' דמיון זה ב민 הראשון
מהחלק הראשון אם היה האדם כי מדבר הנה הוא כי חולק
בעל שני רגלי ואולם הקש וחולוף והחנא המתהלך הנה
לא יתחכמו בהם וזה מינן מן המופת כי הם אמנים קיימו
הדבר סותר ואולם מופת הסבה לבדנה חלקו מוכנעת
החלקים מופת המצוות והסביר חד וננא אלו התנאים
בעצם וסגולותם זאת הסגולה אלא שההפרש ביןיהם
שהמציאות בזו יוצע אצלנו אם בידיעת ראשונה ואם
בהקש ואמנים יבקש בו ידיעת הסבה בלבד דמיון זה
אנחנו כבר נרע בחוש מציאות השיבת לאדם בעת הזקנה
עור נתן סבבו ונאמר האדם כאשר יזקין תילד בו חותם
נכרי והחותם הנכרי מדרך שלבן השער ואולם מופת
הסבה והמציאות יחד הנה אלו שני הענינים מוסכליס רל
המציאו והסביר יחד וההקש הוא אשר יתן אותם בעצמות
דמיון זה שנאם מה שתחת משווה היום בלתי מושב מפני
שומן החום שם מתמיד כל השנה וקרוב משהה מתמיד
למהירות חזרה המשמש אל נכח הראש כאשר נפרד וזה
כל מבוואר בנפשו ואולם מופת המציאות הנה תנאיו אלו
התנאים הקודמים בלתי שהגבול האמצעי לא יהיה' בו סבה
להולדת אבל אמנים יהיה סבה לדייעתנו בלבד ולא יהיה
הקובדתו בו בידעה קורמת במצוות הנה תנאיו
שנימנים אחד מהם וזהו הראשון מה שנאמר עלי ראייה
הוא המין אשר יתבאר בו תמיד הקודם במצוות' במת אחר
כו כאשר היה קודם בידיעת' דמיון זה שנבואר שהירוח
ברורי התמונה בעבור שאורו יצמה בתמונה הירחית ולפי
שלא באיזה פתאדור שיזדמן יתבאר איה מוקם

מקודם שיזדמן הנה כבר ראוי שנבאר זה קצר באור:
ונאמר שהקודם והמת אחר ימצאו על ארבעה חלקים
אחד מהם שתיחייב מציאות כל אחד מהם
מציאות חבריו והם אשר יזהפו בנסיבות ווזה החלק
יבאו בו באור כל אחד מהם בחברו וכאשר התבאר בו הקודם
במת אחר היה הוראה וכאשר התבאר בו המת אחר בקדום
היה מופת מוחלט כמו שתבאר כדוריית הירח לתוספת
אוראה או תוספת אוראה בכדריותה: והחלק השני שייה
הקדום שתיחייב מציאות המת אחר ולא יזהפו וזה יבא בו
לעולם מופת הוראה בלבד כמו שבזה מקום אש לפ' שבו
עשן: והחלק השלישי שתיחייב המת אחר מציאות
הקדום ולא יתחביב הקודם מציאות המת אחר וזה אמנים
יבא מופת סבה וממציאות לבך. דמיון זה האש תמשך
אליו ההבקח והאור ולא יתחביב מההבקחה והאור שייה
המאיר אש ולזה טעה מי שהשגב שהכוכבים אשים מפני
שהם יבהיקו ויארו וכן ידמה שייה מציאות החומס לאש:
והחלק הרביעי שלא יתחביב מציאות אחד מהם חברו
זה איז אפשר בו מופת כלל לא הוראה ולא סבה' ואולם
המן השני ממיין מופת המציאות הוא שייה שני עניינים
ptr' אחרים לאחר אלא שמצד מה שראו שייה יחס א' מהם
הנושא לאחר אלא שמצד מה שראו שייה יחס א' מהם
לאחר אחד מאותם היחסים העצמיים אין ספק שייה
אח' מהם קודם על חברו בפנים מה אבל כאשר היה הגבול
האמצעי הוא המת אחר הנה אפשר שייה בחלק הראשון
מההוראה וכאשר היה הקודם הוא הגבול האמצעי היה
מתליך מופת המציאות והסביר יחד אלא שהגבול
היא חלק מופת המציאות והסביר יחד אלא שהגבול
האמצעי בו יהיה סבה רחוק' וזה החלק הוא מנוי בהוראות
וכחו כחם ודמיון זה שנאמר הכותל בלתי מתנשך פנוי
שאינו ח' הנה דמיון אלו שני דברים מתאחרים מהគותל
ביחס לשהוא בלתי מתנשך ושהוא בלתי ח' ואלו באננו

בזה בטבה הקירבה אמרנו לפ' שאינה בעליה רואת וכן
פאמר מי שאמר שהכובים הצפוניים מהרי ושקיערה
לפי שהם קרובים לא האפק הצפוני ואמנם הסבה הקירבה.
בזה שנאמר שהם על קתני קשות ואולם כאשר היו שני'
הענינים מתאחים מנוסא מה והם לאחר במרגה אחת
וזה בשלאייה לאחד מהם מכוון גדרה אחר כמו מציאות
הmerc והקנין והצחוק לאדם ובכלל שני סגולות לנושאת
אחד שהוא באשר יתברא אחד מהם באחר היה זה
הוראה במקורה וدمיוון והנה רואי שנרחק בחכמתו.
וכבר חשבו קצת המפרשים שיפנה זה הזולק מהקהשיט
בחלק ההוראה: הנה אלו חלק המופתים בחמור
החברה וממה שימצא מהם בחומר המאווי הנה נתנה בהם
כל מה שהותנו נאלו רוצח לומר טהיות עצמי וכלי,
זולת שהוא לא ניתן בו ההכחה וענין העצמי הבלתי
החברה בכאן לא ישוער בהם סבות הדבר אל הדבר בעת
מציאתו לפ' שהוא חס חברה שהוא באשר ימצא הדבר
ימצא סבותיו הארבע אשר בהם עמד ולזה מופת הסבו
לבד הם חבריהם ולא יבוא בזה החמור אבל אמנים אפשר
שיציר זה במשיגי הדבר אשר ימצא פצעית הסבו
כמו מציאו השיבה לאדם בעז הזקנה ובמשיגים והסבות
אשר ימוך להם מציאו הדבר על הרוב וזה מהסבו החמור
והפועל אבל התבלית והצורה בהחברה תמשך מציאות
לדבר וכאשר השתרלנו שנבואר מציאות משיג ממשינו
הדבר בא מסיבות הרבה היה בזה החמור מופת סבה ומוציאו
יחד וכן כאשר נרצה שנבואר מציאות הדבר ליה סבתו
החברה או הפעלה זה אם היה באותו החמור אפשר בארו
כי הרבה מהדברים לא יתחייב בהםISM שיבתו סבות החמור
והפועל המשכת תמייד וدمיוון זה שנחנו באשר מצינו
הבנייה הנה לא יתחייב שימצא בית וברחוב מהדברים כבר
אפשר זה דמיון זה אם זה חוללה יאמין אותן אותן ולא יאמין
הרופאי והוא גם מחוללי הנה הוא ישוב בחלו ואולם מופת
ההוראה

ההוראה הנה אמנס יבא בזה החמור במרקם אשר ימשכו
מציאותם הדבר המשכות מאודוי: דמיון זה האיש יתעוותו
פניו ויקירה לו עוקם או במרקם אשר ימשכו קצחים לקצת
המשמעות מאודוי כאשר היה בינה יחס עצמי הנה כבר זכרנו
בחליך האמור המוחלט ונרב עתה בחלק הציג על המוחלט
המאמר בגדרים והיותר שלם מהצירות הוא מה
שיפילו אותן הנדרים והגדר ע
על הכלל מאמיר הרכבתו הרכבתת תנאי וקשרו בין עין
הנדורים דברים העצמיים לו ואמרנו בו שהו אמן
הרכבתו הרכבתת תנאי וקשרו הויא ההבדל המוחדר אשר
יבدل בו מהיפות כאש היה המופת הרכבתו הרכב יצדק
בו או י Cobb ודרבים העצמיים הלקווים בגדרים ב חלקים
 חלק יותר קודם מהגדר וחלק מטהר ממנה וכל אחד מאן
אם קרובים ואם רחוקים והרחוק הנה אפשר שייהי מני
במה שבמקרה אם בכח ואס בפועל והיותר רואי ממה
שייחבר מאלו הנדרים הם הדברים הקודמים על הדבר
הקרובים אשר בפועל ואולם אשר יתחקרו מהדברים ה
המאוחרים הנה הם יותר רואי שיקראו רשמי האלהים
אם לא במה שאין להם דברים קודמים עליו כמו שיאמר
זה בדברים רבים והקדמים נס בין שני חלקים חלק בדבר
וחלק חזץ מהדבר והיותר רואי מה שייתחבר אליו גדר הם
הדברים הנלקחים בדבר. והדברים אשר הם בדבר שני
חלקים אחד מהם החמור והאחר הצורה ולזה מה שנאמר
בגדר האמתה שהוא יתרח מפטוג והבדל צאייה הסוג הוא
החמור בפנים מה הצורה והוא ההבדל הנה הסוג יאמר על
בפנים אחד מהם בקידמה והאמתות והוא אשר לא יודיע
תמיד דבר יוץ מהגדר והוא הסוג הנאם בהסקמ' כמו החי
הנאמר על האדם והסום וזה הוא אשר הוא חלק מהדבר
והוא ההיווי בפנים מה. והשני הם הסוגים אשר יקראו
בספק כמו האחד והנמצא ואלו לא ימצא בהם זה הענין
שהם לא יודיעו מה הדבר מה הוא לא דבר עצמות אבל

אבל אם יאמר להם סוגים היא מצד שהם משעריהם הדבר שעור כלליו: ואולם ההבדל הנה לא יודיע על הרוב דבר יוצא מעצם כי היה הוא צורת הנדר לא שהוא כבר יודמן כרבך מה שלא יהיה הבלילם מבואר, וימצא בהם חמורות ההבדל נדר או סגולה ואולם שנתקה נדר ההבדל מוקטן הבהיר כמו אמרנו בדקל שהוא אילן עשה תמייסואלים לكيחת סגולתו כמו אמרנו בסוט שהוא חי צוחל הנה מכאן יראה שההבדל כבר יודיע דבר יוצא מהנדר והוא היה בפנים מה זולת הצורה ואולם הדברים היוצאים מהרבך הנה חס שלש חלקים פועל ותכלית ודבר בו המוגדר כאשר היה המוגדר ממה שלו נושא זה הרוב מזה אמנים יlid בורך החלק השלישי מההבדל ל' אשר איןנו בעצמות הדברים ואולם הנדר אשר יתחבר מהדברים המתאחים מהמוגדר הנה לפיה שהדברים הנדרים שני חלקים חלק אין לדבר קודם עליו וחלק לו דברים קודמים עליו ומתחברים ממנה אולם החלק הראשון הנדר הגדר בו תמיד אמנים יתחבר פה יובדל ברחוב וקירוב והיורר מז' שידייע ממנה עצם הדבר מה שהוא יותר קרוב ומיון זה מגדר הבורא יתרב' שהוא המנייע העולים ושה' צורת הכל ואולם החלק השני אשר נמצא לו הקידמה והאיור יחר הנה ראוי, שהיירה הנדר בו מהדברים הקורמים ולא ישמשו בו האיזור אף לא לפרסום או אצל מה שיה' המתאח' ירוע אצלנו ונעלם ונכח ממנה אל הקודם. דמיון זה הקודם מגדר האס בשחה' ח' מדבר ודמיון המתאchar מגדרו בשוה' ח' ינצב הקינה רחוב החזה: הנה זאת חלוקת הגדרים מצד מה שיתחבר ממנה.

ולגדרים חלוקה אחרת מהם מה שהוא מבוא מתחלה העין מציאותם לנדר ומzie' חלקו קצחים לסתות והם הנדרים ימנח בהקרנות הראשונית ויקרא זה רחוב מופת דעתין וזה אמרנו בגדר הענולה
שהיא

מג' מופת
שהיא חמונה תקיף בה קו אחד לתוכה נקרה כל הקויים היוציאים מזאת הנקרה אל התקיף שווים ומה שבס כלתי מבואדי המציגו לנדר זה אס' שהו חליך מבואדי המציגות קצתם לבתים מבאים דמיון מה שהוא בלתי מבואר מציאותו אל הנדר ולא חליך קצתם לקצת אמרנו בנדרא ליקות הריח שהחיה השנה לא יראה מציאות זה, הנדר לקידות הריח ולא אמרנו גם כן בו שהארץ תפול בינה ובין המשמש יתחייב מזה שיעדרא או הריח עצמה עיר שיחבר במופת שאורה. לקוחה המשמש 'ודמיון מה שישיה מציאות חלקו מבאים קצחים זה הוא מוסכל המציאות למוגדר אמרנו בוגר קדרה המשמש מה הסתר או ר' נפילת קצת הכבcis ביןינו ובינו שכאשר התבהר שקדוחה המשמש אמנים הווא הסתר או ר' התחייב מזה בהכרה שישיה ההסתדר נפילת קצת הכבcis ביןינו ובינו. והחלק השלישי מהנדרים הם אשר קצת חלקו מבוארי המציאות למוגדר ולקצתו בלתי מבאים וזה גם כן שני חלקים מהם מה שאפשר שיתאמת במופת המוסכל מהם בידוע לנדר וזה אשר יקרה מופת משתנה במצב ומהם פה שא' אפשר זה בהם אולב הראשון מהנדרים הנה נבל גלך בבאورو אצל מה שיקשה בציירו אחר משני ודוכיס אס' דרך החלוקה ואס' דרך החרכבה. אולם החלוקה הוא שנכון ליותר קרוב שנדעלו למכונן הגדרתו ונחלק אותו בהבדלים העצמיים אשר יתחלק בהם החלוקה ראשונית מדרך מהו עוד נعيין לא הדבר הנדר תחת איז' מהמתנגן', אשר יתחלק אליו הטעג הוא נבנש וכאשר מצאנו אותו נבנש תחת אחד מהם נعيין לא המקובל מזה הטעג וההבדל ואס' מצאנו אותו שוח' למוגדר ויתהפרק עליו הנה כבר הגענו לא כונתנו ואס' לא יהיה שוח' והוא יותר כולל חלקנו גם כן הבדל זהה הטעג כמו שעשינו בסוג הראשון ועיננו גם כן תחת איזה מהמקביל, נבנש המוגדר וכאש' מצאנו אותו הגיון זג זז השתקלנו

שידענו גדר המינים המכבייל, עוד נפיל מה שייחד האדם והמין המכבייל לו מאט' חמשות ליהם גדר' החיו וזה כאש' לא נקי בגדיר האדם או בגדיר הmins המכביילים לו הסוג במא שירוה עליו שם אבל בגדירו . והוא מבואר שאלו ב' הדרכים אמנס אפשר בזזה המין מהנדרים ר' לא אשר הוא מבואר בנפשו מציאתו למונדר וטציאות הלקוי קצחים לקצת לפ' שהוא כאשר לא יהיה הסוג אשר נחלהקו ראשונה מבואר המצואות לסוג והוא המקב' מזה מבואר המציאת לו ומובואר המצואות קצחים לקצת לא יועל בזאת בדרך ההרכבה: ואולם סדר הלקוי הגדרים בהרכבה והוא שנקדיש הכלול והכולל וטה שרוכו דורך החמר ונאהר הייר פורט ומה שרוכו דורך הצורה . ואולם החלק השני מהנדרים והם אשר הם בלתי מבואר מציאות לנדר או בלתי מבואר מציאות הלקיהם קצת' לקצת הנה העמידה על מציאותם לנדר או מציאות הלקיהם קצת' לקצת' יהיה אם בראה ואם במופתים המוחלטים כמה שלא יהיה גדרים מיוחדים בעצם מפני שהגדרים הם ייחדים בעצם אי אפשר שיתאמתו במופת מוחלט אחר שהיה לא ימצא להם סמות יותר קודמות מהם וייתר נודעת אבל אם היו להם מקרים זהה על דמיון מה שעילו בקדורות המשמש או הריח ובכלל בגדרים אשר איןם מבואר' המצואות לנדר ואלו הגדרים קראו תולדות מופתיות . ואולם הסדור אשר יקובב בהם תועלת בסיסור הסוגים וההבדלים הנלקחים בגדיר וכסדר הגדרים עצם הנה בלתי נאות במנתינו כי היה הכוונה בזזה המאמר אמן הוא הקזר והם בכלל אמנס יתחברו מגדרי אלו הדרבים וסגולתם ומרקיהם . ואולם החלק השלישי אש' קצת הלקוי מבואר' המצואות וקצתם בלתי מבואר' הנה אמן אפשר שייאמתו במופת קצת הלקוי לנדרים בחלק השני המכbaar בעצמו לנדר וזה אמנס אפשר בחלקים חמימים באחרון השלט אשר אפשר נשיאות קצחו על קצת' וזה אפשר בהם

השתכלנו המכובץ מהם אם הוא שהוא או בלתי שהוא עף שיכלה אל התין המכובן הגדרתו דמיון זה שנכון אל הגדרת האדם ונכח הסוג היותר קרוב שיודיעו דורך משל והוא הנזון נחילקו אל מרגיש ואל בלתי מרגיש הנה נמצא האדם מהם נכנס תחת המרגיש אלא שהוא יותר כולל מהאדם עוד נחلك המרגיש' לא מדבר ולא בלתי מדבר ונמצא אמרנו נזון מרגיש מדבר הנה נמצא שהוא שווה לאדם ונבע שהוא גדרו ואם היה לסוג שם לקחנו אותו אם בשםנו או בנדרו כמו שנאמר תמורה הנזון המרגיש' כי ואם לא היה לו שם לקחנו אותו בנדרו ותועלת החקוקה נהינה סדרי חלק' הגדר במושאו ובאזור הדבר ממה שאפשר שישפהו כמה שייחדו . ואולם דורך ההרכבה הנה הוא שאנהנו כאשר רצינו שנדר מין מה אחרון נחקר הנושאים על אישיו היוציא' ממנו מה הוא נבדיל מה שהוא מאי הנושאים סוג' והבדלים והשלכנו היותר כולל והיות מקיף מהסוגים עד שנמצא הסוג הקרוב עוד נחץ מן ההבדלים ההבדל אשר הוא יותר פורט מזה הסוג או ההבדלי' וכי השקבץ מזה מה שנשייתו שוה לגדרי' הנה כבר מצאנו נד' הדבר מושואיו מדרך מה הוא נזון והכבד הנה נכח היותר מעט כולל פאלו והוא הח' עוד נחבר אליו היותר פורט בו והוא המרובה הנה יתקבץ מזה כלל שווה לאדם ואולם אם לא יהיה המכובן הגדרתו גם נזון אחרון אבל סוג אשר החתוי מינים הנה הרוך גם כן היה אל הוצאה גדרו בזזה האפן בעצמו וזה שנכון אל המין אשר תחת זה הסוג ונכח גדרו וגדר המין המכובל לו עוד נכח המשותף להם וייה זה גדר הסוג אשר יכול אילו המינים ואם היה הוא הסוג המבוקש הגדרתו הנה כבר עשינו מה ישיפיק ואם לא עשה גם כן בזזה עד שנגייע אל הסוג המבוקש' הגדרתו . דמיון זה שאנחנו נרצה שנגזר הח' ונכח גדר האדם כמו

מופת

בזה ווחילק אשר נקח בכאן גובל אמצעי יקרא תחילת
מופת וחילק האחר המבוואר המופת יקרא תלות מופת
וקבוץ זה הנדר יקרא מופת משנן במצב לפ' שאין הבעל
בינו ובין המופת המוחלט אלא באוצר הרכבה והסדר וזה
שהוא יקח בנדר על צד הקשור ובמופת על צד הנשיאות
וגם בין כי החלק המתאר בנדר הוא המופת הקודס דמיון
זה שנדר המקום הוא תכילת הגשם המקיף וקצת חליי
זה הנדר מבואר המיציאות לנדר והוא אמרנו בו מקייף
וקצתו בלתי מבואר והוא אמרנו בו שהוא תכילת הגשם
כ' הי רבים מהאנשים חשבו שהמקום הוא הריקות אבל
כאש' החלפנו סדר זה הנדר אפשר שנאם' חילק המוסכל
בידוע כמו שנאמר המקום מקיף ומה קיף במאה שהוא מקייף
אמנם הוא תכילת הגשם אשר מחוץ התולד' הנה המקום
הוא תכילת הגשם אשר מחוץ בארכנו וזה החפלו
אותו אל סדר הנדר ואמרנו המקום הוא תכילת הגשם
המקיף הנה ההבדל בכאן הוא אשר נקח תחילת מופת
והסוג הוא אשר נקח תולדת מופת ועל זה יה' הענין ברוב
בזה החלק וכאשר הזמנן בדמיון אילו שהיה חילק אש-
הוא תולדת מופת גדר והוא הנדר אשר ה' הגבול אמצעי
גדר גם כן סבה לנדר המוליך היה זה הנדר והוא יותר
שלם מהגדרים והוא המופת אשר בזה התאר הוא אשר
יתן מציאות הנדר וסבתו יחד כמו שייתן המופת המוחלט
מציאות הדבר וסבתו יחד וזה הנדר הוא אשר יקראו-הו
ארسطו מופתים משתנים במצב והוא הכלל באם' על שני'
גדרי הדבר אחד מהם ילך דרך תולדת מופת והאחר ילך
דרך תחילת מופת וביאת הבחינה באמצעות יאמר שהגדרים
שלשה גדר ילך דרך תחילת מופת ונדר ילך דרך תולדת
מופת ונדר יקבע ב'הענינים יחד והוא יותר שלם מהם.
ודמיון זה מאמר האומר העב בו ריח ז מגונג ומטה שבו רוח
יתמוגג הנדר בקול תילד מזוה שהעב בוקול. וכאשר
ישתגח סדר זה המופת ונאמר העב בוקול לרוח יתמוגג
זה

ב

מופת

היה נדר הרעם לפי שברמיין זה המבוקש אין ספק שהיה
ידעו באור שם הדבר המבוקש מציאותו אם במוחלט ואם
בקשור וכבר היה הטעוג כמו שיאמרו אנשים כאשר לocket
בגדרו ימצא בו מה שיילך תחילת מופת ותולדות מופת.
דמיון זה שנברא מציאות הנזוז לאדם במנג'יש אשר הаст
חולקי סוג והוא החי וכבר ימץ' זה גם כן בהבדל ר' שהוא
יה היה בו מה שיילך דרך תחילת מופת ותולדות מופת דמיון
זה שנאמר האדם יועץ מחשב והיעץ והמחש' משין הנה
האדם משיג הנה אילו שני חולקי נדר המורה ואין בזאת
מופת יתן הנדר בעצמות אבל במקרה אם לא המופת
אשר יכלול על הנדר ובסבת הנדר ורעד זה והוא מקום כבר
נעלם להוב המפרשים:

באיכות עשיית המופתים והגרירים בצלאות
העינויות.

והמלאות כפי מה שנאמר בזורת וזה המקום
תכליתם המעשה כבר כמראכת הרפא א' זולה בין שהיה
המעשה של החקש והנסין או מתקצר' על הנסין כבר
ומלאכות תכליתם החכמתם לב ואלו ה' המלאכות
העינויות כחכמת הטבע וזלota זה מהחכמתם. ומלאות
הם עזרות בזורה והם המלאכות אשר חזק השכל לאדר
העינוי באילו שתי המלאכות והם מלאכת ההגין או מה
שייחס אליה ואנהנו אמנים נכוין תחליה בעין בכאן
במלאכות העינויות.

ונאמר בעבר שהיו הנמצאות המעוינוות בהם יותר
מסוג אחר תחתי' שיהיו המלאכו' האונטיות
יותר מלאה אחת כענין במלאה המעשיות ו'
ויתח'יב' שיהיה למלאה מלאכ' נושא'ם מיויר' והקדמות
מיוחדת ובבעור שהיו הנמצאות עם' שהם רבות הם גם כן
רכות השתוף בפני' מה תחתי'ב' שיהי' בכאן בין המלאכות
הטופתיות שתוף מה זה בנושאים והקדמות והדרושים
הנה

ב

ב

הנה ראו בכאן שנאם, בהם שיווד מלאה מלאכה
ואין יותר ובמה זה ישחתפו ואיך ישחתפו.

ונאמר) שהמלאות והחכמת העינויות שני חלקים
פלאבה כללית והיא אשר תעין בנסיבות על
המוחלט ובמשיגים כרבי ואחרות והכח והפועל וללאכה
חלקית והוא אשר תעין במצוות בעין מה ובמשיגים
אשר יושן ציו מצד מה הוזה העניין כמו החכם הטבעית
וחולות מהמלאות וכל אלו המלאכות יוכלו אס בהבדל
מושאיות ואמ בહבדל צד העיון בהם ומבוואר שם כאשר
יתבאו אחד משני אלו יתבאו בתקומות המיוודאות
והמבקשות המיוודהו, אולם אשר יתבאו צד העיון הנה
הס המלאכות הכלולות מהם נחלקים לאלת הפילוסופיא
הראשונה והמלאה הנצחית ומלאת ההטעה וכל אחד
פאלו תחולף באחד בצד העיון כמו שמרנו ותכלית
ובשעור הריעיה אולם צד העיון בפילוסופיא הראשונית הנה
הוא הבנת הנמצא בעין אשר הוא עליון במציאות ואולם
התחולתי היה התחלה האתית אשר גדרנו אותה, כמה
שבוער ואולם שעור ריעית ציר הדבר בתכלית מה שבטבע
האר' שיציר אותו ואולם תכליתה הנה העמיד על תכלית
סבות הנמצאות וזה השלמות האנושי לפ' מה שהתבادر
בזיות המקומות ואולם מלאכת הנצח הרים דמיון עיוניה
בנמצא הוא העיון המפורסם אשר יבקש בו קיום הדבר
ובטולו וכן שעור ריעתה היא הריעיה המפורסמת ואולם
התחולתי התחלה המפורסמת אשר נרשמה בספר הנצח
וכן תכליתה ה纯洁 אשר זכרנו שם. ואולם מלאכת
ההטעה הנה התחולתי התחלה אשר יחשב בהם שם
אמתיות ואינם אמיתיות ואשר יחשב בהם מפורסם
ואינה כן ואולם תכליתה היא ההטעה ושיחשב בבעל
השלמות והתנרכות בחכמה להויל בזה טוב מחותבות
המושכלות ואולם שעור ריעתה הנה כמה שייחסב ברא
שהיא ריעת מבלתי שהיא כן ואולם החכמת החקיות
הנה

הנה הם יתחלפו גם בין בקהלות נושאיהם ובצד העין בהט
ואשר יתחלפו בצד העין מהם אחד מהם תחת האחר
בעין בכדור על המוחלט והעין בכדור המוחלט וכמה
מה שאין את מהם תחת האחר כרוב מה שישותם בו בעין
בעל החכמה הטבעית וחכמה הלמודית ומבוואר שהם
כאשר יתחלפו באחד משני אלו התחלו גם בין בהתחלת
המיוחדות ומבקשות המיוחדות והחכמת החליקות שני
חלקים ממנה החכמה הטבעית והיא העין בנסיבות
מורוגשות במאמה שהן פשתנות ובכל מה שייחס אליהם
מאשר הם משתנים ובכלל התוצאות המיוחדות אשר
ישתמשו בזאת החכמה והמבקשות המיוחדות מזו הסוג
מןיהם שהם אם שיינו עניים יוקח בגדים הנמצאים המשנה
במה שהוא משתנה או שיוקחו בגורוכמו מה שנקה
הנמצא המשתנה בגדרו הזמן והמקום ואולם העניין אשר
יעבא בגדרו הנמצא המשתנה הנה הם הסבור הארכעה
אחר שהוא אי אפשר של אראה החמר בגדים הנעים
בזאת המלאכה. ובמקרים שיראה החמר הנה שם פועל
וצורה ותכלית ולא יתhapeך זה וממן גם בין חכמה הלמודית
והיא בכלל העיון בנסיבות הנמצא בנסיבות המוחשיים אבל
לא מצד מה שם חmers מוחשיים אבל מצד מה שילקו
נפרדים במאמר ולזה לא יראה בגדום החמר וכאשר היה
זה כן הנה לא ימצא בהם שתי הסבות הפעול והתכלית
אלא במרקחה ואמנם יראה מהסבירה בהם הצורה
לבר וכבר חשבו אנשים להיותם נפרדים במאמר שהם
נפרדים במציאות ואנחנו לא נדע איך היה העניין בכאן.
ולו החכמת חלקי' קצטס יותר חזק פירוד טן קצת וקצת
יותר קרוב שימצאו בחמר עד שיכלה לא החכמה הטבעית
ואולם היותר חזק פירודה מהחמר הנה הוא חמסטר ואחריו
הנדסה והיא אשר גושא הכמורה המתדבק לפני שכלא
אלו שתי החכמתות לא יראה בגדדים הנעים בהם חמר
כל כתו מה שאמ בגדר הזוג שהוא ספר יחלק

סופת

זהלך לשני חלקיים שווים וכמו מה שיאמר בנדר הענולדה
שהיא שטח תקיף בו קו אחד בתוכו נקודה כל הנקודות
היוatzais ממנה אל המקייף שווים זהה ואפ' על פי שהו
הטוגים הנלקחים בגדלים בסמיכות אל החבדלים דומים
בחרורים הנה אין חדר אלא בשתו' השם וכבר התבאר
איזה מציאות מציאות אלה הגדרים וחולקיהם בפה שאחר
הטבע: ואולם אשר הם יותר קרובים אל החדר נפו
חכמת המכבים וחכמת הניגון לפי שחכמת המכבים
יעוזן בקווים ביותר מהם שעין בם הנדרס אבל ה
המגדלים עיין בהם שהם קוים בלבד ובכל חכמת
המכבב עיין בהם שהם קוים נצואזים וכן המכבר
יעין ביחס הכלפ והמוסיף חלק מעשר הוא יחס מס' מס'
ובעל חכמת המוסיקא עיין בהם מעשר הם יוזשי קולות
מחכימות בחוש או בלתי מסכימות: ומהחכמת החלקיות
הכחמת המעשית זו את החכמת עיין בדברים אשר פועלם
הכחינה והעצה מזר מה שיצליה בה הארט או זוק בו
וכאשר היו אילו חלקי החכמת החלקיות הנה מבואר מה
שאלו יתבאו בנושאים כמו המספר וההנדסה וממה שהתקבאי
מן מה עיון ומה שמננה עם זה אחת מהן תחת
האחרת ומה שאין אחת מהן תחת האחרת אולם אשר
יתחלפו בצד העיון ואחת מהן תחת האחרת כמו מלאכת
המוסיקא ומלאת המספר ואולם אישר יתחלפו מבלתי
שיהיה אחת מהן תחת האחרת כמו מלאכת הירואת
וחכמת הטבעית כי זאת היה מעשית וזה עיונית הנה זה
הוא המאמר במה שייח' במו מלאכה מלאכה ואיך תייח'ך
וכבר נשאר עליינו שנאמר איך ישוטטו ובמה זה ישוטטו:
ותאמר שם ישוטטו אם בנושאים ואם בחקרמות
הנעשו בהם ואם במקומם, ואם שישתמשו
בקצחים מה שיתאמת לאחר המשל בזה החכמו הכלויות
שם ישוטטו בנושאה, ויתחלפו בצד העיון כמו שאמרנו
ובן החקרמות החלקיות ישוטטו הכלויות בנושאים לפי
שם

טופת

זהם תחתיה ויתחלפו ממש אשר הם תעתיננה בהם מצד מה
שהם כליליות וכן החקמות החלקיות אשר קצחים תחת
קצחים: ואולם שתופם בתקדמות הנה אמנים היה זה כאשר
היו אז החקמות בלתי מיזוחות בנושאי אלו המלאכות
כמו שהדברים השווים לדבר אחד שווים וכל דבר אס שיש לה
מחיב ואס שלול. ואולם השתחמש קצית התאמות מזו
שיהראתו בזולת הנה יהיה זה על ב' פנים אם הוראו אס
סבות אולם הסבות הנה יהיה כאשר היה מה שתשתמש
עליו החקמת הראשונה יותר קודם מהחכמה השנייה כמו
ענין חכמת המספר עם חכמת המוסיקי שהן 'בעל המוסיקי'
באשר נשאלו מנעימת מה מה תהיה מסקמת בשמע אמר
מן' שהוא על יחס אשר בחמשו או יחס הכלפ או זולת
זה מהחכם המכבים ואולם הראייה הנה בהפוך כמו קבלת
בעל החקמת האלהית מציאות מס' המנייעים מס' מס' מס'
התנועות אשר יקבל אותה מכבעל חכמת המכבים הלטדי'
ואולם שתופם כшибאר במופת קצחו מה שבאר בו לאחר
הנה יהיה זה לא ימלט אס שהירה על נושא אחד או על
שני נושאים ואם הוא על שני נושאים הנה זה אפשר על
שני פנים אחד מהם שיירח' הגבול האמצעי באחד מהם
זולת הגבול האמצעי באחר כמו שתוף בעל מספר ובבעל
הנדסה בבאו השוו שבעל המספר יאמר דרך' משל זה
המספר שורה לזה המספר מפני שבנו מן הזוג או הנפרד
כמו מה שבזה. ומהנדס יאמר שהקה שזה לה הקו
פני שהם יוצאים מרכז עגולה לא מקיפה או מפני שהם
יוצאים ממרכזי' שטי' עגולות שוות אל מקיפים והאופן הב'
שהיה הגבול באחד מהם הוא בעצמו הגבול האמצעי,
באחר אלא שהוא יחיב בהכרח שייה באחד מהם לקו
בענין אחד ובآخر בענין אחר ואם לא לא יהי ב' הנושאים
בשתי המלאכות אבל יהיה אחד מהם תחת الآخر ויהי
במלאה אחת דמיון זה שיבאר המספר שכ' ב' המספרים
יתחלק אחד מהם בחלק' כמה שיזדמן הנה השיטה ההווה
מהכאות

בוחאת שני המספרים אחד מהם באחר שורה לשלחין
הנוהם מהבאת המספר אשר לא יתחלק בכל אחד חלקו
האחר לפיו שככל חלקי הדבר שווים לכל ויאמת המהנדזה
הענין בעצמו בזוז הגבול האמצעי בעצמו לקויס כמו
שיאמר שהשתת הווה משני אלו הקויס שווים לשטח
הזהה מאחד מב' אלו הקויס בכל אחד חלקו הקו באח' לפיו
שכל חלקי הדבר שווה ב' כל הדבר הנוהם כל אחד מהט
ישתמש בבאור זה שככל החלקיס שווים לכל אבל האחד
יקחו מאחר הו' חלק גודל ואולם כאש' היה זה על נשוא
אחר הנוהם ה' יתחייב בהכרה שיהיה הגבול האמצעי בו
בלתי הגבול האמצעי מהאחר וזה יהיה על בפניהם אס
שייהה באחד מהם ראייה ובאחר סבה כמו שיבא' כדוריות
השמות בעל חכמה הטכנית בשזהו עצם לא כבד ולא קל
ובאför זה הלמודי בשאנחנו נרא' בככבים סוכבים ולא ישקו
הנוהם הריאן מופת מוחלט והבראה' ואולם שייה' בכל
שניהם סבה הנוהם אמן יתבואר זה במלאות אשר לא
יעי'נו בכל הסבאות שה' הנוהם אפשר על ג' הפני' שיתאמת
במלאת מה דבר מה לנושא מה בסבה אשר יראה בה
ויתאמת במלאה אחרית זה העניין בזולתם מהסתובות אשר
לא יראו במלאה הראשונה דמיון זה מלאכ' הלמודי הנוהם
הו'בעכו' שה' לא תעין מהסבו' לא בסב' הוצר' בלבד כט'
שאמרנו החכמה הטכנית עין בסבאות הד' הנוהם כבר
אפשר שימצא בהם ב' דמיון זה שיאם' הלמודי שהשניות
צדורים מפני שהקוי' אשר יצאו ממקיפם נ' מוכרים שווים
ויאמת זה בעל החכם' הטכני' מאשר הם גרכפים לא קליטים
ולא כבדים והוא מבואר שהמבקשו אמן יהו' משופורות
בב' המלאכות על הנושא אחד משיהה העיון בזוז הנושא
בב' צדדים כמו שקדם ולזה אפשר שיוציאר הנושא באחד
מהם בדרכם לא יתכן צירום בסב' המלאכה האחראית כי לא
יתכן למדוי' שיוציאר בחכמתו שהשניים נרמים לא קל' ולא
בגדים ולזה א' שיתן כדורייתו מזה האדר וזה ימצא בכל
המלאכות

ונאמר

שכל חכמה ולמוד לא יהיה לנו קידימה
לא בפועל ולא בכח הקרוב מהפועל והוא
הזכרנות' אמן נגוע מידעה קודמת אצלנו בפועל ומפני
שהידעו שני חלקים ציר ואמות התchieיב שהיה זארת
הידעה הקדמת עלייה שני מינים דעת הקדמת האמות
וידעה הקדמת הציור' וכאשר הושלמו שתי הידעות
ימצא כל אחת מהם מתחלקת גם כן לשני חלק' אם פועל
ואם מיישר אולים הפעול לאמות הנוהם חס הקדמות
הлокחות בהקש והיורר ראיות מה שהיה משני אלו
פעול לאמות הקדמת הנדולה לפי שהמבקש בה נראה
בכח' ואולם המישר לצייר הנוהם הוא מה
בחליך ההקבלה' ואולם המישר לעלייה השם אשר
שיורה עליו השם ואולם הפעול לו הם הדרים אשר
ישלימו מהם הנוראים אשר מנינו אותה במא שער
והעניניכ' ההכרחי' בלמודים שלשה חלקים: הסדר
שם הסדר אשר בטבע זהה כשותחיל מהפשות אל
המורכב

מהם חלוף לא אצל המלמד וזה שני חלקים אחד מהース
שיה, עניין שיצטרך בباءו או אריכות ווקח הדבר בכואור
דברים קודם שיתבאר במופת לבקשת הקלות וילך אחר זה
להביא מופת עליו כמו שנאמר בתהלה ספר אוקlidאס
שכל קו יפל על שני קווים ויהיו שתי חזיות אשר בצד א'
יותר קטעות משתי נצבות הנה שני אילוחים אם יצאו
לבתי תבלית הצד אשר בס השתי זווית הקטעות משתי
נצבות יפגשו שני קצוות הנה זה נאמר בו שאוקlidאס
פתח עליו בראש ספרו והחלק השני שהיה הענן מכואר
בחכמתו ויהיה בחכמה אשר הຕאר בה תולדת והחכמת
אשר יפתח בו עליה התבלה וזה אין בו דרך אשר יפתח
עליו שילמדו במאה שהוא בעל אותה החכם אשר התאמת
זה בו דמיון זה קבלת בעל החכם הטבעית מבעל החכמת
האליה ששהפוך אמן יש לו הפך אחד וכמו קבלת בעל
חכמת התוכנה מההנדס שאלע המשווה שורה לחץ
הקטר ומהם הרשמי אשר יפרש בהם השמות ואנו אשר
היה הענינים אשר יפרש בהם השם מבואר המציאות
לענין המפורש נמנים בהקדמות המחויב לקבל אותן
וכאשר לא יהיה מבואר ימינו בפתיחות והרשוי המונחים
במחלקות המופת וזאת הלהצה אמן יליז בה מי שאצלו
סקולות בדברים על דרך הענן והקנין וזהו שיאמין הדבר
על זולת מה שהוא עליו כמו המאמ' בחלוקת אשר לא יתחלק
והדורם' זה בחולוף מה שהוא עליו הענן בהלהצה אלמירה
והלמוד כי המליין שם אמן הוא אצלו סגולות דבר עלי
צד ההדר בלתה שיאמין בו דעת והטעות יפל במלאת
על שני פנים אם בהתחלה ואם בה שאר התחלות
אולם הטעות בהתחלה כמו מי שיכפר מציאות הטבע
בחכמתה הטבעית או החנו' ואולם במה שאר התחלות
כמו מי שיאמין בזאת החכמה מציאו הריקות ומנייע ניע
עצמם והטויות מהם עצמיות ומהם בלתה עצמיות אולם
העצמוי הוא שיחייבו לדבר מה שהוא מושל מננו בעצם

המורכב כמו העניין במלאת הרפואה: והשני כשתחל
מה יותר קל והיותר מפורסם כאשר היה זה אפשרי כמו
שנתחל במלאת ההנדסה מהגשם עוד נלך אל השטה
עוד אל הקו ובזה יכנס הלמוד אשר קרא הכתה הגדר:
ואולם המלאה הנעת במלוד הנה ראי' מופתית
והוא שיורה עליהם במלות השרשות הבלתי מושאלות
ושלא נכח בהכנת הדבר דמיונו או משיג ממשיגו אבל
שעור מה שיש המש זאת הלהצה מהתמרות הו' שתביא
בגדר תמורה הרבר המוגדר ובמאמר המבר תמורה
השם וכבר תבא במקומות בשם הנורע להבנת הנster.
ובן כבר תלך בהבנת הדבר מקבילו מפני שהבנת הדבר
במקביל ישימו יותר מבואר: ובן גם כן העשה המשלים
לא על צד האמות אבל על צד ההישרה והחרקה גם כן
מושילה בזה הצד מן הלמוד ויתחייב שנראה הלהצה
הזה והשרירית לפ' שאלה שת' הלהצה' לא יעשה המלות
השרשות ולא הענינים השרשים אבל המלות המפורות
המושאלות והם יקחו תמורה הדבר דמיונו ומשלו. וכבר
יטעו בזה הרבה מהאנשים וישמשו זה בהלץ' הלמידה
וכבר גנה אתה ארטסטו' דמיון זה אמר מפלאוזן כהמר
שהיא הנקה ובצורה שהיא הזכר הנה זה המאמר רחוק
מהבין עצם החתר.

ואולם התחלות הנעשות במלאכו' הם ארבעה
חלוקים הקרמות מחויב קבלת' כמו שהכל
גדול מהחלק: ושרשים מנוחים והם אשר אינם מבאים
לתלמיד מתחלה העניין ואין אצלו חולוף' זה היה' לסבota'
אם שבו חסרון ביצירה לקטעות שני' ואם שהוא לא ידע
בכללותם ואם שהוא יטרך בנטילת האמת בהם לזמן
האריך וזה ראוי שנחיה בעית הלמוד שרשים מנוחים עד
שיתחזק אליהם שכלו' ואם הוי מפורסם' אצל האומה
אשר המתלמיד ממנה הונחו לו מאשר הסת מושбалות
ומפרסמות' ומהם פתיחות והם אשר אצל המתלמיד

מופת

או בהפק ר' לשישולו ממנה מה שחווא מחויבלו בעצת
כמו שיחייב הצללית למרובק במא שחווא מרובק ואולם
הבלתי עצמי כבר היה צודק וכבר יה' כזוב והטעות תהם
אמנס יהיו בזוב כמו שקדם ממארנו והוא בכלל העניין
אשר יחויבו לרבר או ישולל ממנה מבלתי, שייהיה ביןיהם
וכינו יחס מהיחס העצמי אשר מנינו אותו ואלו הטעויות
הבלתי עצמים אי אפשר שע"ז בהם בעל מלאכה מצד
מה הוא מאנשי המלאכה היה אם כמו שהוא אי אפשר
שע"ז בטעות הנופל בהתחלות המלאכה היה ואמן
יע"ז ממנה بما שנפל אחר ההתחלה והיה עם זה עצמי
והטעות כבר יפול מהקשות ומלתי הקש וכאש נפל מהקש
הנה ראיו שנטור ההקש והחולדה לפ' שאנחנו כאשר
נקזר על סטיית התולדה בלתי ההקש השאר החולדה
מספקת כי היר' בכאן שני הקשים الآخر בטל ואחר
יקיימה ודמיין אלו הכתולים מספיקים במלאת הנזוח כי
היר' המשיב אמן ישים עצמו לשמרות ההנחה לנדר
מכלתי שייעמוס עליו הבהיר בראייה ואולם בטל ההקש
מכלתי התולדה הנה הוא בלתי הלצ'י כי היה לא יתחייב
מחסנת ההקש הסרת התולדה כמו שלא יתחייב מהסרת
הקודם הסרת הנ麝 בהקש רחנאי המתדבק כי יחס
ההקש אל התולדה הוא זה היהם בעצמו, והקש בטל
אם מצורתו אס מצד חטרו ואס מצלותו ואולם מה שנפל
ממנה מזולת הקש הנה אמן יסתור אותו העני' אשר יפול
בו הטעות לבור ואין הבול בין ההקש הסטור ובין המופת
בתנאיו והבטול כבר יהיה בכאן בהפק והוא יותר אפשרי
וכבר היה בסטור '

בHALZAT הבהיר וזאת הצלחה מרכבת מאלו שטי'
הצלחות ר' הרצת הלמוד והמחלוקה כי
אה' מהם יחייב הדבר או ישולל אותו על צד הטעות והאחר
יסטור אותו בצד החו' בעצמו, והכח הנזוח בכאן תועלת
גדולה כמעט שהיא כהכרתית בזה:
בHALZAT

מופת

בHALZAT

הכחינה וזאת הצלחה הוא הצלחה אשר
יתעורר בה השואל שיטה בעל מלאכת
מה בטעוויות העצמיות במלאכה לדעת שער שלמורן
במלאכה ההיא כי השלמות במלאכה יכול על ארבעה
רבריס אחד מהם שידע התחלוות המלאכה ההיא: והשני
שיותיא מעצמו ממנה מרה שראי שיבארא ממלה שלא
יתבאר בו במלאכה: והשלישי שישיר הטעויות העצמיות
פמנה: והרביעי שייהיה לו יכולת על למדו וראי למנה
שישתרד בלקיחת השאלות באז שיסטור מהמנוסה
במו שנשאלו מהתקומות הרחוקות יכין
בזה להטעותו וישאלו בהקש
המורכ' בלתי ההקש
הפשט'

נסלט ספר המופת

ספר הטעאות

בג'ינע, ז'נ'ז'ה

וכאער דברנו ברכירים אשר יוכר בהם מה שהונח
על צד המופת והוא מופת ומה שהונח על
צד היר' זמ'ז'ה גדר הנה נזכר ברכיר' אשר יוטעה
ביהם והוא מבוא' שהטעאות אמן יפול בלאו הסוג' מהידיעה
הקדמת לשני חלק' הבקשה ר' הציג והאמות ובידיעת
הפעולת לכל אחד מהסוחמי' שירת והטעאות

שני סוגים דבר וענין:
הנין ז' ב 7 ז' המאמר

או בהפרק ר' לשילולו ממנה מה שהוא מוחייב לו בעצה
כמו שיחייב החקלאות למודבק במה שהוא מודבק ואולם
הבלתי עצמי כבר היה צודק וכבר היה כזוב והטעות מהם
אמנם יהיו בזבב כמו שקרים ממאמרנו והוא בכלל העניין
אשר יחויבו לדבר או ישולל ממנה מבלתי שייהיה ביניהם
ובינו יחם מהיים העצמי אשר מנינו אותו ואלו הטעויות
הבלתי עצמים אי אפשר שייעין בהם בעל מלאכה מצד
מה הוא פאנשי המלאכה היה כמו שהוא אי אפשר
שייעין בטעות הנופל בהחלה המלאכה היה ואמנם
יעין ממנה במה שנפל אחר ההחלה והוא עם זה עצמי
והטעות כבר יפול מהகש ומבלתי הקש וכאש נפל מהקש
הנה ראוי שנסטור הקש והחולדה לפ' שאנחנו כאשר
נקזר על סתרת התולדה בלתי הקש תשאר התולדה
מסופרת כי היה בכאן שני הקשים الآخر בטל והآخر
ყיקימה ודמיון אלו הבטולים מספיקים במלאת הנזוח כי
היה המשיב אמן ישים עצמו לשימורת ההנחה לנדר
MBOLTI שייעמוס עליו הבאור בראייה ואולם בטל הקש
מכלתי התולדה הנה הוא בלתי הלצ'י כי היה לא יתחייב
מהסתור הקש הסרת התולדה כמו שלא יתחייב מהסתור
הkońס הסרת הנמשך בהקש התנאי המתדבק כי יחם
הקש אל התולדה הוא זה הימם בעצמו ובהקש בטל
אם מצורתו אם מצד חטרו ואם מכליותו ואולם מה שנפל
ממנה מזולת הקש הנה אמן יסתור אותו העני אשר יפול
בו הטעות לבדו אין הבדל בין הקש הסותר ובין הקש
בתנאי והבטול כבר יהיה בכאן בהפרק והוא יותר אפשרי
וכבר היה בסותר '

בHALZAT הבאור וזה החקלאה מרכיבת מאלו שתי
הHALZOT R' הלאה הלאה הלאה הלאה
אה' מהם יחייב הדבר או ישולל אותם על צד המופת והאחר
יסטור אותו הצד ההו בעצמו והכח הנזוח בכאן תיאלה
גדולה כמעט שיחיה כהכרחית בזה:
בHALZAT

בHALZAT הבדיקה וזאת החקלאה הוא החקלאה אשר
יחזור בה השואל שיטעה בעל מלאכת
מה בטיעיות העצמיות במלאכה לדעת שעור **SLIMORUN**
במלאכה ההיא כי השלמות במלאכה יכול על ארבעה
דברים אחד מהם **SHIDU** התחלות המלאכה ההיא: והשני
שיוציאו מעצמו ממנה מרה שראוי שיתפרק ממה שרא
יתבאר בו במלאכה: והשלישי שיסיר הטעויות העצמיות
פמנה: והרביעי ישיהה לו יכולת על פניו וראוי לרמנסה
שיישתדל בליך השאלות הצד שיסטור מהמנוסה
בטו שנשאלו מההקדמת הרוחניות יכין
בזה הטעות וישלחו בהקש
המורכבלי הักษ
הפשט'

נסלם ספר המופה

ספר הנטעאה

בגדי נסלה נסלה נסלה

וכאער דברנו בדברים אשר יוכר בהם מה שהונח
על צד המופת והוא מופת ומה שהונח על
צד הזורה **SHI SHOH** גדר הנה נדבר בדברי אשר יוטעה
בhem והוא מבוא **SHATEVOT** אמן יפול באלו הסוגי מהידיעה
הקדמת לשני חלקים הักษ R' הצעיר והאמות ובידיעה
הפעלת כל אחד מהם והמיישרת והמטעה

שני סוגים דבר וענין:

הגין ז ב 7 ז המאמר

המאמר ברכורים

ואלו הדרכורים כיון היו שמות או פעולות או מלות שני מינים אס משותפי' ואס משותנים' והמשותפים מהם נפרדים ומהם מורכבים והנפרדים מהם מה שהט משותפים בעצם ומהם מה שיאמר זה בהם בהסתמך המשוככים ומהם מסופקים ומהם מועתקים ומהם מושאלים וכבר הקדמן הרמיונים מאלו ואולם המשותפים בבניינם כמו מה שבנו בנין זרים ולא יתבקש כאמרים קמייז או מה שבנו יורה על נקבה אל קליפה . ואולם דמיון המורכבים כאמרנו מה שאמר רואבן שהוא כן הנה הוא השתוּ בכאן הוא בדור לבד . והדברים המשותפים מהם מה שישתנו בעצם ומהם מה שישתנו עניינם והמשותנים בעניינם מה המשותף בעניינם אשר בהם ומה המשותף בהוראותיו היוצא מהם . אולם המשותפים בעצם הנה הם מה שישתנו בכלים וימרו מקומות דבור אחד ומהם מה שישתנו קצת חלקיים וככוניהם : ואולם המשותפים בכללם הם על מני' מהם שישתנו שם מקום שם כשנותינו הין אל החוב ומהם שישתנה שם אל אמר אל אמר כהשתנות הח' הצוחק אל אשר ימכור ויקנה ואולם דמיון מה שהשתן בקצת שימושו אמרו בעל הידים ובבעל שני הידים וכמו השתנות קצת שימושו אמרנו אי אפשר' שיפעל ואין באפשרו' שיפעל ומה מה שישתנו שימושו העצים לואמרנו אלחמאן אלחמאן . ואולם המשותף בעניינו אשר בו הנה מה המשותף מפירוד אל הרכבה כאמרנו רואבן עורוּחוא ער לבב או מהרכבה אל פירוד כאמרנו החטשה קבוץ זוג ונפרד אס בן הוא זוג' ומה המשותף

אפשרות

אפשרות העמידה כאמרנו האדם רואה אשר יראה כאשר ישתנה ויאמר אשר יראה האדם רואה עוד יחוּבר אליו אמרנו והאדם יראה האבן התהייב מזה שהאבן יראה ובראיילא המשותנה הסדר כמו אמרנו אין בראיי שיפעל ובראיילא יפעל וממה דשתנה בקהל מהמה בו דבר ג' קול ידונה בודבר אחד ואולם המשותנה בעניינו החיצונים הנה מה המשותנה תכונתו או תמנתו ובזה החלק יכנס להחץ ומה המשותנה תכונת האומר וצורתו כמו שישפר הדבר המתמיה או בוגזם . ומהם המשותנה העניין היוצא מהאומר וזה בענייני העדויות אשר יחבר במה שישפר וידומו עניין אם כן נפרד זולתם לא ידרמו אותו . ולו הדרכורים מהם מה שייטעו באלו המוגנים הארבעה מהידעה ומהם מה שייטעו באחד מהם או יותר מאחד אולם מה שייטעו בחלקים הארבעה בשם המשותף וחולקו : אולם דמיון הטעותם בידיעה המכיה להציג הנה מבואר שהוא לא בין העניין המכון ציוו : ואולם הטעה בידיע' הפועלתlez'gor הוא כאשר הי' בסן הרכורים אונפרדים אשר ירו על חלק הנדר משותפים כמו שגדר התורה ' בשיה מודחת הפעולות .' ואולם הטעה בידיעה המכיה לאמות הנה המבוקש כאשר נחלק אל חלק מקביל ויורה עליהם בשם המשותף יחש בມדר' שם מבוקשים רבים שהוא מבוקש אחד או بما שם מקבילים רבים שם שנים כמו אם העולים מרכיב מהיoli וצורה או איןנו מוכן מה הנה העולס יאמר על כל חלקו במיין מן השתף וכן ההיoli והצורה ואולם הטעה בידיעה הפועלת לאמות כמו אמרנו חמאטר השkol עגולה והעגולה היא אשר בתוכה נקור כל הקויים היוצא ' ממנה א' המקיף שי' הנה המאמר השקול בזו התאר . וטעויות המשותף רבים מאד וראויים להשר ממנה והמקומות אשר יעדו מהם ר' שהשם משותף כאשר לא יהיה בו מבואר מתחילה העניין הס אשר נבין גדרי אלו העניינים אשר ירו עליהם השמות הגיון זג 7 222 וכאשר

המאמר ברבוריים

ואלו הרכורים בין הי שמות או פעולות או מלות שני, מינים אס משוחפי' ואס משחניש' והמשותפים מהם נפרדים ומהם מורכבים והנפרדים מהם מה שהם משותפים בעצם ומהם מה שיאמר זה בהם בהסכמה המשוכבים מהם מסופקים ומהם מועתקים ומהם מושאלים וכבר הקדמונו רדמיוניים מאלו ואולם המשותפים בبنינם כמו מה שבינו בנין זרים ולא יתבקש כאמרים קמייז או מה שבינו יורה על נקבה כל קליפה. ואולם דמיון המורכבים כאמרנו מה שאמר ראובן שהוא בן הנה הוא מה שאמרנו ואמר ראובן שזו אבן הנה ראובן אכן הנה השתוּפַ בְּכָאן הָוֹ בְּדִבְרֵי לְבָדָר. והדברים המשותפים מהם מה שישתוּפַ בעצם ומהם מה שישתוּפַ עניין והמשותפים בעניינים מהם המשותפים בעניינים אשר בהם ומהם המשותפים בהוראות היוצאות מהם. ואולם המשותפים בעצם הנה הם מה שישתוּפַ בכללים וימירו מקום דבר אחד ומהם מה שישתוּפַ קצת חלקיים וכינויים: ואולם המשותפים בכללים הם על מני' מהם שישתוּפַ שם מקום שם כשנותנו ה'ין אל ה'זוב ומהם שישתוּפַ שם אל מאמר כשותנו ה'ין אל המסיר הדגנות ומהם השנות מאמר אל מאמר כשותנות הח'י ה'זוק אל אשר ימכור ויקנה ואולם דמיון מה שישתוּפַ בקצת שימושו כאמרו בעל הידים ובעל שני הידים וכמו השנות קצת שימושו אמרנו אי אפשר' שיפעל ואין באפשר' שיפעל ומהו מה שישתוּפַ שימוש העצים לו כאמרנו אלחמל' ואלחמל'. ואולם המשותפה בעניינו אשר בו הנה מהם המשנה מפירוש אל הרכבה כאמרנו ראובן עור והוא בלב או מהרכבה אל פירוש כאמרנו החטפה קבוץ זוג ונפרד אם בן הוא זוג' ומהם המשותפה

אפשרות

אפשרות העמידה כאמנו האדם רואה אשר ראה כאשר ישנה ויאמר איש ראה הבן התה'ב מזה שהבן ראה והוא אליו אמרנו והאדם ראה הבן אין בראי שיפעל ובראו לא יפעל' וממה המשותפה בקול מהמה בו דבר ג' קול ידומה בודבר אחד ואולם המשותפה בעניינו החיצונים הנה מהם המשותפה תכונתו או תמנתו ובזה החלק יכנים להלץ ומהם המשותפה תכונת האומר וצורתו כמו שישפר הדבר המתמיה או בזום' וממה המשותפה העין היוצא מהאומר וזהו בענייני העדריות אשר יחבר במה שישפר וידומו עניין אם כן נפרד זולתם לא ידמו אותו' ואולם הדברים מהם מה שיטעו באלו המונחים הארבעה מהידיעה ומהם מה שיטעו באחד מהם או יותר אחד' ואולם מה שיטעו בחלקים הארבעה בשם המשותף וחולתו: ואולם דמיון החטאה בידיעת המכיה להציג הנה מבואר שהוא לא בין העין המכון ציוו: ואולם החטאה בידיע' הפעלת לציג הוא כאשר הי' בסן הרכורים הנפרדים אשר ירו על חלק הגדר משותפים כמו שגדר התורה' בשעה מודחת הפעולות. ואולם החטאה בידיעת המכיה לאמות הנה המבוקש כאשר נחלק אל חלק מקביל ויורה עליהם בשם המשותף יחשב במתה' שהם מבקשי' רב'ים שהם שנים כמו במוקש אחד או بما שהם מבקשי' רב'ים שהם שנים כמו אם העולים מרכיב מהיoli' וצורה או איננו מרכיב' מהם הנה העולם יאמר על כל חלקו במין מין השתק' וכן ההיoli' והצורה ואולם החטאה בידיעת הפעלת לאמות נכו' אמרנו המאמר השקול עגולה והעגולה היא אשר בתוכה נקוד' כל זקנים היוצא' ממנה למקיף שי' הנה המכאמר השקול בזה התאר'. וטעויות השם המשותף רב'ים מאר' וראויים להשמר ממנה ומהקומות אשר יעדמו מה' ר' ל' שהשם משותף כאשר לא יהיה' בו מבואר מהתחלת העין הם א'שר נבין גדי אלו העניינים אשר ירו עליהם השמות הגין ? ג' 222 וכאשר

הטעאה

וכאשר מצאנו אותן משלג הננה השם משותף זובזה אם
היו משלגיים בחלק מן הגדר בסוג או הגדיל וכגון נעמד
על זה נ' כ' מסגולותיו ורשוויו וגם בן מהקלותיו שמנגלי
הדבר כאשר היו רבים היו הענינים רבים וכן במקבילים
בכאן ההפכים וההדר והקינז והחויב והשלילה שמקביל
האחד אמנים מקביל לו אחד בהכרח. דמיון זה הבדות
הנאמר על הקול והגשם הננה מקביל אחד מהם הקלות
והאחד החרות. ודמיון מה שיטה ביותר מאחד פלאו
הסוגים המשתנים בסדר שם יטעו בידיעך המישרת
לאמות בפועל. דמיון זה שנסדר פلت ההסתה במקומות
מלת השלילה או בהפק הננה יחשב בשלילה שהיא הסרה
וכאשר הונחה הקדמה קטנה בתמונה הראשונה יחשב
במה שאינו תולדה שהיא תולדה ובאשר לקחנו שני ה
מקבילים על שם מקביל יקביל השם הפשט והמוסר
והוא מקבל הקינז וההדר והם יקבילו מקבל השלילה
והחויב הננה טוותנו בידעה המביאה לאמות וכן הפק זה
במו שיקח הכביר והקל יקבילו מקבל החויב והשלילה
וכאשר אמר אולי בכאן חלק לא קל ולא כבד לא יקובל זה
ואא אצלו מציאותו ומשל מה שיטה בסוג א' בלבד המלה
המשתנת מנפרד אל הרכבה או מהרכבה לו פירוד והאדם
כאשר יגיעו לו אלו הדברים ישער בעצמו אם יבא במת
שיטה בסוג אחד הידיעות או יותר מסווג אחד:

בענינים המטעים והענינים המטעים שפינה סונית
מרס במרקחה ומהם המשיגים
ומהם מקומות מהם מקומות ומהם מקום השלה והקשרים
ומהם שיקחו השאלות רבות על שם אחד ומהם שיעלים
קצת חנאי המקבילים ומהם מקום המועבה ומהם לקיית
סה שאינו סבה על שהוא סבה ומהם מקומות ההתתקה
וההרמה.

אולם מה שהוא במרקחה הננה הוא בכלל מקבל עצמו
ובעבר שהוא מה שבעצמות כמו שקדם הוא
שהיה

הטעאה

כ ב

שיה' הנושא בעצם הנושא או הנושא בעצם הנושא הננה
מה שבמרקחה אם כן הוא שלא יהיה ולא בעצם אחד מהם
שימצא לאחר וזה שני חלקיים: א' מהם שהייו או הדברים
אשר חביבנו במרקחה ימצאו לנושא מה בעצמות וכאשר
נושא אחד מהם על האחד או נקשר בו היה נשיאו במרקחה
או קשור במרקחה כמו מציאות הצחוק לאשר ימכור ויקנה
זה שני שיחיו שני אלו הדברים אשר יחויבו במרקחה לא
יתקבעו בעניין מה בעצמות כמו שיברך ברק וימות ח' אחד
זה החלק יותר רחוק במה שבמרקחה וייתר בקלות כאשר
היה נפילתו על המעת ואולם החלק הראשון הננה הוא רב
הטעאה להיו נמצאת תמיד וצדוק והוא יטעה בידיעה
הפעולה לאמות והצ'אים הטעאה בצדgor כמו שצוי'
הנשם הטבעי שהוא המהלך נ' שלוש שטחים והשיטחים
יתחלקו אל הקווים והקוים נ' הנקודות הננה זה ציר אמנס
הוא לנשש הטבעי במרק' לויה כבר יטעה זה הצ' באמות
עד שייחס שהגשם מרכיב מנוקדות ומזה המקום טעה
מי שאמר בחלק שלא יתחלק ופעמים היה הדבר במרקחה
נמנע בעצמות וכאשר ללחנו מה שבמרקחה מקום מה
שבעצמות ייחס במה שהוא אפשרי שהוא נמנע כמו מה
שימנע אצלו מציאות הדברים משלג הננה אחד אחד וזה אל
בלתי תכל'י בעבר הננה במנו זאת הסבה אפשר במרק' אם
היה נמנע בעצמות ופעמי' היה הדבר אפשרי בעצם נמנע
במרקחה כמו מציאות כה בלתי תכלית לנשש בעל הכליה
זהו ואם היה נמנע בעצם הננה הוא בלתי נמנע במרק' ר' ל
מצד מה שקרה לוזה הגשם עניין מה ומה שבמרקחה יטעה
במקומות רבים מתחלפי' מקום המשיג והוא שיתואר הדבר
בעני' מה עוד יתואר אח' בו וישפט על השני שהוא הראשון
או במשפט הראשון דמיון זה כאשר הארנו רואבן בפרשיות
עוד יתואר אחר זו ווחשבנו שהוא הראשון וכן כאשר ראיינו
אשר גופה נפוח מהרין עוד ראיינו אחר גופה נפוח ווחשבנו
שהיא הרה וזה לחשבנו תמיד שהמחי'ת הכללית

האיין ז' ז' ז' ז' ז'

הטעה

הכללית יתהפק בתוכנותה באינו 'ובכמאות זהה האקו' בכלל
הנה יחוּבר בו החקש משתיה מה' בות בתמונה השנירית
זה בלתי ילייד כמו שקדם וכבר יטעה גם כזמין מן
ההטעה אבל בכוונה השנית'. דמיון זה כאשר הנע
אצלנו מזה המקום שנושא מה מתהפק על נושא וחבנו
שהפק סותר זה הנושא המתהפק צורך. דמיון זה כאשר
חබנו ב寧פיחת הגוף שהוא הדין התאמת אצלנו שיתהפק
סותר וזה המאמר והוא שמה שאין לו הרוין לא יהיה לו
נפיחת הגוף וזה צורב והצדב בכאן ליא' יקרת' מצד הפך
המקביל שהוא מקום מופת' וזה שהוא אם היה כל הארץ
חי הנה מה שאינו חי איננו אדם ויתברך צדק וזה המקום
שהנה אם לא ידרך אמרנו מה שאינו חי איננו אדם הנה
יעדר סותרו והוא קצת מה שאינו חי הוא אדם אבל הוא
בזוב הנה סותרו אם בן צורך בהכרה והוא כל מה שאינו
חייב הנשך מההנאי המתדק ואמנם טעה בכאן לפיו
שהוא ללח הפך סותר אינו צורך באמת'.

בשלוחים ובקשרוריהם אולם הקשורים הנה
הם דברים שדרוכם
שילקחו נקשרי בזומן או מקומות יודום' שהם יצדקו במוחלט
דמיון זה החומר יין משתנה הנה הוא אסכן יין זוחה כוב
ואמנם יהו קשרי החיבור כאשר ישולחו צורכים וכאשר
ישמרו בהם בשני דברים אחד מהם שלא יכול במאמר
באשר ישלוח מקביל מה שנקשר בו שוה כי זה המקביל
דו שם מורה עליו מאשר הוא מקביל לוקח בשם או היה
פורה עליו המאמר אשר ימנה זה השם דמיון הנקשר
כאשר ישולח יוכלו בו הקבלתו מעטה אשר לוקח בשם
ראובן חי מית הנה זה כאשר ישולח ונאמר ראובן חי יובן
מןו מקבל מה שנקשר בו והוא המות: ודמיון הנקשר
אשר כאשר ישולח יוכלו בו הקבלתו מעת אשר יור' עליו
המאמר אמרנו זה הארץ מת שמה' שיבן מענין הארץ
כאשר

חטעה

כasher ישולח הוא מקביל למית ואולם התנאי השני הנהו
לא יהיה הנושא הנקשר נשוא בסב' מה שבו נקש' אמרנו
ראובן נמצא משורר שהנה הנמצ' אמן התאם' נשיאות
עליו עתה מפני הקשו חבירו לשיר ולזה כאשר פרד י Cobb
ואולם השלווחים הנה הם דברים יוקחו מוחלטים יודומה
שם ידרקו מקישרים ויתחייב מזה אם צוב ואם הזיה':
דמיון מה שיתחייב ממנו החזב אמרנו ראובן רופא וראובן
בשוק הנחר רואובן רופא בשוק. ודמיון המטור וההזרה
אמרנו ראובן אדם וראובן חי הנחר ראובן אם חי וזה
יתרונ שחוויות כולל באנושות על צד מה שיוכיל
החלק בכל וראי' אם כן כאשר רצינו באלו השלווחים
שיצרקו מקישרים שהיה קשור קצטו בקט' בעצמו' ואם
לא ישיג בהם מטור וככל כאמור רואובן חי וראובן הוילך
הנה ראובן חי הוילך:

ליקחת השאלות הרבות על שם אחד: טעות
זה המאמר אמן היה' 'במבקש את' ישיג
נושאו שני משפטים מקבילים אמרנו אם הטיט מ' ועפר
הנה כאשר לא יובדל המאמר ויאמר בכח או בפועל אפשר
לנו שנחשוב שהטיט אינו עפר מהמעור' בימי אח' שהיה
שני הערובים לא ימצאו בסוג ההתערבות בפועל ומזה
המקום ספק מפני בעית שרצה שיבטל העיון ולקירת
ההוראה כאשר אמר לא ימלט המבוקש שייה' מוסכל
או ירוע ואם היה ירוע ואם היה ירוע לא היה' לנו במבקש
ואם היה מוסכל לא היה' לנו דרך אל השגתו מפני שאמן
נדעהו מצד מה שהוא ירוע ונס בן כאשר נפלנו עליו לא
נד' שהו' אש' בקשו כמו שיבק' נער לפני' ולא ירעחו ומכו'
הטע' זהה המאמ' שהו' השתם בכאן היה' על צד אח' הו'
יאמר על ב' צורדים אחד מהם בכח והא' בפועל ואמן היה
מחוייב זה הספק אלו היה המבוקש ירוע בפועל או מוטכל
כל הצדדים אבל הוא מוסכל בפועל ירוע בכח כאש' היה
כבר התכאר שהחש אמן הו' הוילך מכל' לא חילקו החקלא' נכלל

הטעאה

כלל הכל בכה ואפלאוں בעבור שלא הזכיר לצד החר הספק אחר שרצה שהיודעה הזדכרנות וראו שהוא ריצה שלא יהיה זה המקום מוטעה שנחלה על כמה פנים אמר ויחשב באחד אחד מהם טפי פירורו.

עזיבת המקבילים

זה המקום טעוון אמן היה כאשר יעצבו קצת התנאי אשר הותנו במקבילים ואיז יהי מקבילים וכבר מנינו אלו התנאים במה שעבר או יוקח מה שאינו מחייב על שהוא מחייב נחלה לאמת והכזוב וטעות זה המקום היה בשני מקום אחד מה בהקשת האלווי והאה בהקשת היושר אצל הויכוח אולם הקש ההלוף הנה אם נכח מה שאינו סותר למה שנשתREL קיומו על שהוא סותר הנה כאשר עשינו זה וחברנו אליו ההקד מה הצורך ויתח' מזה שקר חשבנו שהשקר אמן התהיב מסותר ההנחה ואמרנו ההנחה דמיון זה שנאמר הכרוא אם שייה חזץ מן העולס או בתוכו ואם היה חזץ העולס או תוכו היה נשם הנה יתחיב טזה שקר ודבה והוא שהBORא גשם והשקר אמן יתחיב פאמרנו שהוא חזץ מן העולס או תוכו ואמן מקו הטעה בזה שהחוץ והתוכ אמן יחלקו הצד והב זב בונשא הטעיה בהם והם הגשטים לפי מה שדרך ההפכי ישחלקו הצד והכזוב אולם מה שאינו גשם הוא יכזב עלייו וכבר התבאו אלו הרברים כמה שקרים ואמן טעה בהקש הנה יאמר يولיד מה שאינו מקבל ומה שוכלו במחוויב שמייתו על שהוא מקבל ויוקח מה שאינו בו כח מוליע על שהוא בוכח מולד.

המערכה

אולם המערה הנה הוא שני חלקים אט מערכה על קיום ההנחה הראשונה ואט מערכ' על בטולה אויל' המערך על קיומ' הנה הם שני חלק' אח' מהם מה שיחשב בו שהוא מערך' באחת ואינו מערכה והשני מה שהוא מערך' באט' נתחילתו חלק' וגיט' שהפע'

הטעאה

נד
על ההנחה הראשון הכל הוא שיקח הדב' בברוא עצמו וזה אם כמותו אם בכיוור והדבר כאשר לוקה בברוא עצמו חנה לא יוקח בעין אש' גיע בו מבוקש לפי שכמו זה לא יעלם אבל אם שישתנן' שנו יחש בו שהוא אין המבוקש והוא באחת המבוקש וזה הצר מן המערכת אמן' פיל מצד הדברים ואם שילקה מה שהתבאר מציאות במציאות המתקש בברוא המבוקש וזה היודע בברוא בסכוב ואולם אשר יהיה מצור תמורה חברונו והשתנות הנה זה יפול על ארבעה אופני אחד מהם תמורה השם מקום שם כמו מי שבאר יטהין משם' פנישරיך משם' והשנית תמורה אמר מקום שם כמו מי שייבאר שהרקיון נמצ' בזולים פנישם' שבו מקום אין גשם בו והשלישי תמורה השם מקומ' ומזה הפרק וזה והרביעי תמורהمام' מקום אמר כמו מי שבאר שהמוקי אין גשם בו נמצ' לפ' שהמרח הנברל נמצ' בזள' שאנו להנובל האמצעי באלו ההקשים כלם הוא בעצמו נשא למבקש אשר הוא הקצה הקטן מהקש ובפרט כאשר היו הבהיר ליסביבנים אמן הוא בשמו בלבד ואולם השם אשר ימירו מקום אמר מבאר להם הנה אמן היה הגבול האמצע בהם כחו כה הקצה הקטן כאשר היה המבואר המאמר והשם הנפרד שווים בהרואה ולא יהיה אחד מהם יותר נודע מן השני הנה איןנו מערך' באחת כי דריש הנפרד איןנו המבואר בפעלאבל אמן' הוא בכח אחר שהיתה הוראותו כוללת והוראות המבואר שורה היה רושם או נדר הוראות נבדלה ובזה אפשר שיוקה' הגורדים והרשימים בגבולים אמצעיים במופתים ואולם שכ' יודמן' שהיה הנובל האמצעי הוא בעצמו היותר קמן' והיותר גדול ולזה אי אפשר כאשר ילקח הלוק המבוקש על שם שני רנרים והם באחת אחד ואין נמנע שיפול כמו זה מפני הידפות השמות אבל כמו זה באחת איןנו במבוקש אבל הוא דבר נפרד ואלו החלקים בעצם מהמערכות יפלו בכיוור

הטעה

החלקים עצמם מהטערכות ילו בצייר כמו פ' שגדר התנוועה בשהייא הסרת הנש שההסירה נמשכת להנוועה ואולם באור המבוקש הנה הוא כמו שאמרנו שילקה באור המבוקש מה שהתבאר במבוקש עצמו כמו שהתבאר שהככבים תמנותם כדורית מפני שהם אינם מתנוועים עוד יתבאר שם לא יתנוועו מפני שזרמוותם כדורית וזה מבואר הנהילא בעצמה ואולם באש לקחנו דבר מהתבאה כמו שהתבאה כדוריות הרוח בעניין אחד הנה זה בלתי נמנע סכת הגדלת אדרו כדוריותו וכבר פילו באורי הגדר, בצייר כמו מי שנדר השם בשוהא ככב עלה ביום כי הבדל זה הגדר והוא על יירת השם מסובב מההشم אחר שהייר השם יוקח בגדר הייס הנה מי שעש דמיון זה בלבד עורך בגדר וכן מי שנדר הנפרד באשר הוא איןנו זוג והזון איןנו נפרד: ואולם צייר כל אחד מהמצטרפים בגדר חברו הנה מהויב בהכרח כי היה מהות המצטרפי, יתנו זה שאנחנו באשר צירנו האב נפרד אי אפשר שלא ילקח בציירו הבן בכללו וכן העניין בין ואם לא לא ציירו במדה שהם מצטרפים וכבר באור זה אבונצר באור איסאנוני: ואולם אמר אבן סינה בהזנה איז עניין לו: הנה אלו כל המקומות אשר הם באמת מערכות על ההנחה הראונה ואול אשר יחשב בהם שהם לא יקח בהזנה מתקבלי הרבר מזבкар בו אבל בעת שיעלם והענינים אשר יעלמו בהם שהם מקבלי הפה, אין הפה לא הוא לא יקח בהזנה מתקבלי הרבר מזבкар בהם שהוא אינו מקבל והוא מקבל באמרת מה שיחשב בהם שהוא אינו מקבל והוא מקבל באמרת והם מקומות הדברים ואולם המקומות הארכעה הנה יחשב בהם שהם מערכות על מקבלי המבוקש עצמו מערכות לפי מה שהם עליו מערכה על המבוקש עצמו ובverb שהי הרבר אשר ילקחו בכואן מקבלים שלשה מיניהם החשוב והשלילה והקנית וההדר וההפכים אשר אין ביניהם אמצעי וכאשר כפלנו אלו החמסה בשלשה גינו לו המקומות חמשה עשר שלשה מהם באמת מערכו והם מקומות

כבר

הטעאה

מקומות הדברים י'ב מהש יחש בהם שם מערכו ואינט
באמת מערכות דמיון המקומות אשר הם באם מערכות
אולס בחייב והשלילה הניה היושר מועל והיושר בלתי
מעיל וזה המקום יתחלק בהתחלה אזרדי תമונות הדברים
אשר מנינו אותו ואולס בהעדר והקנין כ אמרך היושר
יעליהם בו והיושר יצטרעו בו ודמיון ההפק' היושם עיל
והיושר מזיך ואולס המקומות האחרים אשר אין באמת
מערכות הנה דמיון הכללי בשלילה שתנית כל חי ניע
לחיו התהתקע עור גורה שהרמסח איןנו בן זה כטול אמיתי
ודמיון זה בתוכים שנחיה העולם בלתי תכלית עוז גורה
שהוא כדורי זהה בן כטול אמיתי ודמיון הכללי והחלקה
שנחיה העולם בכללו קדמון עוז גורה החדש בקצ' חלקי
זה גם בן כטול אמיתי ודמיון המתדים שנחיה שהמלכים
ראוי שייהי רבים עוז גורה שיחס המלך לטידינה כי חיט
האלוה לעולם והוא אחר הנה המלאכים אם בן אין ראוי
שייהו רבים וזה המקום בטול הלצ'י ואינו מערכה ואמנת
היו אלו התקומו יחש בהם שם טערכו לפ' שבתחלת
הדרת יודהה הדבר שהוא בכללו וחלי וחדבר
וחיבבו והבללי וחלקי ואולס דמיון אלו הארבעה בהפכים
וההעדר והקנין הנה הוען לא יקש על מי שהטב'בו :

לקיחת מה שאינו סבה על שהוא סבה
זה יפול בישר ובחולף יהר אם נפלתו ביש' הנה הוא
על ב' פנים אחד מהם שייהי המאמר נספר הוצרה
כמו שיתילד מ' שללית והב' שייהי נספר התרמר כמו
שייהי הקromo הלקו'ו' בזבו' או קצת' או יקצ'ו' ב' העניות
יחד והוא שיקרה המאמ' כמו מי שיקרה הדבר' כלם בזמן
והדברים כלם בכדור העולם הנה הזמן הוא כדור לעולם:
ומהס שייהי הקרמות צודקיות אבל בלתי מתחסנות כמו
שיתבא' שטי צלע' חמושלש יות' ארכ' מהצלע הנשארת
ושחתנווע חדר יתנווע עליה' בזמן יותר ארוך מהזמן
אשר

הטעאה

ג

אשר יתנווע על הצלע הנשאר' ובזה החלק יכנס הנה ג'י
בצד וממנו שיתילד צורק אבל במקורה שהוא יזמן שתהיה
הקדמה הקטנה מההקש כוונת לבך ותהייה התולדה
צורך כמו שאמר האדם סום והסום ח' הנה הארץ ח'
וממנו שייהי צד התולדה בעניין אחד והקדמות בעניין
אחר כי ישילד תולדה הכרח' וכבר לווקה בהקש הקדמה
אפשרות כאמור הארץ ייך וכי ישילד ח' הנה הארץ
בחכרח ח' וממנו שייהי והגבול האמצעי אשר ילקח סבה
במושת המוחלט או במופת הסבה לבך סבה במקורה כמו
שיאמר אם מה שאין תכלית לו לא יתנווע מפני שאין לו
מקום יתנווע אליו הנה וזה הסבה ולא ספק הווא סבה
מרקית אחר אשר אם כאשר דמיון לו מקום החנווע איזו.
וממנו שייהי ההקש מוליך אבל לא يولיך המבוקש כמו
מאמר פרמיננדאס כל מה זולתי הנה הוא לא נמצאו ומרה
שהוא לא נמצא הנה אין הוא דבר הנה הנמצא אחד הנה
זה אמנס يولיך שמה שהוא בלתי נמצא הנה אין דב' לא
שהנמצא אחד וממנו מה ישילד אבל לא يولיך המבוקש
תוליה אבל שנית במו מי שבא' שחלקי העצ' עצם בשאמיר
בטול חלקו העצם יבטל העצם וכטול מה שאינו עצם לא
יבטל עצם הנה אשר يولיך בתמונה השנית הוא שחלקי
העצם אינס לא עצם וממנו שייחר ההקדמה הנגדולה
לדרמות שהיא אמנס הוסרה לפרשורה על המנחה ישיעו
בעל' המופת והיא באם' כוזב כאמור זה יסבו' בלילנה הנה
הוא לסיטים ואולם בהקש החלוף הנה זה יהיו על ב' פנים
אחד מהם כאשר לא יהיה הנושא והקדמתה הצורקת
המחוברת יתחבר חברו הקשי עד שיתח' מזוח שקר:
והשני שייהי השקר מתח'יב בלתי הנושא שורה היה
בלתי מזובק בנושא כל או היר רומרה שהוא מזובק
טבלתי שייהי בן אמת אולם האופן הראשון מאלו שני'
חלקים הנה הוא שב אל הפסד צורת ההקש הנושא
ואולם האופן השני הנה

הטעאה

הנה יכולול חלקו שהשקר יהיה מחייב מהנושא ויהיה
הכנתה הנושא בו מותר ובטול: דמיון מה שנושא או רוח
מותר בטל ויחשב שהוא יתהר בנוסח אמרנו אם לא יהיה
הulos מהודשת הנה הוקמן והulos כאשר הונח נמצא
בפועל וכלה תכלית היה נמצא וכלה נמצא יחד זהה שקר
הנהulos אם כן מחודש ואולם כאשר לא יחוור בנושא
הנה אפשר שלא יהיה מטעה שכבר ימצא כמו זה בהקש
הישר והוא שנקה בו מה שאינו לו מבוא לתולדה על זה
שהוא מבוא וזה אמן יזמן כמאמרי בעלי הבטול
המטעים:

ההתקה והתמורה וההתקה תהיה תמיד

טמות הדבר וייחס שזו הרבר ויטה וזה אם דבוי ואם
ענין והענין אם דאיו ואם כללי ואה חלקי ואם חיוכיס
קדומים או מתאחים ואם מחומר ואם דמיונות הרבר
בנפש ואם דמיוני המוחשיים ואלו הרברים להם עניינים
יעשו אותם בעצם כאשר יוציאו דברים אחרים בהם
התחיב שידומה בהם העניינים הנמצאים באלו הרברים
אם דמיון הדברים המעידים תמורה העניינים כמו מי
שיאמין בגוראה אשר לה שמות נרדפים שהם גנות ובות
ואולם הכללי והחלקי הנה כמו שנשפט על האדם ברבר
עוד יעתק אל החי או בחפק ואולם ההתקה גסן אל
הראייה הנה יזבאר ומזה המקום יצא המאמר הדמוני.
ואולם המחבר כמו אמר האומר בזמן הרגוז שהזמן
איןנו הורג אבל הוא מחבר להרוג ואמן דמיונות הדבר
הנה מבואר שם כאשר לקחו הדבר עצמו היו מטעים.
אבל אמן רוב מה שהיה טעות אלו הדמיונות בדברים
אשר פירש דמיונים בעצמותם אבל אמן ישוערו
בזולתם או בדברים אשר אי אפשר שישוער בעצמו דמיון
זה החמר הראשון אשר הוא בלתי מצויר הנה הוא אמן
יהה אפשר שישוער במתיחס וכאשר השדרל שישוער
בעצמותו

הטעאה

בעצמותו לוחץ מצויר במחשבת הצורה ולא יצויר לפיו
מה שהוא עליו וכן מאמרנו שאין רקوت ולא מלוא חז
הulos אי אפשר שיוציאר אבל ישוער תמיד שחוץ העולם
אם רקوت אם גשם וזה המקו הוא אשר הוועיל אל המאמר
ברקות ולזה יאמרו המדברים בכורא שלא יספיקו
השל>R וזכה לומר כאשר ישוער הנה אמן ישוער בזולתו
והוא הגש ואם בגשם ואם בדמיוני הרבר המוחשיים
הנה הטעאות בו כמו שנאמר אבל אמן

ייפול הרוב מזה בדברי אשר ישטמו

בשם הלמוד אשר יקרה

העמידה בוגר העין

זהה בהנסה

מהלמורייס:

אנון ח א 8 I ספר הפטוח

ספר נצח

ב' טינר, נס, יג, ז'

וآخر אשר דברנו בדברים אשר בהם יוכר האמות האמתי והציויר השלם ודברנו אחר זה בדברים אשר יטעו בהם הנה נזכר באמותים הנצחיים והצחיים ישועי מה שיעיל בו אחד מהם ואולם המאמר במה שישלמו בו או המלאכות הנה הוא בלתי הכרחי בכוונתו ונתחיל במאמרים הנצחיים.

ונאמר אולם שעור מה שייעיל בו הנה הוא המחשב' הנקשרית עם האמת' והמחשبة בכלל הוא מה שיאמין בדבר שהוא בעין מה ואפשר שהלה בטלוף מה שיאמינו בו ולזה סגולתו שהוא אפשר שישור במחולקת בחלוף מה שעלי המופת כי סגולתו שלא ישור בຕיריה וזה שני חלקים אח' מהם שלא ישער לסתורו והוא הנצחוי והשני והוא שישער בסטורו והוא הבלתי' ואולם שזה השעור מהאמות הוא אשר יועל בזאת המלאכה הנה זה נראה מגדיר המאמרים המוחברים בה כי היה המאמר הנצחוי אמנס הוא הקש יתחבר מהקרמות מפורסמות נגלות והקרמות המפורסמות אמנס גיע האמות בהם מצד עדות הכל או רומו לא מצד העני' בו בעצמו בחלוף מה שעלי העני' במופת כי האמות האמתי אמנס יפול לנו מהקדמו' נפל לנו הנה אמות בהם מצד מה שהוא בעצמו על מה שהוא עלי חוץ הנפש לא מצד זהה דעת זולתנו ובאשר היה זה בן הנה רוב מה שייהי אלו ההקרמות הנצחיות כחוות בחלוקת ואם ימצא צורקوت בכלל הנה אמנס ימצא זה בהם במקורה רוצה לומר מצד מה שקרה למפורסם שהיה' במציאותו חז' לנפש לפי מה שהוא עלי בנפש לא שאנחנו לא נקחנו כמו שנאמר בלאו ההקשים טזה הצד אבל מצד הפרטסם לבך ולזה יתריב באהריה בהקש האמתי התמונה המוחברת מדרטין אלו התקומות שיקנה

שיקנה מחשבה עליונה ואחר שכבר התקשח שעור פרה' שיקנה מזאת המלאכ' מהאמות הנה נאם במני' המאמר' הפעלים לה ונאמר אולם ההקשים אשר יתהי'בו מהס כמו זאת המחשבה הקוכה לא האמת הנה תה' בהכרח שהיה אמתות התמנויות ואם לא יהיה הטעאים ולזה יהיה מי' ההקשים הנעים בכאן השלשה מינים הנזכרים בספר ההקשי'ל הנושא' והתנא' והקש החלוף הפשות מהם והמורכב שהוא כבר אפשר קיום הבקשה ובוטלה ברמיון אלו ההקשים הנצחיים המורכבים וכאשר היה בידינו כזו הקדמות מפורסמות נפשות אל המבוקש וכבר ישתמשו בזאת המלאכ' במין אחד מן האמות מיוחד בהם והוא החפש וזה המין מן הדברים הפעלים לאמות הויא שנגע' על עני' כליל נמשפט כולל מה' או שלו למצויא' זה המשפט ברוב החלוק' אשר ייחדו אותו העני' הכללי דמיון זה המשפט שנשפות שכל נשם מהרו' לפ' שנמצא רוב הגשמי' על זה החטא והוא אמר כחו כח הקשר בתמונה הראשונה אחד אשר הקצה הקטן הוא זה העני' הכללי והאמתים החקלי' והגדול הוא המשפט אלא אמןס ירמו' בולעלם האמתה העני' החקלי' המוסכל מהכללי אשר היה אצנו ידו' ומין השווה היודע' לא השווה אמןס ירמו' בולעלם האמתה העני' החקלי' המוסכל גודלה מצד מה שהוא שוה אבל מצד מה שהוא כללי' בין שהוא זה בטבע או בהנחה אולם מה שיירמו' בו האמתה העני' החקלי' מהכללי אשר אצלנו הנה בדמיון שנבא' שכל אדם מרגיש לפ' שכל ח' מרגיש הנה האור אשר ה' הקצה הקטן בכאן נכנס תחת ההקרמה הנדרולה ונכללו בו ורמיון מה שנרמזו בו מן השווה אל השווה שנכבר כל אדם צוחק לפ' שכל אדר' מדבר כי המרב' שוה ל'צח' אבל ה'צח' בכלל כלל בדרכ' נכנס תחתיו ואם היה שווה לא' כי' זה בלתי פזיק ולז' אמרנו בדמיון זה שח' כללי' בהנחה' ואל' החפשי הגיון ח' ב' 8 ז' הנה

נִצּוֹת

ולזה לא נצטרך בהקדמו' אֲשֶׁר גַּעַת האמת בהם בחופש אל
שיטכארו כל הפרטימ אֲכֵל יספִיקו לזה קצ'ת' ואָמְן' נצטרך
אל עשיית החופש לאחד משני העניינים את שזה הסוג
מהקדמות לא יקרה להרגש פרטיו דמיון מי שלא יՐגִיש
יחשב שהאסקטוניא משלשת האדומת הנה דמיון זה
יצטרך בו אל החופש עד שגיע הנושא העצמי וזה הידע
בתקומות הניסינוות ואלו ותקומות יועלו בשער טה
שיצטרך שיורגן בפרטיו ואז יפול האמת בהם וזה חטרכי
קצת יצטרך שירג' מהם איש אחר לב בהרב מהקדמות
המוחפות ובקצת יצטרך שנרגיש יותר מא' ואולם העניין
הא' אשר יצטרך בו אל עשיית החופשים במופת הנה הוא
מנני שרוב האנשים לא ידעו בכללות הרבה מהקדמות
אכֵל ידעו באחד מחלקי כמו שיודיע שידי' הבריאו' וחלוי'
לחכמה אחת והיא חכם הרפוא' וכאשר נאמר לו שהחביב'
ידיעתם אחת לא ידע בזו הכללות עד שיחפש אותו ואז
יפיל לו האמת בכללותו הנה זה צורת המאמרים הנצווחי'
האמתיים ואולם חטרכיהם הנה הם הקומות המפורסמות
כמו שקדם ואלו מנים מהם מה שהוא מפורס אצל הכל
זה החלק יותר מעליה שביהם ובזורה אפשר שייסכוו כל
האומ' זמתה פכו' עם הבגדות וענין' כמו שב' החסדים
טוב וכבוד ההורים מחיב וממנו מה שהוא מפורס אצל
הרוב מבלח' שיהיה אצל הנשאים חולק לעלי' כמו שהן
או נמצ' ממנו המפורס' אצל החכם' הראשוני' והיריעים
ואצל הרוב מהם כמו שהשמיים כMRI'ס ומה שהם
מפורס מאות אנשי המלאכו' מבלח' שיחלקו כזה המתין
כמו מה שכטלאכת הרפואה מהאשכנזיא שמשלשת
האדומה והוקולוקנטידיא הלבנה או אצל המפורס
מהמשיכ' במלאכו' מבלח' שיחליק בהם אנשי המלאכה
כמו אמר אבקרוט שהגיונות המתחדרשות מכל' סנה
קדמת מברשת החולי או אצל הרוב מהם וגס נן היחס
במפורס מפורס כמו שאם היה מפורס שהידיע' בחפכים

הג'ון ח 8 ג 222 אחת

נִצּוֹת

הנה אמנס נרמו בו תמיר מהחולק' נ' הכללי' וזה שאנחנו
אמנס נרמו אל זאת הנורה הכללית והוא שכ' גשם
מחודש כאשי מצאנו קצת הנשים מחודשים כמו הארץ
והם' והאור והאש וזולת זה יבא חברה המאמר אשר כחו
כח וקי' בתמונה הראשונה בזה הנשים ממן' אש ואיר
ומים וארץ ואלו מחודשים הנה הנשים מחודש אלא כי
באשר נעשה זה החופש נפרד בעצמותו בגבור' מבקש
מוסכל לא יהיה חזק הספק וזה שהוא כאשר נרא' בחופש
שהנשו' בנושאה היה וזה הנושא הקדימה מבואר' בעימה
תראה בחופש ולא יהיה מוסכלית וזאת המלאכה מוסכלת
מצד זה מה שייתממש החופש על המבוקש לא נא
היזוע בעצמו על שהוא מבקש אצל דמיון זה יותר ראי'
בדר' ההלצ' מפני זה היה המלאכ' אמן' ישתמש החופש
ברוב בamatת הקדימה הנרולה אבל החופש בדמיון זה
בלתי מוע' וזה שאנחנו כאש' היה כב' חפשנו ברוב הפרט'
חתה הקדימה הנרולה ולא יהיה אחד ממה שחשפנו בזו
נושא המבוקש הנה מאין גיע אצלי' שזה נכלל תחת
הקדימה הנרולה ובכלל מאין גיע לנו האמת בכללו' זאת
שחווף שב המבוקש בעצמו הקדימה מבואר' בחפו' ושב
הספק הראשון אצל מלאכ' הנצוח לא יגזר העניין' כמו זו'
הגיריה אבל גנוזר במצוות המשפט לכל מפני' מציאותו
לרוב פי שהוא מזמירות שהתמעט נמץ' לרוב' ואולם
החוופ בזה הוא חופש הנה הוא ואע' פ' שייתוו בו כל
 החלקים הנה לא יתן בעצמות וראשונות הנושא הבהיר,
העצמי' אה' שהיה לא ימנע שהיה זה הכללי' נושא' על כל
אלו הפרטימ במרקחה כמו מי' שחייב של מהוו' אמנס
יזהו' ממצא בפועל ולזה הי' דמיוני' או' הקדימו' מפורסמו'
ואולם החופש הנעשה בוגעת הנה אמן' יעשה לה' היישר'
אל האמת לא אל הקנאתו תחלה ולא בעצמות והפר' גדור
בין מה שנעשה בה' שרה ובין מה שנעשה' מועל' בעצמותו

ולזה

פספק, בצד אחד א' מזה הציר השלם אבל זה המסתיק מעניינו בכך וזה שצירות הדבר אשר מהם יתבהרו הנדריט ששלמותם בספר המופת וכן אשר לקחנו בכך גדר הסוג מבואר שהו מהטוגנים הסוג האחורי וכן הבהיר לא יופיע בו שהיה הנושא מדר' איזה דבר הוא בלתי שייהי מיוחד בדבר אשר הו המallow וכאש' היו הנושא בקדמו הנזוח' אחד מאלו החלקים היה חובי שי היו מני ההקשי' בסוג לפיהם שיתתבאו מטא'ה' מצד מה שם מצוירים בסוג הצד מן העיר וזה כאשר ילקח נושאים על הדר' הטבעי ומזה הפכים והושמו הנכולי' הג' בהקשי' מה שייחסו קצחים לכך אם באחד א' מאיו היחס' היה כמו חס הגדר או זולתו מהיחס' ואם מרכיבי כמו שהוא מהגולי' חס ההבדל והב' חס המקירה או זולתו מהיחס' הוא יקחו ג' על צד אחר והוא שייחסו בהם תמי' בגולים אל הנ' אם הקצה הנגול והאמצע' לקטן ואם הקטן והאמצע' לרוג מלבדו שהיה בין בקיוצות המיחסו חס טאו היחס' אבל יהיה נשיאותם במקירה וזה ג' על ב' פנים אם שיושמו יחסם נ' הקצה האחד חס אחר כמו שייהי חס הקצה הנגול והאמצע' אל הקטן חס הגדר לב' או אחר אח' מהיחס' היה א' בהפוך ר' לש' ווות הקטן והאמצע' אל הנגול בסוג היחס או אחר מהם ואולם שיושם יחסו לא הקט' האח' שני' יחסים כמו שייהי חס הקצה הנגול אל הקטן חס הגדר האמצע' לא הקטן לא הנ' חס ההבדל או זולתו מהיה' או הפך זה ר' לשיה' חס הקטן לא הנ' חס האמצע' לא הנ' ג' נ' חס ההבדל או זולתו מהיחס הזה וכאשר הלבנו במנ' נ' נ' הקשי' בזאת הדר' היו מני ההקשי' הנזוח' כפל ההקשי' המופת' ואנן' ה' זה מפני שהם לא ישרמו בהם הנשי' על הדר' הטבעי ולא הנשי' העצמי ולחזק הדרימות וקרוב' ממי' ההקשי' המופת' חשבו הרב' מהאנש' שנפל ספר אבונצר הרבה ממנ' ההקשי' המופת'ים והם הגיון ח' ד' 8 222

נצח
את בעינו הנה החרג' בהפכו' אחד בעינו גם כן החרג' למפורסם מפורס' דמיון זה שאם היה מהמפורס' שהאורב ראיו שייטב אליו הנה השונא ראיו שירע אליו והיו תר נכבד מזה מה שייעדו בו הכל או הרוב ואמנם היה מטה שלמת' הימנו מפורסם להיו' הערו' כלם או לרוב' כי רעת החכמים אמנים היא מפורסם' מפני שכלה או רונס' יראו שדרעת' ראיו שיקוב' וכן הדע' אשר ייחד למלאכו' וכן בשאר הדברים יראו ההקromo' המפורסמו' הם בהכרח בולילות אחר שהיו הפרט' לוגחים תמור' אינם משורפי' בהרג' לכל ואט היה אמן' יקחו באל' ההקשי' סטמי' ולא יפליגו בשמירה בהם שיבאו בהם בחומו' ולזה מה שייכזו' בחל' והכלויות כמו שקרים הנפרדו' מהם המורכבות ח' חלקים הסוג והמין זהה הדר' ווהסנלה והמרק' הגדר והירוש' והמאמר אשר אינו גדר ולא רוש' בכאש' כי זה בן הנה הנושא' הנזוח' בחר' יחיי אחר מאיו החרקים אבל בעבור שי' המין לא נשיא כי אם על האיש והנורה אשר נשואה איש לא ישתחשו בה בזאת המלאכה לא תמנה בכך הנה חס' ואולם חרוש' הנה הוא נכנס בסגולה באשר היו כחו' אחד וכן המאם אשר איןו בגדר ולא ברושם נכנס במקירה גם כן' היו הנושא'ים הנזוח'ים א' ה' החלקים גדר' וסוג' והבדל' וסגולה ובמקרא' אולם הגדר הנה יספק מרשותו בכך שהוא אמר יוד' על עניין הדר' אש' בו עמידתו ומציאותו ואולם הסוג הנה הוא גדר' בכך' מה' הנושא' ג' על רב' מתרפים בדין מזרד מה' ה' אולם הברה' הנה ה' הנושא' ג' על רב' מתרפים בדין מזרד איזה דבר' ה' הנושא' ה' הנושא' לא' ור' על דבר מה' ה' יומץ' לכל בלבד מתרמי' ואולם המקרה הנה הוא יירשם ג' בכאן בכ' ראש'ים אחד מהם שהוא אשר ילקח לדבר' ואינו סוג ולא הברל ולא סגולה ולא גדר' והב' שהוא אפשר' שימצא לדבר אחד בעינו ולא ימץ' לו אמן' נרש' בכאן בכ' ראש'ים לפ' שקבוציהם ג' יע' לציר המקירה על המוחלט' זה שהרוש' הרש'ון מה' ייחד מהAKER מה' מה' לא' יתפער והב' מתרף' ומגוא' שאל' הרש'ם' בכאן' איןם

פספיקים

נזה

סא

שה שיבקש בטsha במוחלט או היה מבקש בתנאי כמו
шибוקש אם הוא סוג או גדר או אחד מהיחסים החמשה
עוד נtan עם זה איך ישאל השואל וענרג המשיב ונtan
עם זה הכוויים אש יוחדו לשיאל והכוויים אשר יוחדו
למשיב ולזה מה שתונגר זאת המלאכה בשווא קניין
ישער השואל בה שיעשה מהקדמות מפורסמות הקשים
כטול איזה משני קוזה הסטור יקל השואל מהמשיב
ויכל המשיב שלא יודה לשואל דבר יזיב ממנו

סותר מה שהנזה ולזאת המלאכה תועלות
ארחות כבר לנו בספר הנזה אלא
שדמיון זה ההרגל יוחם לו לא
יהיה הכרחי אצל שלו'
המלאכו' המופתו'

אבל

אם

היה

באין ספק הנה הוא מצד הבוד
חמאמר

והם באחת הקשים נזהים ובכאן חלק אחד טמיינ
המאורים האמורים והם הידועים במאורים ההנוניים
והוא מין תחבר מהקדמות הצודקיות אשר אין עצימות
אכליהם יותר כללות בסוג אשר ישתמשו בו הנה מצד
מה שהוא צורק יחשב שהוא טני טני האופטים ומצד
מה שהוא בלתי עצמי יחשבו בו שהוא נזהן : אולם
תמסתאים הנה יבא בזה החלק שהוא אינזגץ' ואולם
אבונזר הנה אשר ראה מכח מאחרן שהוא נזהן .
וancock נאמר שם לא יהיה סבב נפילת האמת במקושט
מה שיישער הנפש שהנשוא בעצם הנשוא והנוש בעצם
הנשוא הנה לא יעשה האמת בזה רברוזלה חפרטים או
החושומה שזה רכנו הנה הוא בחכמה נזה אבל
דמיוני אלו ההקשים הם במעלה יותר עליונה מההקשים
הנזהים כי היו בלתי כובסים ולא בחלק הנה זה השוער
אשר אמרנו לפ' כוונתנו בכאן בתספיק ואולם אריסטו
הנה בעבר שהוכרו לו אלו הטעמי' מהמופתים
לא בחמורים בלבד אבל בטעמי' שדמיון אלו ההקשי'
ואם לא יהיו מופתים הנה להם תועלות מכלם הרגילות
זה שהוא בעבר שהי' רוב מהקדמות המפורסמות
מקובל' אפשר שי' קויים הדכר הא'בעינו מאלה הקדמות
և בטל וזה כאשר יচובר אל הקדמתה הקטנה' שני'
הקדמות המקבילות סבר שי' שיתמשו המיעינים ברמיון
אלו ההקשים בקיים הדבר או בטולו יס' שהי' אחד
מהם ישדר שמירתו והאחר בטולו יגעה ממנה הרגל גROL
על צד מה שיגעה בטלאות אשר הם מוכנות לזהלים
במלאת העמידה זולתה ומפני זה הושמה זאת המאהה
בין שואל ומשיב ושוטט השואל שאלתו ברוך שיקבל
מהמשיב מה שיבטל הנחתו ודרך המשיב שלא יקבל דבר
יבטל בו עלי' הנחתו ונtan לזה כל המקומות אשר מהם
יكونו ההקשים בכל המבקשים בין שיהי' המבקש

טפה

המאמר במאמריהם זה

ואחר אשר השלמו המאמ' בקהשי' הנצוח' ובשעור מה שיעיל בו מן האמות הננה נרבר ברבבי הלאה ובשעור מה שיעיל גם כן והוא נראה שהלצתה משבת מה גברות תשיקוט אליה הנפש עט תשער בטירה וכבר גדרנו במה שעבר מה הוא מחשבה ואולם הדבר הפעulis להלצתה הנה יראה בחקירה ובփוש שהם יחולקו תחלה אל שני חלקים אח' מהם ממאמרים והשני דברים מחוץ אינם כמאמרים כאמוניות ודעות וזה מה שאנו עתידי למןות וכן נ' כי ראה בחקירה שהמאמרitis אשר ישמשו באלו הצלחות המפורסמות שני חלקים משלים וטענות והוא הנקר' בזאת המלאכ' טימן וזה שהוא אשר רמז אחד מהס על אחד שיקח תורה ואמר אלו עשה כך מפני שפלני עשה בו האליחבו ויליז לו מליז' במלים או אמר לו שבו עונש כזה וכזה בדבר דבר ממה שליז' בו וכאש' כבר התפרס' שזה המין מההלך' שצמשו באלו שני החלקים מהמאמרי' הנה נזכר בהש תולה עוד נלך אחר זה לא המאמר במליצות האחרות כי היו או יותר אמתיות שהיו מליצות מלאו והם יותר קודמות בטבע' .

ונאמר שהסימן הוא הקש מוביל לפי הchèלה הרעת הקדמון לכל או לרוב והchèלה הרעת הקדמון הוא הדע' אשר יגש האדם יפול לו בו משבת מה גברות ותשיקוט הנפש אליו מפני הגמול וההנושים אמנים יהיו מולדים לפ' הchèלה הדעת הקדמון אם מפני צורתם ואם מפני חmars אולס מפני צורתם הנה יהיה מולד לר' נ' כי לפי הchèלה הדעת וצורת הקשי' אמנים יהיו מולדים לפי הchèלה הדעת כטיול בהם ויחסרו מוזה הר' אשר בוכרכיה היה לערך רצף ההמנון שייעברו בו בהרצ' קצחים החקשים אשר מנינו אותו שכזה המניין גינו לנו כל מני' החקשים הלאה' מצד' צורותם ונאם' שהנה מבואר ממה שקורט שאשר יעשה בהכרח החוויב בתמונה הראשונה היא ההameda הכללית ואשר יעשה החבור הוא **שהיה'**

ההameda

ההameda הקטנה מה'יבת וכאשר היה זה בן הננה כאשר נשדר ההameda הנדרולה תשוב התמונה הלאה או בשתקה סתמית אבל חסרונה יותר הלאה מפני שהוא כבר יוכן חסרונה שהיא אמנס נחרשת מפני שאין בה מקום סתירה ושיהיא מבוארת הפרטס מד' על צד מה שייעשו זה בעלי' מלאת המופת וכן כבר יהיה נ' להצעית בקצת חמקומו' בחסרון הקטנה או בלקיחתה שלולית ואולם התמונה' הב' והג' הננה בעבור שלא תהיה בהם הווהameda המקנה הענין בתולדה מבוארת מתחלה הענין כבר תהיה הקטנה וכבר יהיה הנדרולה וכן החקדמו' הפעולות לחבור לא יהיה מזיך אם יבואר בהם בשתי הקרמו' יהוד' אבל ראו כאשר יעתה זה ולא יחשרא' מהם שילקוו שתיהן סתמיות ואם לא לא ישארבhem מקום לסתירה כלל וג' ממיini הבהיר' הכלתי' מולד' מה שיחשב בו בהchèלה הדע' שהו' מולד' מבלתי' שהיה בן על האמת וזו הmins נ' כ מהמאמר' הס בלתי' הלאה' לפ' צורותם דמיון זה מה שיתחבר ממשי' מה'יבוט' בתמונה השניה והmins המולד' אשר בתמונה' השלישית כאשר יוקחו ותולזותם כלויות היו מזיה המשן' אבל ראו עט זה שלא יבואר בהם בחומרות וווקחו סתמיות להיות מקום הסתיר' בהם יותר נעלם ואולם ההקשי' התנאי' הנה מהם מיזחלקים כמו' שקדם ומטורבקים ואולם המחויר אמנס יהיה סימן בשישאר בו ג' מקום לסתירה וכבר התבאהר בספר ההקש שהו' אמנס היה מולד בשיה' שלם החוויב והיה הנשנה בו מבואר בהקש משאי' ואם היה הנשן' בו מבואר בעצמו הנה היה החוויב בהכרח ממך' שיצטרך שתבאהר והتبאהר נ' שם שלא באין' דבר שיזדמן מקרים או נמשך הוא המושן' בו ולא איזה דבר מהם שיזדמן הוא המולד' וכאש' היה וזה בן הננה נ' אמנס היה זה המזין החק' סימן כשנעוזבכו קצת מאין' התנאים אבל תולה מה שייז' בו הלצתה הוא שייחס' המושן' פמן' וכבר היה ה' הלצתה שנולד' בו או' מהם שיזדמן מדור' או נמשך או' מקרים אבל ראי' עט זה במתוונת' שלא היה שלם הולדה שלא יתבאהר ברוב במתוונת' אשר יתחייב טמן' פרח או שער מהריבת

הרצאה

המראבה כמו שישנה הנمشך בעצמו וויליד הקור או ישנה מחייב הקודם וויליד מחייב הנמשך וכבר יתבאר בנשנה בדמיון זה ויהיה המאמר הרצאה כפמאמר קצת הראשוני אס היה הנמא מיתה הנה לו התחלה אבל לא תזהה הנה אין לו התחלה גלינים והרבבה מהמפרשים ישמשו בו הטעין מן ההקש בבא מה שיוסכלו סבותיו מפעולות החידתון זה שיאמר כאשר הוסר העץ החור הסור הקול הנה אם בן כאשר ימצא העץ החור ימצא תקול ולא יתחיב כמו שנאמר שהוא הוסר החי הוסר האום ולא יתחיב מציאות החי מציאות האדם ואולם כאשר היה המולד שלם כמו שייה' מחייב הנמשך או הקודם בעצמו הנה יתחיב שלא יתבאר בו בנשנה ואם לאו לא ישאר במאמר מקום סטירה אם לא החבור ולא יבואו: ואולם הנברל הנה הוא אמר כי הולץ' כשלא ישלו כל הסתיוות בו כאש' היו יות משני' יושלא ישליםו בהם נ' כל הנשנים ואולם אם חוסר הנשנה בזה ההקש הנה לא יהיה הרצאה אבל כאשר עשה זה ישאר בצו ר' מה שיבוקש בו בא' אחד מהסתורים אשר חלקו לאיים הבקש' דמיון מה ישלי' בכל הסטורים בו מאמר שבו אלמעלי' בספר המכון' בהישרה כאשר רצה לבטל הוויה מהיסודות הנה הוא אמר אם היה נמצא מטה' מהיסודות הר' הנה לא ימלט שייה זה אם על צד שהגשים יכנסו קצחים בקצ' עד שתיקבזו הנשנים יחד במקומות אחד או יהיה זה על שלל אחד מהם עומדים במרקם עצמו מקיף וכל לא' ב' המינים שקר הנה שיהיה בכואז' יסוד יתר אחד יתרה מהו נמצ' אח' שקר וזה חמאמר כבר נפל ממנה אחד שהיראו שיטושים סותר בהקש וזה שייה' הוויה על אופן התרבות' כמו שיראה בסכגבי' ובזולת זה מהדברים המלאכותיים ואולם המין אשר יתחלו בו משלילה וכלה אל שליליות הנה אמן' יהיה מליאה כشنשר הנשנה ובכאר התולדה שה' כאשר חוסר הנשנ' ותולדת יהוד לא יבין השם איזה דבר כוונ' בתולדה

הרצאה סג

בתולדת ואא' שייה' הנשנ' בכואז' שייכא'בו איה דבר הזוטן ולא בתחלת הרעת אבל אמן' ישנה בהם תמיד המהייב ווילד השולל אבל כאש' עשה זה לא ישא'בו מק' הלהזא': **בתקש החולף** ואולם התקש החולף הנה הוא ראי' כאשר רצינו שייה' הלהזא' שיבואר במקומ' הפטוף בו והשקר המהייב ותוסמן ההקדמה אשר יתהי'יך ממנה השקר וכבר יבוא' כוכאש לא יהיה החוב נרא דמיון אמרנו אם לא יהיה כל אדם מרגיש הנה אין כל חי מרגיש כי כל אדר' חי הנה זה החוב הוא בתמונה השלישית הנה אילו הם מני' הסמנים מצד צורותם והם מוכנים להולף החוד' במஹרט' ואולם חלוקת חלקיו מצד החומו' הנדר' יתחוי' שימצאו מצד מה שיתחלק לאותם ההקדמות בעצם ובפרט ההקדמה הנדרלה כי היא הייתה המKENה לתולדות ואולם הקטנה הנה כבר אפשר שתווק איך שיידמן מהויתה הצלחת או מפורסתה או זולת זה' ונאם' שהקדמה' הנעש' בכואז' בזה החורק מהמאמר' ובפרט הנדרלה אמר' יקחו אותן' בכואז' מאשר היא מפורסת' בתחלת הדע' המשוחרף וכבר גדרנו במה שעבר מהו תחלת הרעת כמו שהקדמות הנצחות אמן' ישמשו מאשר הם מפורסמות באמת' וכמו שהמפורסמות כבר יודמן בהם שייה' צורקות ושלא' יהיו כן' ההקדמה' אשר בתחלת הדעת כבר יודמן' להם במרקחה' שידמו' מפורסמות או צורקות וכבר לא יודמן אלא' שהם בכלל' אמן' יוקחו בכואז' מאשר הם מפורסמות בתחלת הדעת כמו שהקדמות הנצחות אמן' יוקחו מאשר הם מפורסמו' באם' בלבד והמפורסמות אשר בתחלת הדעת הקודם תחולקנה לא גיירות' מקובלות והם הקימות יוקחו כלית' בתחלת הרעת הקוד' ו'ם' דבריהם מוחשיים' יוקחו ראיות על דברים אחרים בתחלת הדעת גס' בן' ואלו הראיות מה שיווקחו ראיות על מציאו' הריקות על המוחלט כלחנו הכלוי הריק' ראייה על מציאו' הריקות ומהם שיווקחו ראיות על מציאות הנושא לנוש' וזה כאשר היה

הַלְצָה

היה יותר כולל ויתר מהנושא וייתר פורט מהנושא או
שוה לו ייחובר בתמונה הראשונה וויהר אצל הקודמים
בשם הראה ואב היה יותר כולל משני הקצאות ייחובר
בתמונה השנייה ואם היה יותר פורט ממנה ייחובר בשלישי
ואלו ייחדו אצל הקודמים בשם אותן ואלו הראות
אשר יוקחו כבר יהיו קודמים בסבירות וכל אחד משני חלקיו
כמשיגים וכבר היה קודמים בסבירות וכל אחד משני חלקיו
ההקדמו המקובלות והראוי נבר היה בחמורות ההכרחיות
והאפשריות על השווי אולם המקובל אשר היה בחמורות
ההכרחיות בדמיון שהיה הפועל לו פועל ואולם אשר
בחומר האפשר המאוידי כמו טבל חוליה ילן אחר האותו
ולא ישבור אל מאמר הרופא הנה לא ירפא ואולם אשר
באפשרות על השווי הנה המשל בו שבל מה שהוא יותר
ນבר וייתר קל הנ' הוא יותר נבחר שזה בעצם נבר אפשר
שיטען בו על שהענ' אין נבחר ואולם הראו מה שהיה
מהם בתמונה הראשונה והוא אשר יוחד בשם הראית
בחומר ההכרח הוא בדמיון אמרנו וזה ינדל אורח מעת
מעט הנה הוא כדורי ואולם מה שהיה מהם בחומר
האפשרי המאוידי בדמיון אמרנו פלני יקוץ האנשים וכיין
החרבות והסיף ויבצר חומות ארץ זו אין לו שונא הנה
הוא אם בן עוזה תחכלה שימרו למלך זה היה נורע
אצל הקודמים בראי הדמיונית ואולם אשר בחומר
אפשרי על השווי בדמיון אמרנו פלני לא ישדר ממקומו
וכבר הכניע חבו עד שמצאתהו הצלאה הנה הוא אס
בן גבורי הנה זה גב' בעצם נבר ישמשו ראויות על הזמן
אשר לא יוכל האדם עמו על הצלחות ואלו הראות גם
בן הי הראשו נ' כנו אותם בראשות הדמיון ואולם האותות
מה שהיה מהם בחמורים ההכרחיות בתמונה השנייה כמו
אמרנו שהעצב יצמיח מהמוח אלא מפני שהוא עבר בו
ואולם מה שהיר ממנה בחומר האפשרי המאוידי כאמרנו
פלוני הורה השונא על ערות הארץ לפ' שהו על החומה
ונטראת

הַלְצָה

ס"ד
זנזראה אל השונא והראיה על העrhoה הוא זה הפעל
ואולם אשר מזה בחומר האפשרי על השווי תננה נחם נח
הראיות אש' בזה החמר אחר שהו הכלויות בהם כח
כח החלקיות והחלקיו יתפקידו וישבו על התמונה' הראשו',
וכאשר יוקחו כללות לא יהיו כובבו' יותר מכוב החלקיו'
ולזה יפלו הראשו' זה המין מן האותות אשר בזה החמר
ואולם הראות אשר בתמונה השלי' שית מה שהיה כח
בחומר ההכרח הדרמיון אמרנו שהזמן הוא הנגלג' מפני
שהדברים כלם בזמן ותקדים כלם בכדור הנגלג' ואולם
אשר בחומר המאוידי הוא בדמיון אמרנו החקמים חסדים
לפי שסקראט חכם וחסיד' ואולם אשר מלאו באפשרי
על השווי הנה הסכ' בהפלחתם היא הסבה עצם' בהפלחתם
בתמונה השניות וראי' שנדע שזאת החלוקה א' נ''
עצמית להקדמות הסימניות במה שהן הקדימות הסימן' ר'ל
חולקתם אל ההכרח והאפשרי וזה שהקדימות הסימן'
אמנים ילקחו מצד שהם מקובלות בתחלת הדעת כמו
שאמרנו מאשר הם אותן וראי' בثالث הדעת לא מאשר
הם בחומר ההכרח או אפשרי מפני שאש' ילקחו הקדימות
בזה התראר הם ההקשיים המופתים ר'ל שם אשר
ילקו הקדימו מאשר הם הכרחות או אפשריו' מודעית
ואולם האפשרות על השווי והם אשר יחשב שהם יותר
מיוחדו' באלו המאמרי' ביהו אין שימוש מלאכ' מופתיות
הנה זאת המלאכ' ג' ר'ל מלאת הלהצ' אין השתמשות
מצד מה שהם על השווי מפני שהם אלו השתמשו בזה
הצד לא יהיה שיתחייב מהם הדבר יותר ראוי' משיתחייב
סתורו אבל אמנים ישתמשו מאשר יזכר אחת מהם ובכיא
הכרע בתחלת הדעת וזה אם בערך מה או בעין מרא
ובעבר שסכלו אנשים זה הענין הרוחיקו שתעשה זאת
המלאכה ראה בחומר על השווי לפ' שהם חשבו' שמה
שהו על השווי לא יכול בו הרצחה זונת המלאכ' כמו שנא'
אין לה גושא מיותר במינו שאין למלאכת הנצח נושא
בנפש

מיוחד כי היה שני אלו המלאכות לא יוקחו החקומות הנעשות בהם בנפש על הצד אשר הם עליהם חוץ הנפש אבל אמנס ישבטו תפיד שהנושא בנושא פנוי הנראות אם בתחילת הדעת ואם באמת לא פנוי שהנושא בטבעו שימצא לנושא או בטבע הנושא שימצא לו הנושא ולא בלבד תקח זאת המלאכה הקדומות מאשר הם ממציאות אבל כנבר בתחילת הדעת מזולות שייתנה בהם צד ממציאות אבל כנבר תקח ההכרחי על שהוא אפשר כפי התחלת הדעת וכן האפשרי על שהוא הכרחי אולם לקיחת ההכרחי על שהוא אפשרי בדמיון מי שייחסו שהשם אפשר שייהיו בתמונה אחרת ושיתהוה כל דבר מסוים דבר שיזדמן . ואם דימה שהוא נמנע והוא אפשרי הנה דברים רבים לא יוקשו ממציאות אצל הסתכימות אמונה ההמנון בהם ואם היה הצד אשר נתינו לנו מהאות זמן הנדרות הוא שהדברי כלם אפשריים ושאין דבר בכואן נמנע עד שהוא יתחייב מי שאם בזה שלא יהיה אמרו זה הכרחי כמו שנ' במלולך אפלאטון ואפרוטאקורניץ כאשר אמר לו אפלאטון הנה אין דבר מושג ולא דבר מה מושג ואמר לו אפלאטון הנה אין דבר מושג לשל שפטו בזה המשפט ובכ' אנו מזה שאנחנו בו ונשוכ אל אשר היינו בו ונאמר שהוא ידמה שהיר הענין אשר הכריח הראשונים אל הלויקת הקדומות הסימן כפי החמר שהנה יקרה להקדמות הנוטות בתחילת הדעת חולשה וכח כפי חמר ולזה יהיו הקדומות אשר בתחילת הדעת כאש' יקרה לחם שיתהוו מן החמר האפשרי המודע יותר חזק הרצאה מהם כאשר היו באשר על השווי . הנה כבר התבאה מזה המאמ' כמה מיני הסימן מצד ההכרח והחומר . וראו שנדבר בהמשל ובהבדל חלקים מהם שנפשוט על ממציאות

בנושא או שלילתו ממנה פנוי ממציאות זה הנושא בדמיון זה הנושא או שלילתו ממנה יותר ידוע כמו אמרנו השמים טהוים פנוי שהקثير מטהו ומהם מה שנשפות

טציאת

במציאות נשוא בנושא או שלילתו ממנה פנוי מציאו' דמיון זה הנושא' בונה הנושא' או שלילתו ממנה ובאשר ה' מציאתו הדרומה או שלילתו יותר דמיון זה שנשפט על השם' שהם משתנים מפני שהם בעלי הכליה ומהם שנשפות מציאות נשוא בנושא או נשלול שלילתו ממנה למציאות זה הנושא הנושא בדמות זה הנושא או שלילתו ממנה כאשר היה מציאות דומה הנושא בדמות הנושא יותר ידוע או שלילתו ממנה יותר דמיון זה הדבש מבחן מפני שהסביר מתי יוכבר היה המשפ' כללי והדום' חלקי כאמרנו המעדנים רע מפני שהיין רע והכבד בין ב'או החפו' מפני שהח بواس אמינו בו הכללי בחלק וכאן אמנס אמרנו האחד באחד מצד שהוא דומה לא מאשר אחד מהם באח' הדרומה שני מינים אם דומה בעניין משותף ואם דומה ביחס דמיון הדומה בעניין המשותף כמו שקדם ודמיון הדרומה ביחס כאמרנו המלך במדינה כמו האל בעולם וכמו שהאל אחד בן ראיו' שי' המלך א' הנה הדרומיון בכלל אין מה שהיה אין בו משפ' כללי על חלקו לפ' שהחדרמי' אין אחר מהם יותר כולל מהאחר ולא ימצאו ב' מחרדים מזה הצר ומבוואר מהה שקדם בספר ההקש שהמולדת הוביל בהכר' אמרנו הווא מה שobaoar בו החלק בו ואשר היה זו' כן הנה הדרומיון לא יתחייב ממנה בהכרח אמר אחד הכרחי ואינו מוביל בעצם דמיון זה שאחננו כאשר שפטנו על השמים שם מתחווים להתרומות בגשמי' דמתהווים וההשתנות והדבקות וולות זה הנה השמים בזה המאמר הווא הקצה הקטן בהקש אחר אשר היה הווא נשוא המבוק' והגבול הווא הקצה הנזול א' אשר היה הווא נשוא המבוק' והגבול האטען' הווא' וההשתנות הנה כאשר הכרנו הה' אמרנו כז השמים משתנים וההשתנות מטהו אמרת בז השמים מטהו א' אבל אמרנו שמהשנ' מטהו' לא יספיק בו שמצא סתמי אם רצינו שנכולו השם בסבה הכרח תחתיו אבל עד שנקחו' כללו' זוה' שכ' מטהו' כי'גנ' בהגע' זה הכללי הגון ט א 6 1 א gal

הלאה

אצל מה שחקרנו קצת המשتنיס הכלול על מה שדרמו
שיגיעו הקיימות החלקיות בואר ברמיינס לא שילקה
על צד ההכנה והחיירה לנפיית האמת בכלל ואף על
פי שלא יכול אלו אמרת כלל, אצל מה שהרגנסו קצת
המשתנис מתחום ישאר אצלנו זאת הקיימה סתמית
הנה לא יתחייב מהרגנסו זאת דבר בהכרח אבל בתחום
ההתקומות אין עבור החוש אבל בעבור כח אחר כי היה
חווש אמן ישג ממנו אישים מוגבלים הבפס' וshedrgot
המחשבה אמן הם כפי קרוב' מזה המשפ' הכללי ורוחקס
המחשבה בכלל היא הגירה הכללית מהחו' בלבד ובעבור
שערי בוז' קצת מהכרי המדבריים והוא המכונת
באבולומאל אמר יועל הטש' האמת על צד הה'ירה
והתבוננות לבך אבל בעבור שהוא לא אמר בהקשר
האמת הטענה התח' בשייח' הידיעות כלם החולות
ולא יהיה שם ידוע בהק' עד שי' רוך משל ספר המגסט'
אפשר שיקראתו מי שלא עין כלל ברכר מההנדסה ויוז
הרושי העולם ידועים בעצם. הנה כבר הטע' מהו סדר
ההטשל באפט והוא בזאת הטעאה עין החפש בנזוח
כמו ששיטמן בהם דמיון ההקash בנזוח. וכבר ראו' אחר
זה שנשוב לא הטאמר בהל' צ' אשר איןם במאמרי' ובשעור
מה שנתנו מהאמות ואלו ההצלחות הסבכלל' ג' סוגים.
מהט מעלה האומר וחסרונו חשיבות האומר מן המכוון
שהוא יקנה האדם טוב המחשב' בו וקובל למה שיאמרו
וממנו קצת הדרכות השומעים בהפעלות לצד האמות כמו
שאפשר באמצעות השומע הפעלות יהוב' האמנתו מדוין
או מקורבו או פחד או כאס וזה גם כן נראה שהוא יתרה
הארם אל האות וממנו מה שיטה השומעים במאמרם
המוחתים וזה בשידומה להם כי אמרו אמן' קבלתו
החשיבותים ואנשי חבריה הנה יאנצ' זיה והעדות והספר
נפסר ולא יהיה טמן הנולת העניין אשר בו הטעמן
והקמנתו

הגיון ט ב 6 זז מה

זה הקטנו שהמאמר כאשר גדל תחיה הנפש נוטה אליו
ובהפק כאשר תרחיק ממנה הנפש ולא יכול לה אליו נטה
וממנו הקבוץ וממנו העדו', וממנו הרעב' וממנו הייחור
במדברות ובסגול התלאות וממנו שהירא איכורה המאמר
והקהל והנעימות בעין ישוע מציאו העניין אשר ישדרל
לקאים אותו כמו שישפר מעין מפחיד ויאדים פניו וגביהם
קולו וממנו נתית המאמרים והפלת הרוב מהם והסננות
בצורת מה שיראה בטולו' ויקל סתרתו זהה בהטעא' יכנס
ממנו בהרצאה' הנה אלו כל המציאות אשר מחוץ וזה
מבואר מהתחלת העניין ברוב מהם שהם אמן' יקנו מריצה
לבד ובקצת' כבר יעלם זה קצת העלמה ואנחנו נדע' בזאת
 ומה יותר חזק מדורגה מהם עין העדות והעדות בכלל הוא
ספר מה והספר אם שייח' המספרים בו אחד או יותר
מאחד והיוור מאחד כבר יהיה קחל אפשר למנותם וכבר
יהיה קחל אי אפשר למנותם והדברים המספר' מהם אם
טוחשים ואם מושכים והמספרים מהדברים המוחשיים
אם שייח' הם אשר דאו אותן' ואם שייח' מספר' מאחרים
כਮותם או פחות או יתר והדברים המוחשיים המספר מהם
אם שייח' עניינים עברו לא נרגעש אנחנו בהם ואם שייח'
בזמן הזה אבל ייח' נסתרים מהם' ואולם הדברים אשר
נרג' הנה לא יספיק לספור בו ולא תועלה וכן דעת' שייהיה
העניין במושכלות אנשי המלאכות אשר מדור' שיתבאו
במלאות אלו המושכלו' ואולם אצל' הטעון כבר אפשר
שיפעל העדות בהם מליצה ולזאת הסבה ימציא האמונה
אשר תודע במדברים מאנשי אומנתנו ולא יקצרו בידעית
חdoi' העולם ומציאות הבורא וולת זה על עדות התורה
לבד אבל ישתמשו בידעית אלו ההקשיים'. ואולם הכת
אשר יודע באלהשרא הינה יאנצ' זיה והעדות והספר
מהענינים המוחשיים אשר לא נראה יחזק האמור בהם
ויחלש כפי ספר המספרים וזולת זה מהענין' מהדומים
לאלו אשר יחויבו להם והיוור חזק ההגאנות המגיונות

הגיון ט ב 6 זז מה

מה שספריו בו קהיל א' אפשר לכלול אותן ויאמרו שהסת
ראו וכן מה שספר קהיל רב עד כי חדר לספר לקהיל גדול
אחר לאין מספר ויאמרו שם ראו וכוזה כל מה שנוסס
הכלל הנה תה' הפלג' שהפליגנו כאשר הסכימו בთולוף
ואמציאות וסופס בהם א' אפשר לכלולים או ישקה וזה
החולק מהספר והוא אשר יקרא תורה וזה כבר יגיא
האמת בעניין מה שליחתו משדי הנביה עליו השלום
ומציאות סיני וחויב זהולת זה וכבר ראו שיעוין על איזה
צד יגיא זה כי היה הצדיק ממן במציאות וממנו במקורה
והוא מבואר שהאמות במציאות הענין המוחש אמרנס
יגיא תוליה במציאות מהחוש וזו מי שפרק ממן חוש
מה הנה נפרק ממן מוחש מה ולא מציאות המוחשים
יגיא במציאות לבר מהחוש אבל רמיונס גם כן על מה
שהוא עליו וכבר יגיא האמת גם כן במציאות המוחשים
בעצמם פון חזק דמיון זה שהקירות נבנו לה בונה
שא שחו לא יגיא ממן צור' הבנאי המיו' בעצמו ואולם
הענין' המוחשי אשר לא יוחשו' כל ואין לנו דר' לא השג'
מציאות בהקש כבר יגיא האם' במציאות אבל על המעת
כמו שכבר יגיא לנו צורתם על מה שהוא נבנה עליו על
המעט אבל דמיון ALSO ואם לא תעבור בהוש אשיהם הנה
אי יאפשר שלא יעברו הם שאים או מה שיורדה עליו נפעל
זה האמות אצל רוב מן האנשים מן התרויות הספרדים
כל מה שהוא פועל לו במקורה מפני שהצדיק בו נ麝ך
למה שיחשב שהוא סבה לו והוא ההגדרה על
המעט לא על צד מה שימושו המסתובבים סבthes המקראית
ואולם השבה בהגעת זה האמת אשר במקורה ואיך יגיא
הנה אין מה שיתחייב העמידה עליו מזאת החכמה
וכבר נאמר בספר החוש והמוחש ובבעור שחשבו זה
אנשים השתדרלו שיתנו בהגדרה מספר יגיא ממן האמת
בעצימות וכאשר לא הגיע להם אמרו שהוא מונע עצמוני
אם לא יהיה אצלו וזה טעות מבואר שהנה אלו היה מה
שbearנו

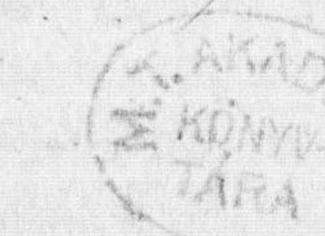
שbearנו מספר מה בעצמות יגיא ממן האמת לא יהיה
עליה הדברים התוריים במספר המגידים ויה' וזה במספר
אפשרי שישוחס ויעדר עליו אבל הר' הצע' קרו' מהקרובים
ולזה בעבור שהשתדרלו קצתם שיותנה בתורת הנאים
יגיא מהם האמת הנה לא יגיא להם אמר ומתנהיים
שיגיאו ממן האמת וכאשר היה זה הנה אין בהם תנאי
כל יתנו ולא צד יגיא ממן האמת בעצמות זאת
המלאה אמונה ישתמש הגדלה והעדות מצד מה שיוקח
מן מאוד' והוא מהשכח אבל מה שיוקח על המעת
לדבר מה לא ישמחו מלאכה כלל: ואmens הרכוס
בחקים הנה הענין בזה גם כן מבואר אבל מה שיגיא מן
האמות בהם מפני הגדול עליהם והמנוג חזק מאד וזו
הראה רבים ממי שגדלו במנוג הטכליים יאמינו חדשים
כוzbim לא היו נושאם בעבורם: ואולם הקבו' אשר הוא
הסתכמה אנשי הדת שיאמינו בדת הנה הם נסמכים גם.
בן באלץ' מראה התור' להם עצם' ובבעור שעשו אוניס
בזה אמרו שמשכלי הקהל לא יכפר ואבוחמד דבר בזה
הענין בקbezון בראש ספר המכונה בהברל בין היישמעלי'
ואלונדק אמר שהוא לא הכבבי' על מה שהוא הacsם' ואולם
היחוד הנה כבר יהיה ברוברים לא טלית היחוד אשר
יהיה בנלאה יעור התשובותם העניים אשר ירא' שהם
נמנעים מן האדים אבל מן המבואר שהוא אם היה הפעל
בתכל' המתינו הנה הוא לא יועיל דבר זולת טוב המכחשה
בפועל והבטחן בו וחשיבותו כי ה' הענין לא יהיה וככ' באך
אבוחמד בספר המכון באלקסטוב'ה ואמר האמון בשליח
בדרכ' הנלאה לפ' מה שרשמי המדברים הוא דרך המוני'
ושדרך הסגלו' ח' זולת זה הנה זה אשר מנינו ומהענין'
המושיאים עניינים אשר יחש' בהם גם כן יגיא מהם
אמת ואולם שאור זה הנה הוא מבואר בעצמות הצלצלו
ואמן' היו הסייע' יותר נכבד' מזה וייתר חזק הקידם' לפ'
שהם כבר ישתמשו בקיום מה שהיא מלאו בלתי מבואר

הלוֹצָה

בלתי מכוואר ההלצות ומיין זה שהוֹא כאשר לא היה
חשיבות האומר מכוואר ולא מפורסם ישתמשו בכוואר זה
זה כאשר יחשב חושב במאה שחשב שהוא נלאה ישתמשו
עמו בכוואר זה שהוֹא נלאה וכן בעדות ובידניות וולתס
כאשר יקרה בהם הויוקה וכל אלו הדברים ההלצ'יס בין
שהיו מאמרי או עניינים יוציאי כבר אפשר שישתמשו בכל
הملאות המתשכויות לפ' מה שהיה שייתמשו בהם מי
שבعرو מראטן לפי שהם הוי חשביט בהם שהוֹא
דרך האם ואולם ארטסט'נה בעבו' שהזבאו לו מדרגתם
באמת וראה שצורך לו האמן אמנס הוא שימוש ההמוני
אותם בינהם כדברים החלק'יס הרצוני'ס אשר ישפט
בשם המשפט שהם טובות או רעות וכענו' שהוֹו הזרביס
הרצוני'ס אשר ישפט בהם המשפט שהם טובות ורעות
מרט מה שימצא לאדם עצמותו בזמן ההורה ואלו הם
המעלה והפחיתוֹות ומהם מה שימצא בזמן ההורה בזולתו
זה הוא היישר והועל ומהם מה שימצא לו ביום העתיד
ואלו הם העניינים המועילים והמצויקים אמנס הראשוניס
הנה קי'מו ההגודה המרתקת ואולם השינוי'ה הנה יקראו
הסדריות ואולם השליש'ה הנה יקראו העוזה והיה האדם
סדר'מיהו משוחף בהכרח מה שייתמש המארוי'הלוֹצָה'
בalgo הסוגים באדר ארטסט'ונת הסדרים והדברים אשר
בhem אפשר האדם שליז' בדבר דבר мало על יותר שלם
מה שאפשר בזה הדבר ולזה מה שגד בזאת המלאכה
בזהוֹ דרכ' ישור האנושות בו שייעשה ההלצה בדרכ'
דבר מן העניינים החלקיים על יותר שלם מה שאפשר
בזה הדבר לפי טבעו ואשר דברנו בזה לפ'

כונתנו ספ'יק :

במאמריס

במאמריס השיריים

ש"ה זב, זב, זב, זב, זב,

ואולם המאמריס השיריים הנה הם מאמריס שקווריים
יבוקש בהם דמיון הדבר במאמר והמשלו אם
בתנוועת הדבר כמו הבריחה מהדבר או הנמשך אליו או
התקרבות בלבד לא ערבות אחר ברומיון ואמנם הוושמו
נקלים לפי שבזה יהיה יותר שלט הדמיון וכמו שפה
שידומה ברוב המלאכות מהעניינים המוחשיים במלאכה
המשמעות וולתס אין באמת העניינים המוחשיים אין
המאמריס אשר ימדו חבר אין המארוי אשר יונן בהם
עצותו והדמיונו שני מינים אם ידמה בו הדבר בדבר
באחד ממילות הרاوي ואם דמיון ילקח על שהוֹא עצם
הפרדה וזה על צד התמורות וההשאלות כאמרנו היס
הוא זי'ת הארץ מאיזה הצדים תבא. ואלו התחבולות
מהם קרובות ומהם רחוקות והוא מכוואר שזאת המלאכה
לא תחק דמיונו הדבר על שהוֹא הדבר בעצמו כמו מאמר
בן דקלים כמו היס שהוֹא זי'ת הארץ התקבץ במצוחה.
ואמננס יטעו פאו' הדמיונות כאשר לוקחו על צד התמורות
ולא יבא בהם במלות הדמי ורוכ מה שיטעו על הדמיונות
בדברים אשר אי אפשר שיוציאר הרומיון בהט או יקשה
ציורם הנה אלו רוכ הטעאות כמי שלא יטה שעוצרי
נמצא לא תזק העולס ולא חזק מינו אבל המקום היותר
ראי' בזה הטעאות הוא ספר הטעאה וחזת המלאכה ואם
היא הקשית הנה לא ישתחם בהקש בעועל ואין לה מין
מן תזק בה אבל כאשר תעשרה אמר הקשי בעועל
הנה הוא על צד הטעאות וההטעאות למלאכה אחרת :

ואנטוטלום למה שראה שתועלת זאת המלאכה גוזלת
הס'ירה שהיתה בה אשר חני' נפשות ההמון לצד אמונה
דבר מה או לזלחת האמנתו ולצד הפעלה והעזיבה מענה
העניני אשר בהם יובל האדם שיט'ם דבר דבר במאה שכיוון
דמיונו

שיר

דמיינו על יוחר שלם מה שאפשר בזה הרב והיה מלאכת
השיר היא המלאכה אשר בה ישער הארץ שידמה ובר
בשלמו מה שאפשר בו אבל לא שלמיות יוצאי מחשלמות
הראשון האנושי ועל הכלל מי שהבין מה שכתבנו באלו
המאמריים ולא יהיה יודע בטבע אפשר שיימוד על מדרגת
כל מאמ' ישמע אותו באמות זאת המורגן היא מהמעלות
בעת שהיא היה האדם מוכן בה לצד השלמות האחרון

שהאדם אם היה שלמו אמן הוא בהגנתה

העיוון הצורק לו והנה בשער זה יגיע

שיהיה מוכן לקבלו הנה בזה

השער אם כן יגיע לו

המדריג אשר יהיה

מצליה בה

אל

השלמות

האחרון

והל

הוא העוזר

וחסומך אין אלה מבלעדיו

למנצח

על שניין שזכנו

להשלים כל מלאכת ההגנון

ברוך אל עורי וישעי : ויבא אחריו

שמע טبعי . ותכל כל המלאכה ית

טבת שנת שלוש מאות ועשרי '

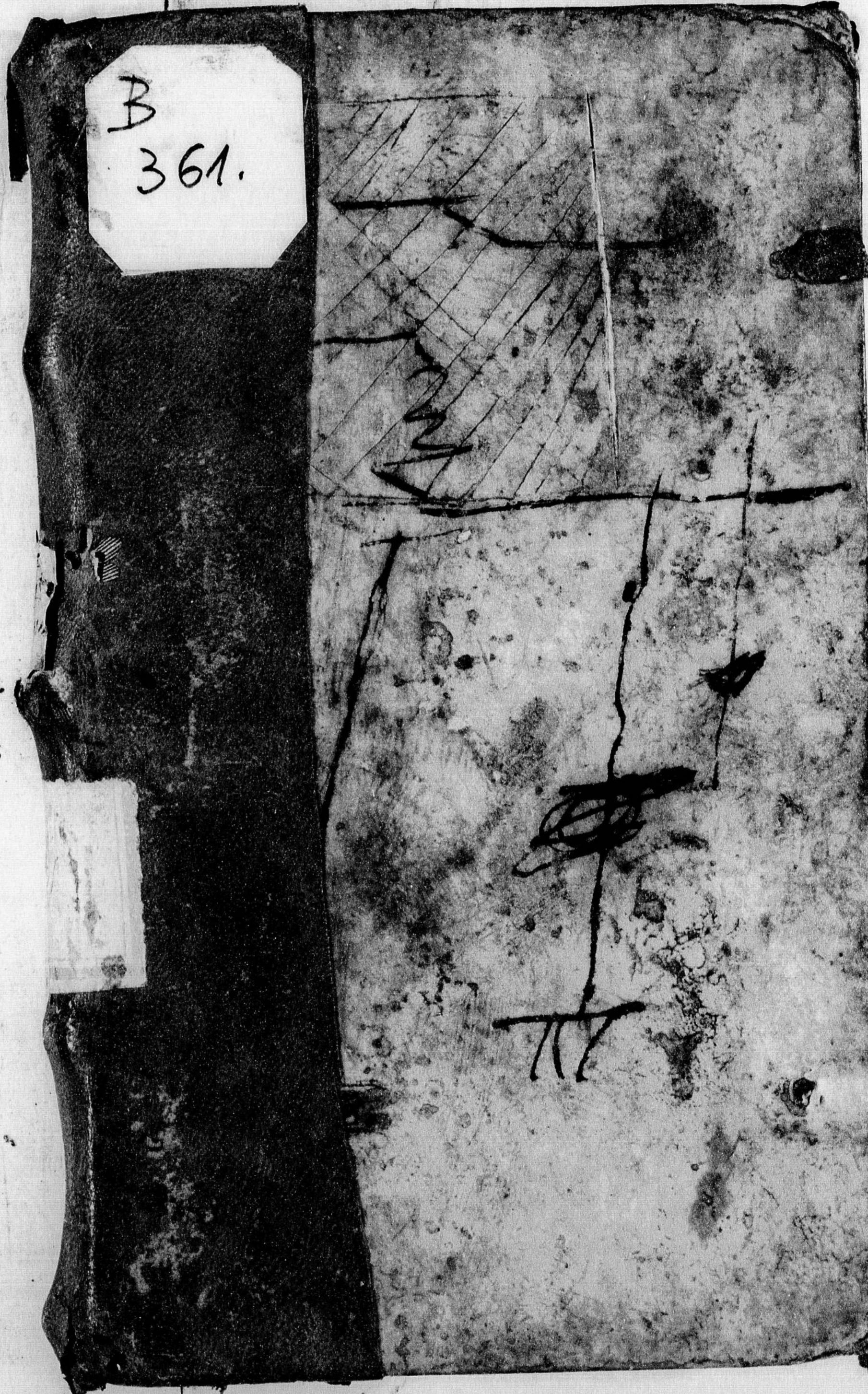
לפ' ק' פה ר' יוא

דטרונטו

בנ' אַנְגָּרְנֶט פָּזִים

fra Luigi da Bologna ando
anno 1599

B
361.

3 MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADEMIA KÖNYVVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE,
BUDAPEST, KELETI KÖNYVVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B

361

WEISZ Miksa

Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti ---
Budapest, 1906. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

J4

FINIS
VEGE